

Bruxelles, 16 iunie 2023
(OR. en)

10719/23

**Dosar interinstituțional:
2022/0195(COD)**

ENV 702
CLIMA 309
FORETS 70
AGRI 327
POLMAR 35
CODEC 1144

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. Csie:	10607/22 + ADD 1
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind refacerea naturii - Abordare generală

I. INTRODUCERE

1. La 22 iunie 2022, Comisia a adoptat o propunere de regulament privind refacerea naturii¹, care vizează refacerea habitatelor europene aflate în stare precară și readucerea naturii în toate ecosistemele, de la păduri și terenuri agricole la ecosisteme marine, de apă dulce și urbane. Potrivit acestei propuneri, se vor aplica obiective obligatorii din punct de vedere juridic pentru refacerea naturii în diferite ecosisteme, care să completeze legislația existentă.
2. Comitetul Economic și Social și-a adoptat avizul privind propunerea la 25 ianuarie 2023. Comitetul Regiunilor și-a adoptat avizul privind propunerea la 9 februarie 2023.

¹ 10607/22 + ADD 1.

3. Discuțiile din cadrul Parlamentului European cu privire la propunere sunt în curs de desfășurare. Deputatul în Parlamentul European César Luena (S&D) a fost numit raportor. Comisia ENVI a examinat proiectul de raport al raportorului în cadrul reuniunii sale din 12 ianuarie 2023. La 15 iunie 2023, Comisia ENVI a desfășurat un vot parțial cu privire la proiectul de raport și a depus amendamente, urmând să reia votul în cadrul sesiunii sale din 26-27 iunie 2023. Votul în plen este programat pentru luna iulie.

II. LUCRĂRILE DIN CADRUL CONSILIULUI

4. În timpul președințiilor CZ și SE, Grupul de lucru pentru chestiuni de mediu a realizat o examinare intensivă a propunerii privind refacerea naturii. Au fost prezentate texte de compromis ale președinției care au evoluat în timp, reflectând discuțiile purtate în cadrul a 20 de reuniuni ale Grupului de lucru pentru chestiuni de mediu și observațiile ulterioare din partea delegațiilor.
5. Consiliul Mediu a desfășurat o dezbatere de orientare cu privire la nivelul de ambiție și la cerința de nedeteriorare în cadrul reuniunii sale din 22 decembrie 2022. Consiliul Agricultură și Pescuit a discutat aspectele agricole și forestiere ale propunerii în cadrul reuniunilor sale din 21 noiembrie 2022 și din 20 martie 2023, la punctul „Diverse”², iar Consiliul Transporturi, Telecomunicații și Energie a discutat aspecte legate de energia din surse regenerabile la 28 martie 2023, tot la punctul „Diverse”³.
6. La 26 aprilie 2023 și la 24 mai 2023, președinția a solicitat Coreperului orientări pentru continuarea lucrărilor⁴. Cu aceste ocazii, discuțiile din cadrul Coreperului au indicat că, în general, textul de compromis al președinției se îndreaptă în direcția cea bună. Coreperul a oferit, de asemenea, orientări politice cu privire la direcția de urmat în ceea ce privește elementele esențiale ale propunerii. La 1 iunie 2023, președinția a organizat reuniuni bilaterale cu toate delegațiile pentru a identifica în mod clar cele mai urgente preocupări ale statelor membre.

² 7401/23.

³ 7670/23.

⁴ 8416/23 și 9378/23.

7. În urma orientărilor primite din partea Coreperului și în cadrul reuniunilor bilaterale, președinția a prezentat un text de compromis revizuit pentru o abordare generală în vederea examinării de către Coreper la 9 iunie 2023. A existat un sprijin general pentru textul de compromis al președinției, deși mai multe state membre au exprimat în continuare preocupări cu privire la anumite aspecte. În consecință, președinția și-a revizuit în continuare textul de compromis pentru o abordare generală, în special cu privire la articolul 1 (clarificare cu privire la obiectul regulamentului), la alineatul (7) de la articolele 4 și 5 în ceea ce privește cerința de nedeteriorare, la articolul 5a în ceea ce privește energia din surse regenerabile, la articolul 5b în ceea ce privește apărarea națională și la articolul 6 în ceea ce privește ecosistemele urbane. Textul revizuit de compromis al președinției pentru o abordare generală a fost transmis Coreperului la 16 iunie 2023.
8. Se reamintește că Regulamentul privind refacerea naturii este o propunere complexă, cu aspecte transversale care vor avea implicații pentru alte politici ale UE. Președinția a ascultat preocupările exprimate de delegații și a făcut tot posibilul pentru a ține seama de circumstanțele naționale specifice și pentru a spori flexibilitatea pentru statele membre de a pune în aplicare obligațiile stabilite în prezentul regulament, ajustând astfel nivelul de ambiție. Președinția a urmărit, de asemenea, reducerea sarcinilor administrative inutile.

III. CONCLUZIE

9. Discuțiile din cadrul Coreperului din 16 iunie 2023 au indicat că textul de compromis al președinției stabilește un echilibru delicat, care s-a bucurat de un sprijin larg din partea delegațiilor, chiar dacă unele delegații au exprimat rezerve în legătură cu anumite dispoziții. Textul de compromis al președinției rămâne astfel cum a fost prezentat Coreperului la 16 iunie și cum figurează în anexa la prezenta notă. Modificările aduse propunerii Comisiei sunt indicate prin caractere **aldine subliniate**, iar porțiunile eliminate sunt marcate cu [...].
10. Consiliul este invitat să aprobe abordarea generală, astfel cum figurează în anexa la prezenta notă. Abordarea generală va reprezenta mandatul Consiliului pentru negocierile viitoare cu Parlamentul European în contextul procedurii legislative ordinare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind refacerea naturii

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192
alineatul (1),
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,
având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Este necesar să se stabilească norme la nivelul Uniunii cu privire la refacerea ecosistemelor pentru a asigura refacerea unei naturi reziliente și care beneficiază de biodiversitate pe întreg teritoriul Uniunii. Refacerea ecosistemelor contribuie, de asemenea, la îndeplinirea obiectivelor Uniunii de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea.

¹ JO C , , p. .

- (2) Pactul verde european² a stabilit o foaie de parcurs ambițioasă pentru a transforma Uniunea într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, care urmărește să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al Uniunii și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente. Ca parte a Pactului verde european, Comisia a adoptat o strategie a UE privind biodiversitatea pentru 2030³.
- (3) Uniunea și statele sale membre, în calitate de părți la Convenția privind diversitatea biologică, aprobată prin Decizia 93/626/CEE a Consiliului⁴, s-au angajat să respecte viziunea strategică pe termen lung adoptată de Conferința părților în 2010 prin Decizia X/2 privind Planul strategic pentru biodiversitate 2011-2020⁵, conform căreia, până în 2050, biodiversitatea urmează să fie valorificată, conservată, refăcută și înțelept utilizată, menținând serviciile ecosistemice, susținând o planetă sănătoasă și aducând beneficii esențiale pentru toți oamenii.

2 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Pactul verde european”, 11.12.2019, COM(2019) 640 final.

3 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, Readucerea naturii în viețile noastre, 20.5.2020, COM(2020) 380 final.

4 Decizia 93/626/CEE a Consiliului din 25 octombrie 1993 privind încheierea Convenției privind diversitatea biologică (JO L 309, 13.12.1993, p. 1).

5 <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=12268>.

- (4) [...] În cadrul COP 15 la Convenția privind diversitatea biologică din decembrie 2022⁶ a fost convenit Cadrul mondial pentru biodiversitate, care stabilește ținte mondiale orientate spre acțiuni vizând măsuri urgente pe parcursul deceniului care se încheie în 2030 pentru a asigura că toate zonele fac obiectul unei amenajări spațiale participative, integrate și care respectă biodiversitatea și/sau sunt gestionate în mod eficace în cadrul procesului de schimbare a utilizării terenurilor și mării; pentru a reduce pierderea zonelor de importanță ridicată pentru biodiversitate, inclusiv a ecosistemelor cu integritate ecologică ridicată, până la un nivel aproape de zero până în 2030, cu respectarea drepturilor populațiilor indigene și ale comunităților locale; astfel cum figurează în Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene (UNDRIP); pentru a se asigura că, până în 2030, cel puțin 30 % din zonele cu ecosisteme terestre, ecosisteme ale apelor continentale, ecosisteme costiere și ecosisteme marine degradate fac obiectul unor măsuri efective de refacere, pentru a spori biodiversitatea și funcțiile și serviciile ecosistemice, precum și integritatea și conectivitatea ecologice; pentru a reface, a menține și a consolida contribuțiile pe care natura le aduce oamenilor, inclusiv funcțiile și serviciile ecosistemice, cum ar fi reglarea aerului, a apei și a climei, sănătatea solurilor, polenizarea și reducerea riscului de boli, precum și protecția împotriva pericolelor și dezastrelor naturale, prin soluții bazate pe natură și/sau abordări ecosistemice în beneficiul tuturor oamenilor și al naturii. Cadrul mondial pentru biodiversitate va permite realizarea de progrese în direcția atingerii obiectivelor orientate spre rezultate pentru 2050.
- (5) Obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU⁷, în special obiectivele 14.2, 15.1, 15.2 și 15.3, se referă la necesitatea de a asigura conservarea, refacerea și utilizarea durabilă a ecosistemelor terestre și interioare de apă dulce și a serviciilor aferente, în special a pădurilor, a zonelor umede, a munților și a terenurilor aride.
- (6) Într-o rezoluție din 1 martie 2019⁸, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a proclamat deceniul 2021-2030 drept deceniul ONU pentru refacerea ecosistemelor, cu scopul de a sprijini și de a intensifica eforturile de prevenire, stopare și inversare a degradării ecosistemelor la nivel mondial și de a sensibiliza publicul cu privire la importanța refacerii ecosistemelor.

6 Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal. Proiect de decizie prezentat de președinte, CBD/COP/DEC/15/4, 19 decembrie 2022.

7 [Conferința Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă – „17 Goals to Transform Our World”](#) (17 obiective pentru transformarea lumii în care trăim).

8 Rezoluția 73/284 din 1 martie 2019 privind Deceniul Națiunilor Unite pentru refacerea ecosistemelor (2021-2030).

- (7) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 urmărește să garanteze că biodiversitatea Europei va fi adusă pe calea redresării până în 2030, în beneficiul oamenilor, al planetei, al climei și al economiei noastre. Aceasta stabilește un plan ambițios al UE de refacere a naturii, cu o serie de angajamente-cheie, inclusiv un angajament de a prezenta o propunere de obiective ale UE de refacere a naturii, obligatorii din punct de vedere juridic, pentru refacerea ecosistemelor degradate, în special a celor cu cel mai mare potențial de captare și stocare a dioxidului de carbon, precum și pentru prevenirea și reducerea impactului dezastrelor naturale.
- (8) În rezoluția din 9 iunie 2021⁹, Parlamentul European a salutat cu entuziasm angajamentul de a elabora o propunere legislativă cu obiective obligatorii de refacere a naturii și, în plus, a considerat că, pe lângă un obiectiv general de refacere, ar trebui incluse obiective de refacere specifice ecosistemelor, habitatelor și speciilor, care să acopere pădurile, pajiștile, zonele umede, turbăriile, polenizatorii, râurile cu curgere liberă, zonele de coastă și ecosistemele marine.
- (9) În concluziile sale din 23 octombrie 2020¹⁰, Consiliul a recunoscut că prevenirea declinului suplimentar al situației actuale a biodiversității și a naturii va fi esențială, dar nu suficientă pentru a readuce natura în viața noastră. Consiliul a reafirmat că este nevoie de mai multă ambiție în ceea ce privește refacerea naturii, astfel cum s-a propus în noul plan al UE de refacere a naturii, care include măsuri de protejare și refacere a biodiversității în afara zonelor protejate. De asemenea, Consiliul a declarat că așteaptă o propunere de obiective obligatorii din punct de vedere juridic pentru refacerea naturii, sub rezerva unei evaluări a impactului.

9 Rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viața noastră [2020/2273(INI)].

10 Concluziile Consiliului privind biodiversitatea – nevoia urgentă de acțiune, 12210/20.

(10) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 stabilește un angajament de a proteja în mod legal, în Uniune, cel puțin 30 % din uscat, inclusiv apele interioare, și 30 % din mare, din care cel puțin o treime ar trebui să facă obiectul unei protecții stricte, inclusiv toate pădurile primare și seculare rămase. În cadrul criteriilor și orientărilor pentru desemnarea de către statele membre¹¹ a unor zone protejate suplimentare (denumite în continuare „criteriile și orientările”), elaborate de Comisie în cooperare cu statele membre și cu părțile interesate, se subliniază că, în cazul în care zonele refăcute respectă sau se preconizează că vor respecta, odată ce refacerea își va produce efectul deplin, criteriile pentru zonele protejate, respectivele zone refăcute ar trebui, de asemenea, să contribuie la îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind zonele protejate. Criteriile și orientările subliniază, de asemenea, că zonele protejate pot aduce o contribuție importantă la obiectivele de refacere din Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, prin crearea condițiilor pentru ca eforturile de refacere să se finalizeze cu succes. Acest lucru este valabil în special pentru zonele care se pot redresa în mod natural prin oprirea sau limitarea unora dintre presiunile exercitate de activitățile umane. Plasarea acestor zone, inclusiv a celor din mediul marin, sub o protecție strictă, va fi, în unele cazuri, suficientă pentru a duce la redresarea valorilor naturale pe care le găzduiesc. În plus, în cadrul criteriilor și orientărilor se subliniază că toate statele membre au obligația să contribuie la atingerea obiectivelor Uniunii privind zonele protejate prevăzute în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, într-o măsură proporțională cu valorile naturale pe care le găzduiesc și cu potențialul pe care îl au pentru refacerea naturii.

11 Document de lucru al serviciilor Comisiei „Criteria and guidance for protected areas designations” (Criterii și orientări privind desemnările de zone protejate) [SWD(2022) 23 final].

- (11) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 stabilește un obiectiv de a se asigura că nu există nicio deteriorare a tendințelor de conservare sau a stării habitatelor și speciilor protejate și că cel puțin 30 % din speciile și habitatele care nu sunt în prezent într-un stadiu corespunzător de conservare vor face parte din această categorie sau vor manifesta o puternică tendință pozitivă de a se încadra în această categorie până în 2030. Orientările¹² elaborate de Comisie în cooperare cu statele membre și cu părțile interesate pentru a sprijini îndeplinirea acestor obiective subliniază că este probabil să fie necesare eforturi de întreținere și refacere pentru majoritatea habitatelor și speciilor respective, fie prin stoparea tendințelor negative actuale ale acestora până în 2030, fie prin menținerea tendințelor actuale stabile sau de îmbunătățire, fie prin prevenirea declinului habitatelor și al speciilor cu un stadiu corespunzător de conservare. În cadrul orientărilor se subliniază, de asemenea, că aceste eforturi de refacere trebuie, în primul rând, să fie planificate, puse în aplicare și coordonate la nivel național sau regional și că, la selectarea și stabilirea priorității speciilor și habitatelor care urmează să fie îmbunătățite până în 2030, trebuie să se urmărească realizarea de sinergii cu alte obiective ale Uniunii și internaționale, în special cu obiectivele de politică în materie de mediu sau climă.
- (12) În raportul Comisiei privind starea naturii din 2020¹³ s-a constatat că Uniunea nu a reușit încă să oprească declinul speciilor și al tipurilor de habitate protejate de interes pentru conservare în cadrul UE. Acest declin este cauzat în principal de abandonarea agriculturii extensive, de intensificarea practicilor de gestionare, de modificarea regimurilor hidrologice, de urbanizare și poluare, precum și de activitățile forestiere nesustenabile și de exploatarea speciilor. În plus, speciile alogene invazive și schimbările climatice reprezintă amenințări majore și în creștere pentru flora și fauna indigenă din Uniune.
- (13) Este oportun să se stabilească un obiectiv general pentru refacerea ecosistemelor pentru a stimula transformarea economică și societală, crearea de locuri de muncă de înaltă calitate și creșterea durabilă. Ecosistemele bogate în biodiversitate, cum ar fi zonele umede, apele dulci, pădurile, precum și ecosistemele agricole, cu vegetație rară, marine, de coastă și urbane furnizează, dacă sunt în stare bună, o serie de servicii ecosistemice esențiale, iar beneficiile readucerii ecosistemelor degradate la o stare bună în toate zonele terestre și maritime depășesc cu mult costurile refacerii. Aceste servicii contribuie la o gamă largă de beneficii socioeconomice, în funcție de caracteristicile economice, sociale, culturale, regionale și locale.

12 Disponibile la [Circabc \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0200) [A se completa trimiterea].

13 Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European „Starea naturii în Uniunea Europeană Raport referitor la stadiul speciilor și al tipurilor de habitat protejate de Directiva privind păsările și Directiva privind habitatele și la tendințele observate în perioada 2013-2018”, COM/2020/635 final.

- (14) Comisia pentru statistică a Organizației Națiunilor Unite a adoptat Sistemul de conturi economice și de mediu – contabilitatea ecosistemică (SEEA EA)¹⁴ în cadrul celei de a 52-a sesiuni din martie 2021. SEEA EA constituie un cadru statistic integrat și cuprinzător pentru organizarea datelor privind habitatele și peisajele, pentru măsurarea amplitudinii, a stării și a serviciilor ecosistemelor, pentru urmărirea schimbărilor intervenite în valorile ecosistemelor și pentru corelarea acestor informații cu activitatea economică și cu alte activități umane.
- (15) Asigurarea unor ecosisteme bogate în biodiversitate și combaterea schimbărilor climatice sunt legate în mod intrinsec. Natura și soluțiile bazate pe natură, inclusiv stocurile și absorbția naturală de carbon, sunt fundamentale pentru combaterea crizei climatice. În același timp, criza climatică este deja un factor determinant al schimbării ecosistemelor terestre și marine, iar Uniunea trebuie să se pregătească pentru creșterea intensității, a frecvenței și a amplitudinii efectelor sale. Raportul special al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC)¹⁵ referitor la impactul încălzirii globale cu 1,5 °C a subliniat că unele efecte pot fi de lungă durată sau ireversibile. În cel de al șaselea raport de evaluare al IPCC¹⁶ se afirmă că refacerea ecosistemelor va juca un rol fundamental pentru a contribui la combaterea schimbărilor climatice și, de asemenea, pentru reducerea riscurilor la adresa securității alimentare. În Raportul său de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice pentru 2019¹⁷, Platforma interguvernamentală științifico-politică privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) a considerat schimbările climatice drept un factor-cheie al schimbării naturii și preconizează că impactul acestora va crește în următoarele decenii, depășind, în unele cazuri, impactul altor factori determinanți ai schimbării ecosistemelor, cum ar fi schimbările în utilizarea terenurilor și a mării.

14 https://seea.un.org/sites/seea.un.org/files/documents/EA/seea_ea_white_cover_final.pdf.

15 Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC): Raport special referitor la impactul încălzirii globale cu 1,5 °C și direcțiile conexe de evoluție a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel mondial, în contextul consolidării răspunsului mondial la amenințarea reprezentată de schimbările climatice, al dezvoltării durabile și al eforturilor de eradicare a sărăciei [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor și T. Waterfield (eds.)]. <https://www.ipcc.ch/sr15/>

16 [Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability | Schimbări climatice 2022: efecte, adaptare și vulnerabilitate \(ipcc.ch\)](https://www.ipcc.ch/sr15/).

17 IPBES (2019): „Global assessment report on biodiversity and ecosystem services of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services” (Raportul global de evaluare privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice). E. S. Brondizio, J. Settele, S. Díaz și H. T. Ngo (editori). Secretariatul IPBES, Bonn, Germania. 1148 de pagini. <https://doi.org/10.5281/zenodo.3831673>.

- (16) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸ stabilește un obiectiv obligatoriu de realizare a neutralității climatice în Uniune până în 2050 și de atingere a unui nivel de emisii negative după această dată, precum și de a acorda prioritate reducerii rapide și previzibile a emisiilor și, totodată, sporirii absorbțiilor de către absorbanții naturali. Refacerea ecosistemelor poate contribui în mod semnificativ la menținerea, gestionarea și consolidarea absorbanților naturali și la creșterea biodiversității, combătând, în același timp, schimbările climatice. Regulamentul (UE) 2021/1119 impune, de asemenea, instituțiilor relevante ale Uniunii și statelor membre să asigure progrese continue în ceea ce privește sporirea capacității de adaptare, consolidarea rezilienței și reducerea vulnerabilității la schimbările climatice. Acesta impune, de asemenea, ca statele membre să integreze adaptarea în toate domeniile de politică și să promoveze soluțiile bazate pe natură¹⁹ și adaptarea bazată pe ecosisteme.
- (17) Comunicarea Comisiei privind adaptarea la schimbările climatice din 2021²⁰ subliniază necesitatea de a promova soluții bazate pe natură și recunoaște că adaptarea la schimbările climatice într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor poate fi realizată prin protejarea și refacerea zonelor umede și a turbăriilor, precum și a ecosistemelor costiere și marine, prin dezvoltarea de spații verzi urbane, prin instalarea de acoperișuri și pereți verzi și prin promovarea și gestionarea durabilă a pădurilor și a terenurilor agricole. Existența unui număr mai mare de ecosisteme bogate în biodiversitate conduce la o reziliență mai mare la schimbările climatice și oferă forme mai eficace de reducere a riscurilor de dezastre și de prevenire a acestora.

18 Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

19 Soluțiile bazate pe natură sunt soluții inspirate și sprijinite de natură, care sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor, oferă simultan beneficii de mediu, sociale și economice și contribuie la consolidarea rezilienței. Aceste soluții aduc într-o mai mare măsură și în mod mai diversificat natura, precum și elementele și procesele naturale în orașe, în peisajele terestre și marine, prin intervenții sistemice adaptate la realitatea locală și eficiente din punctul de vedere al resurselor. Prin urmare, soluțiile bazate pe natură trebuie să fie benefice pentru biodiversitate și să sprijine furnizarea unei serii de servicii ecosistemice.

20 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice [COM(2021) 82 final].

- (18) Politica Uniunii în domeniul climei este în curs de revizuire pentru a urma calea propusă în Regulamentul (UE) 2021/1119 de reducere a emisiilor nete cu cel puțin 55 % până în 2030, comparativ cu 1990. În special, propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/841 și (UE) 2018/1999²¹ urmărește să consolideze contribuția sectorului terenurilor la nivelul global de ambiție în materie de climă pentru 2030 și aliniază obiectivele în ceea ce privește contabilizarea emisiilor și a absorbțiilor din sectorul exploatării terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii (denumit în continuare „LULUCF”) la inițiativele de politică conexe în materie de biodiversitate. Propunerea respectivă subliniază necesitatea de a proteja și a îmbunătăți absorbțiile de carbon bazate pe natură, de a îmbunătăți reziliența ecosistemelor la schimbările climatice, de a reface terenurile degradate și ecosistemele, precum și de a reumidifica turbăriile. Aceasta urmărește, de asemenea, să îmbunătățească monitorizarea și raportarea emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră ale terenurilor care fac obiectul protecției și al refacerii. În acest context, este important ca ecosistemele din toate categoriile de terenuri, inclusiv pădurile, pajiștile, terenurile cultivate și zonele umede, să fie în stare bună pentru a putea capta și stoca în mod eficace carbonul.
- (19) Evoluțiile geopolitice au subliniat și mai mult necesitatea de a proteja reziliența sistemelor alimentare²². A fost demonstrat că refacerea ecosistemelor agricole are un impact pozitiv asupra productivității alimentare pe termen lung, iar refacerea naturii acționează ca o poliță de asigurare pentru a garanta sustenabilitatea și reziliența pe termen lung a UE.
- (20) În raportul final al Conferinței privind viitorul Europei, cetățenii solicită Uniunii să protejeze și să refacă biodiversitatea, peisajul și oceanele, să elimine poluarea și să promoveze cunoașterea, sensibilizarea, educația și dialogurile privind mediul, schimbările climatice, utilizarea energiei și durabilitatea.²³

21 Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește domeniul de aplicare, simplificarea normelor de conformitate, stabilirea obiectivelor statelor membre pentru 2030 și angajamentul de a atinge în mod colectiv obiectivul de neutralitate climatică până în 2035 în sectorul exploatării terenurilor, al silviculturii și al agriculturii și a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește îmbunătățirea monitorizării, a raportării, a urmăririi progreselor și a revizuirii (COM/2021/554 final).

22 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Garantarea securității alimentare și consolidarea rezilienței sistemelor alimentare, COM(2022) 133 final.

23 *Conferința privind viitorul Europei – Raport privind rezultatul final*, mai 2022, propunerea 2 (1, 4, 5), p. 44, și propunerea 6 (6), p. 48.

- (21) Refacerea ecosistemelor, împreună cu eforturile de reducere a comerțului cu specii sălbatice și a consumului acestora, va contribui, de asemenea, la prevenirea și consolidarea rezilienței la posibile boli transmisibile viitoare cu potențial zoonotic, reducând astfel riscurile de epidemii și pandemii, și va contribui la sprijinirea eforturilor depuse la nivelul UE și la nivel mondial pentru aplicarea abordării „O singură sănătate”, care recunoaște legătura intrinsecă dintre sănătatea umană, sănătatea animalelor și o natură sănătoasă și rezilientă.
- (22) Solurile fac parte integrantă din ecosistemele terestre. Comunicarea Comisiei din 2021 intitulată „Strategia UE privind solul pentru 2030”²⁴ subliniază necesitatea de a reface solurile degradate și de a spori biodiversitatea solului. **Mecanismul global și secretariatul Convenției Națiunilor Unite pentru combaterea desertificării (UNCCD) au instituit Programul de stabilire a obiectivului de neutralitate din punctul de vedere al degradării terenurilor pentru a ajuta țările să atingă neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor până în 2030.**
- (23) Directiva 92/43/CEE a Consiliului²⁵ și Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁶ urmăresc să asigure protecția, conservarea și supraviețuirea pe termen lung a celor mai valoroase și amenințate specii și habitate din Europa, precum și a ecosistemelor din care fac parte. Rețeaua Natura 2000, care a fost creată în 1992 și care este cea mai mare rețea coordonată de zone protejate din lume, este instrumentul-cheie de punere în aplicare a obiectivelor acestor două directive. **Prezentul regulament ar trebui, ca și cele două directive, să se aplice teritoriului european al statelor membre în care se aplică tratatele, aliniindu-se astfel la Directiva 2008/56/CE.**

24 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Strategia UE privind solul pentru 2030 Valorificarea beneficiilor solurilor sănătoase pentru ființele umane, alimentație, natură și climă (COM/2021/699 final).

25 Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

26 Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

- (24) Există deja un cadru și orientări²⁷ pentru a determina starea bună a tipurilor de habitate protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE și pentru a determina o calitate și o cantitate suficiente ale habitatelor speciilor care intră în domeniul de aplicare al directivei respective. Obiectivele de refacere pentru tipurile de habitate și habitatele speciilor respective pot fi stabilite pe baza cadrului și a orientărilor respective. Cu toate acestea, o astfel de refacere nu va fi suficientă pentru a inversa declinul biodiversității și pentru a reface toate ecosistemele. Prin urmare, ar trebui stabilite obligații suplimentare pe baza unor indicatori specifici pentru a spori biodiversitatea la scara ecosistemelor mai largi.
- (25) Pe baza Directivelor 92/43/CEE și 2009/147/CE și pentru a sprijini realizarea obiectivelor stabilite în directivele respective, statele membre ar trebui să instituie măsuri de refacere pentru a asigura refacerea habitatelor și a speciilor protejate, inclusiv a păsărilor sălbatice, din zonele Uniunii, inclusiv în zonele care nu fac parte din rețeaua Natura 2000.
- (26) Directiva 92/43/CEE are drept scop menținerea și readucerea la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică de interes pentru Uniune. Cu toate acestea, directiva menționată nu stabilește un termen limită pentru atingerea acestui obiectiv. În mod similar, Directiva 2009/147/CE nu stabilește un termen-limită pentru refacerea populațiilor de păsări din Uniune.
- (27) Prin urmare, ar trebui stabilite termene-limită pentru punerea în aplicare a măsurilor de refacere în interiorul și în afara siturilor Natura 2000, în vederea îmbunătățirii treptate a stării tipurilor de habitate protejate în întreaga Uniune, precum și în vederea restabilirii acestora până la atingerea suprafeței de referință favorabile necesare pentru obținerea unui stadiu corespunzător de conservare a acestor tipuri de habitate în Uniune. Pentru a oferi statelor membre flexibilitatea necesară pentru a pune în aplicare eforturi de refacere la scară largă, este oportun să se grupeze tipurile de habitate în funcție de ecosistemul din care fac parte și să se stabilească obiective cu termene precise și cuantificate în funcție de suprafață pentru grupurile de tipuri de habitate. Acest lucru va permite statelor membre să aleagă habitatele pe care le vor reface mai întâi în cadrul grupului.

27 DG Mediu. 2017, „Reporting under Article 17 of the Habitats Directive: Explanatory notes and guidelines for the period 2013-2018” (Raportarea în temeiul articolului 17 din Directiva privind habitatele: Note explicative și orientări pentru perioada 2013-2018) și DG Mediu 2013, „Interpretation manual of European Union habitats Eur 28” (Manualul de interpretare a habitatelor din Uniunea Europeană Eur 28).

- (28) Ar trebui stabilite cerințe similare pentru habitatele speciilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE și pentru habitatele păsărilor sălbatice care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/147/CE, acordând o atenție deosebită conectivității necesare între ambele habitate pentru ca populațiile de specii să prospere.
- (29) Este necesar ca măsurile de refacere a tipurilor de habitate să fie adecvate și corespunzătoare pentru a ajunge la o stare bună și la suprafețele de referință favorabile cât mai curând posibil, în vederea obținerii unui stadiu corespunzător de conservare al acestora. Este important ca măsurile de refacere să fie cele necesare pentru atingerea obiectivelor cu termene precise și cuantificate în funcție de suprafață. De asemenea, este necesar ca măsurile de refacere a habitatelor speciilor să fie adecvate și corespunzătoare pentru a ajunge la un nivel suficient de calitate și de cantitate cât mai curând posibil, în vederea obținerii unui stadiu corespunzător de conservare al speciilor.

(29a) Măsurile de refacere adoptate în temeiul prezentului regulament pentru refacerea sau menținerea anumitor tipuri de habitate enumerate în anexa I, cum ar fi pajistile, landele sau zonele umede, pot necesita, în anumite cazuri, îndepărtarea pădurilor pentru a reinstaura o gestionare bazată pe conservare, care ar putea include activități precum cositul sau pășunatul. Refacerea naturii și stoparea defrișărilor sunt obiective de mediu importante și care se consolidează reciproc. Comisia va elabora orientări, astfel cum se menționează în considerentul 36 din Regulamentul (UE) nr. [XXXX/2023] al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune al anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010, pentru a clarifica interpretarea definiției „utilizării agricole” de la articolul 2 din regulamentul respectiv, în special în ceea ce privește conversia pădurilor în terenuri care nu sunt destinate utilizării agricole.

- (30) Este important să se asigure faptul că măsurile de refacere instituite în temeiul prezentului regulament produc îmbunătățiri concrete și măsurabile ale stării ecosistemelor, atât la nivelul zonelor individuale care fac obiectul refacerii, cât și la nivel național și la nivelul Uniunii.

- (31) Pentru a se asigura faptul că măsurile de refacere sunt eficiente și că rezultatele acestora pot fi măsurate în timp, este esențial ca zonele care fac obiectul unor astfel de măsuri de refacere, în vederea îmbunătățirii stării habitatelor care intră în domeniul de aplicare al anexei I la Directiva 92/43/CEE, a restabilirii habitatelor respective și a îmbunătățirii conectivității acestora, să prezinte o îmbunătățire continuă până la atingerea unei stări bune.
- (32) De asemenea, este esențial ca zonele care fac obiectul măsurilor de refacere în vederea îmbunătățirii calității și cantității habitatelor speciilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE, precum și ale habitatelor păsărilor sălbatice care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/147/CE să prezinte o îmbunătățire continuă pentru a contribui la atingerea unui nivel suficient de calitate și cantitate ale habitatelor acestor specii.
- (33) Este important să se asigure o creștere treptată a suprafețelor acoperite de tipurile de habitate care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE și care se află în stare bună pe întreg teritoriul statelor membre și al Uniunii în ansamblu, până când se atinge suprafața de referință favorabilă pentru fiecare tip de habitat și cel puțin 90 % la nivelul statelor membre din zona respectivă se află în stare bună, astfel încât să se permită acestor tipuri de habitate din Uniune să obțină un stadiu corespunzător de conservare.
- (34) Este important să se asigure o creștere treptată a calității și cantității habitatelor speciilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE, precum și ale habitatelor păsărilor sălbatice care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2009/147/CE, pe teritoriul statelor membre și, în cele din urmă, al Uniunii, până când acest lucru este suficient pentru a asigura supraviețuirea pe termen lung a acestor specii.

(35) Este important ca zonele [...] acoperite de tipurile de habitate care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și **care fac obiectul măsurilor de refacere să prezinte o îmbunătățire continuă până la atingerea unei stări bune și ca ulterior să nu se deterioreze în mod semnificativ, astfel încât să nu pună în pericol menținerea pe termen lung sau realizarea unei stări bune.** De asemenea, este important ca statele membre să facă tot posibilul pentru a depune eforturi pentru a preveni deteriorarea semnificativă a zonelor acoperite de astfel de tipuri de habitate, fie că sunt deja în stare bună, fie că nu sunt în stare bună și nu fac încă obiectul unor măsuri de refacere. Aceste măsuri sunt **importante pentru a se evita creșterea** [...] nevoilor de refacere în viitor **și ar trebui să vizeze zonele cu tipuri de habitate, astfel cum sunt identificate de statele membre în planurile lor naționale de refacere, care trebuie refăcute pentru a atinge obiectivele de refacere.** Este oportun să se ia în considerare posibilitatea unui caz de forță majoră, **cum ar fi dezastrele naturale,** care ar putea duce la deteriorarea zonelor acoperite de aceste tipuri de habitate, precum și la transformări inevitabile ale habitatelor care sunt cauzate direct de schimbările climatice. **În afara siturilor Natura 2000, este oportun să se ia în considerare, de asemenea,** rezultatul unui plan sau al unui proiect de interes public major, pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare[...]. **Pentru zonele care fac obiectul refacerii, acest lucru** ar trebui stabilit de la caz la caz[...]. **Pentru siturile Natura 2000,** sunt autorizate planuri și proiecte în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE. **În cazul în care o zonă este transformată dintr-un tip de habitat în altul care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament ca rezultat dorit al unei măsuri de refacere, zona respectivă nu ar trebui considerată ca fiind o zonă care se deteriorează.**

(35a) În sensul derogărilor prevăzute în prezentul regulament de la obligațiile de îmbunătățire continuă și de nedeteriorare în afara siturilor Natura 2000, statele membre ar trebui să presupună că centralele de producere a energiei din surse regenerabile, racordarea lor la rețea și rețeaua aferentă în sine, precum și activele de stocare sunt de interes public major. Statele membre pot decide să limiteze aplicarea acestei prezumții în circumstanțe specifice și justificate în mod corespunzător, cum ar fi motive legate de apărarea națională. De asemenea, statele membre pot scuti aceste proiecte de obligația de a demonstra că nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare în scopul aplicării derogărilor respective, cu condiția ca proiectele să fi făcut obiectul unei evaluări strategice de mediu. Considerarea acestor centrale ca fiind de interes public major și, după caz, limitarea cerinței de a evalua soluții alternative mai puțin dăunătoare ar permite unor astfel de proiecte să beneficieze de o evaluare simplificată în ceea ce privește derogările de la evaluarea interesului public major în temeiul prezentului regulament.

(35b) Ar trebui să se acorde prioritate maximă activităților care au ca scop unic apărarea sau securitatea națională. Prin urmare, atunci când pun în aplicare măsuri de refacere, statele membre pot scuti zonele utilizate pentru activități exclusiv în scopul apărării naționale, în cazul în care aceste măsuri sunt considerate incompatibile cu utilizarea militară continuă a zonelor în cauză. În plus, în scopul aplicării dispozițiilor prezentului regulament privind derogările de la obligațiile de îmbunătățire continuă și de nedeteriorare în afara siturilor Natura 2000, statelor membre ar trebui să li se permită să presupună că planurile și proiectele privind astfel de activități sunt de interes public major. De asemenea, statele membre pot scuti aceste proiecte de obligația de a demonstra că nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare, dar ar trebui să pună în aplicare măsuri, dacă este posibil și rezonabil, cu scopul de a atenua impactul asupra tipurilor de habitate, în cazul în care aplică această scutire.

(36) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 subliniază necesitatea unor acțiuni mai energice pentru refacerea ecosistemelor marine degradate, inclusiv a ecosistemelor bogate în carbon și a zonelor importante de reproducere a peștilor și a celor destinate puietului. Strategia anunță, de asemenea, că Comisia urmează să propună un nou plan de acțiune pentru conservarea resurselor halieutice și protejarea ecosistemelor marine.

(37) Tipurile de habitate marine enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE sunt definite în sens larg și cuprind numeroase subtipuri diferite din punct de vedere ecologic cu potențial de refacere diferit, ceea ce îngreunează instituirea de către statele membre a unor măsuri de refacere adecvate la nivelul acestor tipuri de habitate. Prin urmare, tipurile de habitate marine ar trebui specificate mai în detaliu prin utilizarea nivelurilor relevante de clasificare a habitatelor marine în Sistemul european de informații privind natura (EUNIS). Statele membre ar trebui să stabilească suprafețe de referință favorabile pentru atingerea stadiului corespunzător de conservare al fiecăruia dintre tipurile de habitate respective, în măsura în care respectivele suprafețe de referință nu sunt deja abordate în alte acte legislative ale Uniunii. **Grupul de tipuri de habitate marine cu sedimente moi, care corespunde anumitor tipuri majore de habitate bentonice prevăzute în Directiva 2008/56/CE, este larg răspândit în apele marine ale mai multor state membre. Prin urmare, statelor membre ar trebui să li se permită să limiteze măsurile de refacere, instituite treptat, la o proporție mai mică din suprafața acestor tipuri de habitate care nu sunt în stare bună, cu condiția ca acest lucru să nu împiedice atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune, astfel cum este determinată în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE, ținând seama în special de valorile prag pentru descriptorii 1 și 6, stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din directiva respectivă, pentru amploarea pierderii acestor tipuri de habitate, pentru efectele nocive asupra stării acestor tipuri de habitate și pentru amploarea maximă admisibilă a efectelor nocive respective.**

- (38) În cazul în care protecția habitatelor de coastă și marine impune reglementarea activităților de pescuit sau de acvacultură, se aplică politica comună în domeniul pescuitului. Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸ prevede, în special, că politica comună în domeniul pescuitului trebuie să pună în aplicare abordarea ecosistemică a gestionării pescuitului, pentru a garanta că impacturile negative ale activităților de pescuit asupra ecosistemului marin sunt reduse la minimum. Regulamentul respectiv prevede, de asemenea, că politica respectivă vizează să asigure faptul că activitățile de acvacultură și pescuit evită degradarea mediului marin.
- (39) Pentru a atinge obiectivul de refacere continuă, pe termen lung și susținută a biodiversității și rezilienței naturii, statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin posibilitățile oferite în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului. În cadrul competenței exclusive a Uniunii în ceea ce privește conservarea resurselor biologice marine, statele membre au posibilitatea de a lua măsuri nediscriminatorii pentru conservarea și gestionarea stocurilor de pește și menținerea sau îmbunătățirea stadiului de conservare a ecosistemelor marine în limita a 12 mile marine. În plus, statele membre care au un interes direct de gestionare au posibilitatea de a conveni să transmită recomandări comune vizând măsurile de conservare necesare pentru respectarea obligațiilor în temeiul dreptului Uniunii privind mediul. Aceste măsuri vor fi evaluate și adoptate în conformitate cu normele și procedurile prevăzute în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului.
- (40) Directiva 2008/56/CE impune statelor membre să coopereze bilateral și în cadrul mecanismelor de cooperare regionale și subregionale, inclusiv prin convenții maritime regionale²⁹, precum și, în ceea ce privește măsurile în domeniul pescuitului, în contextul grupurilor regionale instituite în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului.

28 Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

29 Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est din 1992 – Convenția OSPAR (OSPAR), Convenția privind protecția mediului marin din zona Mării Baltice din 1992 – Convenția de la Helsinki (HELCOM), Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane din 1995 – Convenția de la Barcelona (UNEP-MAP) și Convenția privind protecția Mării Negre din 1992 – Convenția de la București.

- (41) Este important să se instituie, de asemenea, măsuri de refacere a habitatelor anumitor specii marine, cum ar fi rechinii și pisicile de mare, care, **de exemplu**, intră în domeniul de aplicare al Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice **sau al listelor de specii pe cale de dispariție și amenințate din cadrul convențiilor maritime regionale europene**, dar care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE, deoarece aceste specii au o funcție importantă în ecosistem.
- (42) Pentru a sprijini refacerea și nedeteriorarea habitatelor terestre, de apă dulce, de coastă și marine, statele membre au posibilitatea de a desemna zone suplimentare ca „zone protejate” sau „zone strict protejate”, de a pune în aplicare alte măsuri eficace de conservare bazate pe zone și de a promova măsuri de conservare a terenurilor private.
- (43) Ecosistemele urbane reprezintă aproximativ 22 % din suprafața terestră a Uniunii și constituie zona în care locuiesc majoritatea cetățenilor Uniunii. Spațiile verzi urbane includ, **printre altele**, pădurile, parcurile și grădinile urbane, fermele urbane, străzile pe care sunt plantați copaci, pajiștile și gardurile vii urbane. **Ca și celelalte ecosisteme vizate de prezentul regulament, ecosistemele urbane** [...] asigură habitate importante pentru biodiversitate, în special plante, păsări și insecte, inclusiv polenizatori. Acestea oferă, de asemenea, **multe alte** servicii ecosistemice vitale, inclusiv reducerea și controlul riscului de dezastre naturale (de exemplu, inundații, efecte de insulă termică), răcire, recreere, filtrarea apei și a aerului, precum și atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea. **Extinderea spațiilor verzi urbane este un parametru important pentru creșterea capacității ecosistemelor urbane de a furniza aceste servicii importante. Creșterea acoperirii cu vegetație într-o anumită zonă urbană încetinește scurgerile de apă (reducând riscul de poluare a râurilor din cauza deversării apelor pluviale) și contribuie la menținerea unor temperaturi mai scăzute în timpul verii, consolidând reziliența la schimbările climatice, și asigură spații suplimentare în care natura să se dezvolte. Creșterea nivelului spațiilor verzi urbane va îmbunătăți, în multe cazuri, sănătatea ecosistemului urban. La rândul lor, ecosistemele urbane sănătoase sunt esențiale pentru sprijinirea sănătății altor ecosisteme europene esențiale – conectând spațiile naturale din zonele rurale înconjurătoare, îmbunătățind sănătatea râurilor departe de oraș, asigurând un refugiu și un loc de reproducere pentru speciile de păsări și polenizatori legate de habitatele agricole și forestiere, precum și asigurând habitate importante pentru păsările migratoare, de exemplu.**

- (44) Trebuie consolidate puternic acțiunile menite să garanteze că **acoperirea** spațiilor verzi urbane, **în special arborii**, nu va mai fi expusă riscului de [...] **reducere**. Pentru a se asigura că spațiile verzi urbane furnizează în continuare serviciile ecosistemice necesare, pierderea acestora ar trebui oprită și acestea ar trebui refăcute și sporite, printre altele prin [...] **integrarea** infrastructurii verzi și a soluțiilor bazate pe natură [...], cum ar fi acoperișurile și zidurile verzi, în proiectarea clădirilor. **O astfel de integrare poate contribui nu numai la suprafața spațiilor verzi urbane, ci și, dacă include arbori, la suprafața acoperirii coronamentului în zona urbană.**
- (45) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 prevede necesitatea unor eforturi mai mari pentru refacerea ecosistemelor de apă dulce și a funcțiilor naturale ale râurilor. Refacerea ecosistemelor de apă dulce ar trebui să includă eforturi de refacere a conectivității [...] naturale a râurilor, precum și a zonelor riverane și a zonelor inundabile ale acestora, inclusiv prin eliminarea barierelor **artificiale**, cu scopul de a sprijini atingerea unui stadiu corespunzător de conservare a râurilor, a lacurilor și a habitatelor aluvionare și a speciilor care trăiesc în habitatele respective protejate prin Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE, precum și îndeplinirea unuia dintre obiectivele-cheie ale Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, și anume refacerea a cel puțin 25 000 km de râuri cu curgere liberă, **evaluată în raport cu 2020, anul în care a fost prezentată Strategia.** Atunci când elimină barierele, statele membre ar trebui să vizeze în primul rând barierele învechite, care nu mai sunt necesare pentru producerea de energie din surse regenerabile, navigația interioară, alimentarea cu apă sau alte utilizări.
- (46) În Uniune, numărul polenizatorilor a scăzut dramatic în ultimele decenii, una din trei specii de albine și specii de fluturi fiind în declin, iar una din zece astfel de specii fiind în pragul dispariției. Polenizatorii sunt esențiali pentru funcționarea ecosistemelor terestre, pentru bunăstarea oamenilor și pentru securitatea alimentară, prin polenizarea plantelor sălbatice și cultivate. Aproape 5 000 000 000 EUR din producția agricolă anuală a UE sunt atribuite direct insectelor polenizatoare³⁰.

30 Vysna, V., Maes, J., Petersen, J.E., La Notte, A., Vallecillo, S., Aizpurua, N., Ivits, E., Teller, A., „Accounting for ecosystems and their services in the European Union (INCA). Final report from phase II of the INCA project aiming to develop a pilot for an integrated system of ecosystem accounts for the EU. Statistical report” [Contabilizarea ecosistemelor și a serviciilor oferite de acestea în Uniunea Europeană (INCA). Raport final din faza a doua a proiectului INCA vizând dezvoltarea unui proiect-pilot pentru un sistem integrat de conturi pentru ecosisteme pentru UE. Raport statistic]. Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021.

- (47) La 1 iunie 2018, Comisia a lansat Inițiativa UE privind polenizatorii³¹ ca răspuns la solicitările Parlamentului European și ale Consiliului de a aborda declinul polenizatorilor. Raportul intermediar privind punerea în aplicare a inițiativei³² a arătat că există în continuare provocări semnificative în ceea ce privește abordarea factorilor care determină declinul polenizatorilor, inclusiv utilizarea pesticidelor. Parlamentul European³³ și Consiliul³⁴ au solicitat acțiuni mai ferme de combatere a declinului polenizatorilor și instituirea unui cadru de monitorizare la nivelul Uniunii pentru polenizatori, precum și obiective și indicatori clari în ceea ce privește angajamentul de a inversa declinul polenizatorilor. Curtea de Conturi Europeană a recomandat Comisiei să instituie mecanisme adecvate de guvernantă și monitorizare pentru acțiunile de combatere a amenințărilor pentru polenizatori³⁵. **La 24 ianuarie 2023, Comisia a prezentat o inițiativă revizuită a UE privind polenizatorii.³⁶ Revizuirea definește acțiunile care trebuie întreprinse de UE și de statele sale membre în vederea inversării declinului polenizatorilor până în 2030.**
- (48) Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind utilizarea durabilă a produselor de protecție a plantelor [*care urmează să fie adoptată la 22 iunie 2022, a se include titlul și numărul actului adoptat, atunci când este disponibil*] urmărește să reglementeze unul dintre factorii care determină declinul polenizatorilor prin interzicerea utilizării pesticidelor în zonele sensibile din punct de vedere ecologic, dintre care multe fac obiectul prezentului regulament, de exemplu zonele care susțin specii de polenizatori clasificate de listele roșii europene³⁷ ca fiind amenințate cu dispariția.

31 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Inițiativa UE privind polenizatorii (COM/2018/395 final).

32 Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Progresele înregistrate în punerea în aplicare a Inițiativei UE privind polenizatorii (COM/2021/261 final).

33 Rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre [2020/2273(INI)], disponibilă la adresa: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0277_EN.pdf.

34 Concluziile Consiliului din 17 decembrie 2020 privind Raportul special nr. 15/2020 al Curții de Conturi Europene intitulat „Protejarea polenizatorilor sălbatici în UE – inițiativele Comisiei nu au dat roade (14168/20).

35 Raportul special nr. 15/2020, https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR20_15/SR_Pollinators_RO.pdf.

³⁶ **Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Revizuirea Inițiativei UE privind polenizatorii. Un nou pact pentru polenizatori (COM/2023/35 final).**

37 [Lista roșie europeană – Mediu – Comisia Europeană \(europa.eu\).](https://ec.europa.eu/eiro/ro/roze/lista-roșie-europeană-mediu-comisia-europeană-europa.eu)

- (49) Sunt necesare ecosisteme agricole durabile, reziliente și bogate în biodiversitate pentru a furniza alimente sigure, durabile, nutritive și la prețuri accesibile. Ecosistemele agricole bogate în biodiversitate sporesc, de asemenea, reziliența agriculturii la schimbările climatice și la riscurile de mediu, asigurând în același timp siguranța și securitatea alimentară și creând noi locuri de muncă în zonele rurale, în special locuri de muncă legate de agricultura ecologică, precum și de turismul rural și de activitățile de recreere. Prin urmare, Uniunea trebuie să îmbunătățească biodiversitatea pe terenurile sale agricole, printr-o varietate de practici existente benefice pentru sporirea biodiversității sau compatibile cu aceasta, inclusiv agricultura extensivă. Agricultura extensivă este vitală pentru menținerea multor specii și habitate în zonele bogate în biodiversitate. Există numeroase practici agricole extensive care au beneficii multiple semnificative în ceea ce privește protecția biodiversității, a serviciilor ecosistemice și a elementelor de peisaj, cum ar fi agricultura de precizie, agricultura ecologică, agroecologia, agrosilvicultura și pajiștile permanente de intensitate redusă.
- (50) Trebuie puse în aplicare măsuri de refacere pentru a spori biodiversitatea ecosistemelor agricole din întreaga Uniune, inclusiv în zonele care nu sunt acoperite de tipurile de habitate care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE. În absența unei metode comune de evaluare a stării ecosistemelor agricole care ar permite stabilirea unor obiective specifice de refacere a ecosistemelor agricole, este oportun să se stabilească o obligație generală de îmbunătățire a biodiversității în ecosistemele agricole și să se măsoare îndeplinirea acestei obligații pe baza indicatorilor existenți.
- (51) Întrucât păsările specifice terenurilor agricole reprezintă indicatori-cheie bine cunoscuți și recunoscuți la scară largă ai sănătății ecosistemelor agricole, este oportun să se stabilească obiective pentru refacerea acestora. Obligația de a îndeplini astfel de obiective s-ar aplica statelor membre, nu fermierilor individuali. Statele membre ar trebui să îndeplinească aceste obiective prin instituirea unor măsuri eficace de refacere a terenurilor agricole, colaborând cu fermierii și cu alte părți interesate și sprijinindu-i în vederea conceperii și punerii lor în aplicare pe teren.

(52) Elementele de peisaj de mare diversitate de pe terenurile agricole, care pot include zone tampon, pârlouage în sistem de rotație sau nu, garduri vii, arbori sau grupuri de arbori, rânduri de arbori, margini de câmp, petice de teren, șanțuri, cursuri de apă, zone umede mici, terase, formațiuni din piatră, ziduri de piatră, iazuri mici și elemente culturale, asigură spațiu pentru plantele și animalele sălbatice, inclusiv polenizatorii, previn eroziunea și epuizarea solului, filtrează aerul și apa, sprijină atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, precum și productivitatea agricolă a culturilor dependente de polenizare. Arborii productivi care fac parte din sistemele agroforestiere de teren arabil și elementele productive din gardurile vii neproductive pot fi, de asemenea, considerați elemente de peisaj cu biodiversitate ridicată, cu condiția să nu primească îngrășăminte sau tratamente cu pesticide și dacă recoltarea are loc numai în momente în care nu ar compromite nivelurile ridicate de biodiversitate. Prin urmare, ar trebui stabilită o cerință de asigurare a unei tendințe de creștere a ponderii terenurilor agricole cu elemente de peisaj de mare diversitate. O astfel de cerință ar permite Uniunii să îndeplinească unul dintre celelalte angajamente-cheie ale Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, și anume de a acoperi cel puțin 10 % din suprafața agricolă cu elemente de peisaj de mare diversitate. Ar trebui să se ajungă, de asemenea, la tendințe tot mai mari pentru alți indicatori existenți, cum ar fi indicele fluturilor de câmp și stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate.

(53) Politica agricolă comună (PAC) urmărește să sprijine și să consolideze protecția mediului, inclusiv biodiversitatea. Printre obiectivele specifice ale politicii se numără contribuția la stoparea și inversarea declinului biodiversității, îmbunătățirea serviciilor ecosistemice și conservarea habitatelor și a peisajelor. Noul standard de condiționalitate PAC nr. 8 privind bunele condiții agricole și de mediu (GAEC 8)³⁸ prevede ca beneficiarii plăților legate de suprafață să aloce cel puțin 4 % din terenul arabil la nivel de fermă zonelor și elementelor neproductive, inclusiv terenurilor lăsate în pârloagă, și să păstreze elementele de peisaj existente. Procentul de 4 % necesar pentru respectarea standardului GAEC respectiv poate fi redus la 3 % dacă sunt îndeplinite anumite condiții prealabile³⁹. Această obligație va ajuta statele membre să obțină o tendință pozitivă în ceea ce privește elementele de peisaj de mare diversitate de pe terenurile agricole. În plus, în cadrul PAC, statele membre au posibilitatea de a institui programe ecologice pentru practici agricole desfășurate de fermieri pe suprafețe agricole care pot include întreținerea și crearea de elemente de peisaj sau de zone neproductive. În mod similar, în planurile lor strategice PAC, statele membre pot include, de asemenea, angajamente în materie de agromediu și climă, cum ar fi o gestionare îmbunătățită a elementelor de peisaj care să meargă mai departe decât condiționalitatea GAEC 8 și/sau programe ecologice. Proiectele LIFE natură și biodiversitate vor contribui, de asemenea, la plasarea biodiversității terenurilor agricole europene pe calea redresării până în 2030, prin sprijinirea punerii în aplicare a Directivei 92/43/CEE și a Directivei 2009/147/CE, precum și a Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2030.

38 Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013, JO L 435, 6.12.2021, p. 1.

39 Dacă un fermier se angajează să aloce cel puțin 7 % din terenul său arabil zonelor sau elementelor neproductive, inclusiv terenurilor lăsate în pârloagă, în cadrul unui program ecologic consolidat sau dacă există o proporție minimă de cel puțin 7 % din terenul arabil la nivel de fermă care include și culturi de captare sau culturi fixatoare de azot, cultivate fără utilizarea de produse de protecție a plantelor.

(54) Refacerea și reumidificarea⁴⁰ solurilor organice⁴¹ exploatate în scopuri agricole (ca pajiști sau terenuri cultivate) care constituie turbării drenate contribuie la obținerea unor beneficii semnificative în materie de biodiversitate, la o reducere importantă a emisiilor de gaze cu efect de seră și la obținerea altor beneficii de mediu, contribuind în același timp la un peisaj agricol divers. Statele membre pot alege dintr-o gamă variată de măsuri de refacere a turbăriilor drenate exploatate în scopuri agricole, de la conversia terenurilor cultivate în pajiști permanente și măsuri de extensificare însoțite de reducerea drenării, până la reumidificarea completă cu posibilitatea utilizării pentru paludicultură sau crearea de vegetație care formează turbă. Cele mai importante beneficii pentru climă sunt create prin refacerea și reumidificarea terenurilor cultivate, urmate de refacerea pajiștilor intensive. Pentru a permite o punere în aplicare flexibilă a obiectivului de refacere a turbăriilor drenate în scopuri agricole, statele membre pot recurge la măsuri de refacere și de reumidificare a turbăriilor drenate din zonele de extracție a turbei, precum și, într-o anumită măsură, de refacere și reumidificare a turbăriilor drenate în cadrul altor utilizări ale terenurilor (de exemplu, păduri) pentru a contribui la realizarea obiectivelor privind turbăriile drenate utilizate în scopuri agricole. **În cazuri justificate în mod corespunzător și în cazul în care reumidificarea turbăriilor drenate destinate utilizării agricole nu poate fi pusă în aplicare din cauza impactului negativ considerabil asupra clădirilor, a infrastructurii, a adaptării la schimbările climatice sau a altor interese publice, iar reumidificarea turbăriilor în cadrul altor utilizări ale terenurilor nu este fezabilă, suprafața turbăriilor care urmează să fie reumidificate poate fi stabilită la un nivel inferior de către statele membre.**

40 Reumidificarea este procesul de transformare a unui sol drenat într-un sol umed. Capitolul 1 din IPCC 2014, 2013 și suplimentul la Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră: zone umede, Hiraishi, T., Krug, T., Tanabe, K., Srivastava, N., Baasansuren, J., Fukuda, M. și Troxler, T.G. (eds).

41 Termenul „sol organic” este definit în IPCC 2006, Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră, elaborate de Programul național privind inventarele gazelor cu efect de seră, Eggleston H.S., Buendia L., Miwa K., Ngara T. și Tanabe K. (eds).

- (55) Pentru a beneficia pe deplin de beneficiile aduse de biodiversitate, refacerea și reumidificarea zonelor cu turbării drenate ar trebui să se extindă în afara zonelor cu tipuri de habitate umede enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE care urmează să fie refăcute și restabilite. Datele privind întinderea solurilor organice, precum și emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră ale acestora sunt monitorizate și puse la dispoziție prin raportarea sectorului LULUCF în cadrul inventarelor naționale ale gazelor cu efect de seră de către statele membre, prezentate în cadrul CCONUSC. Turbăriile refăcute și reumidificate pot fi utilizate în continuare în mod productiv în moduri alternative. De exemplu, paludicultura, practica agricolă desfășurată pe turbăriile umede, poate include cultivarea de diferite tipuri de stuf, anumite forme de cherestea, cultivarea afinelor și a merișoarelor, cultivarea sphagnumului și pășunatul cu bivoli de apă. Astfel de practici ar trebui să se bazeze pe principiile gestionării durabile și să vizeze sporirea biodiversității, astfel încât să poată avea o valoare ridicată atât din punct de vedere financiar, cât și ecologic. De asemenea, paludicultura poate fi benefică pentru mai multe specii care sunt pe cale de dispariție în Uniune și poate facilita, de asemenea, conectivitatea zonelor umede și a populațiilor de specii asociate din Uniune. Finanțarea măsurilor de refacere și de reumidificare a turbăriilor drenate și de compensare a posibilelor pierderi de venituri poate proveni dintr-o gamă largă de surse, inclusiv din cheltuieli din cadrul bugetului Uniunii și al programelor de finanțare ale Uniunii.
- (56) Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030⁴² a subliniat necesitatea refacerii biodiversității pădurilor. Pădurile și alte suprafețe împădurite acoperă peste 43,5 % din suprafața terestră a UE. Ecosistemele forestiere care găzduiesc o biodiversitate bogată sunt vulnerabile la schimbările climatice, dar sunt, de asemenea, un aliat natural în ceea ce privește adaptarea la schimbările climatice și riscurile legate de climă și combaterea acestora, inclusiv prin funcțiile lor de stocuri de carbon și de absorbanți de carbon, și oferă multe alte servicii și beneficii ecosistemice vitale, cum ar fi furnizarea de cherestea și lemn, alimente și alte produse nelemnoase, reglarea climei, stabilizarea solului și controlul eroziunii, precum și purificarea aerului și a apei.

42 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. Noua strategie a UE pentru păduri pentru 2030 (COM/2021/572 final).

(57) Trebuie puse în aplicare măsuri de refacere pentru a spori biodiversitatea ecosistemelor forestiere din întreaga Uniune, inclusiv în zonele care nu sunt acoperite de tipurile de habitate care intră în domeniul de aplicare al Directivei 92/43/CEE. În absența unei metode comune de evaluare a stării ecosistemelor forestiere care ar permite stabilirea unor obiective specifice de refacere a ecosistemelor forestiere, este oportun să se stabilească o obligație generală de îmbunătățire a biodiversității în ecosistemele forestiere și să se măsoare îndeplinirea acestei obligații pe baza indicatorilor **principiali** existenți, cum ar fi lemnul mort căzut și pe picior [...] **și indicele privind păsările comune specifice pădurilor**⁴³. **În funcție de tipul de ecosistem forestier, este de asemenea oportun să se măsoare îndeplinirea obligației pe baza unei selecții de alți indicatori, precum** ponderea pădurilor cu structură plurienă, conectivitatea pădurilor, [...] **ponderea pădurilor în care predomină specii indigene de arbori, diversitatea speciilor de arbori** și stocul de carbon organic.

43 Indicele privind păsările comune (agregat la nivelul UE) – Seturi de date privind produsele – Eurostat (europa.eu).

(58) Obiectivele și obligațiile de refacere pentru habitatele și speciile protejate în temeiul Directivelor 92/43/CEE și 2009/147/CE, pentru polenizatori și pentru ecosistemele de apă dulce, urbane, agricole și forestiere ar trebui să fie complementare și să funcționeze în sinergie, în vederea atingerii obiectivului general de refacere a ecosistemelor din zonele terestre și maritime ale [...] **statelor membre**. Măsurile de refacere necesare pentru atingerea unui obiectiv specific vor contribui, în multe cazuri, la îndeplinirea altor obiective sau obligații. Prin urmare, statele membre ar trebui să planifice măsurile de refacere în mod strategic, astfel încât să asigure o eficacitate maximă în ceea ce privește contribuția la redresarea naturii în întreaga Uniune. Măsurile de refacere ar trebui, de asemenea, să fie planificate astfel încât să vizeze atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, precum și prevenirea și controlul impactului dezastrelor naturale, precum și al degradării terenurilor. Acestea ar trebui să vizeze optimizarea funcțiilor ecologice, economice și sociale ale ecosistemelor, inclusiv a potențialului lor de productivitate, ținând seama de contribuția lor la dezvoltarea durabilă a regiunilor și comunităților relevante. Este important ca statele membre să elaboreze planuri naționale detaliate de refacere pe baza celor mai bune dovezi științifice disponibile. [...] **Înregistrările documentate privind distribuția istorică și zona, precum și privind modificările preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice, ar trebui să contribuie la deciziile privind suprafața de referință favorabilă a tipurilor de habitat. În plus, este important** ca publicului să i se acorde din timp posibilități efective de a participa la elaborarea planurilor. Statele membre ar trebui să țină seama de condițiile și nevoile specifice de pe teritoriul lor, pentru ca planurile să răspundă presiunilor, amenințărilor și factorilor determinanți relevanți ai declinului biodiversității, și ar trebui să coopereze pentru a asigura refacerea și conectivitatea transfrontalieră.

(59) Pentru a asigura sinergii între diferitele măsuri care au fost și urmează să fie puse în aplicare pentru protejarea, conservarea și refacerea naturii în Uniune, statele membre ar trebui să țină seama, atunci când își elaborează planurile naționale de refacere, de următoarele aspecte: măsurile de conservare stabilite pentru siturile Natura 2000 și cadrele de acțiune prioritară elaborate în conformitate cu Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE; măsuri pentru atingerea unei stări ecologice și chimice bune a corpurilor de apă incluse în planurile de gestionare a districtului hidrografic elaborate în conformitate cu Directiva 2000/60/CE; strategii marine pentru atingerea unei stări ecologice bune pentru toate regiunile marine ale Uniunii, elaborate în conformitate cu Directiva 2008/56/CE; programele naționale de control al poluării atmosferice elaborate în temeiul Directivei (UE) 2016/2284; strategiile și planurile de acțiune naționale privind biodiversitatea elaborate în conformitate cu articolul 6 din Convenția privind diversitatea biologică, precum și măsurile de conservare adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 și măsurile tehnice adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁴.

44 Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 și (UE) 2019/1022 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 894/97, (CE) nr. 850/98, (CE) nr. 2549/2000, (CE) nr. 254/2002, (CE) nr. 812/2004 și (CE) nr. 2187/2005 ale Consiliului (JO L 198, 25.7.2019, p. 105).

- (60) Pentru a asigura coerența între obiectivele prezentului regulament și cele ale Directivei (UE) 2018/2001⁴⁵, ale Regulamentului (UE) 2018/1999⁴⁶ și ale Directivei 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile⁴⁷, în special în cursul elaborării planurilor naționale de refacere, statele membre ar trebui să țină seama de potențialul proiectelor privind energia din surse regenerabile de a contribui la îndeplinirea obiectivelor de refacere a naturii.
- (61) Având în vedere importanța abordării consecvente a dublei provocări reprezentate de declinul biodiversității și de schimbările climatice, refacerea biodiversității ar trebui să țină seama de utilizarea energiei din surse regenerabile și viceversa. **Activitățile de refacere și implementarea proiectelor privind energia din surse regenerabile pot fi combinate, ori de câte ori este posibil, inclusiv în ceea ce privește zonele pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile și zonele de rețea speciale.[...] ⁴⁸[...]** **Directiva (UE) 2018/2001 solicită** statelor membre **să efectueze o cartografiere coordonată pentru utilizarea energiei din surse regenerabile pe teritoriul lor cu scopul de a identifica potențialul intern și suprafața terestră, subterană, marină sau apele interioare disponibile necesare pentru instalarea de centrale de producere a energiei din surse regenerabile, precum și a infrastructurii aferente, cum ar fi rețelele și instalațiile de stocare, inclusiv stocarea termică, care sunt necesare pentru a acoperi cel puțin contribuțiile lor naționale la obiectivul revizuit pentru 2030 privind energia din surse regenerabile. Aceste zone, inclusiv centralele existente și mecanismele de cooperare, sunt proporționale cu traiectoriile estimate și cu capacitatea instalată totală planificată pentru fiecare tehnologie în domeniul energiei din surse regenerabile, stabilite în**

45 Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

46 Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

47 Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului (JO L 350, 28.12.1998, p. 58).

48 [...]

[...]planurile[...] naționale privind energia și clima [...].⁴⁹[...] ⁵⁰[...] **Statele membre ar trebui să desemneze un subgrup de astfel de zone ca fiind zone pretabile accelerării**[...] proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile. Acestea sunt locuri specifice, fie pe uscat, fie pe mare, deosebit de adecvate pentru instalarea de centrale de producere a energiei din surse regenerabile, [...] în care utilizarea unui anumit tip de energie din surse regenerabile nu ar trebui să aibă un impact semnificativ asupra mediului, având în vedere particularitățile teritoriului selectat. Statele membre ar trebui să acorde prioritate suprafețelor artificiale și construite, cum ar fi acoperișurile **și fațadele clădirilor**, zonele de infrastructură de transport **și împrejurimile lor directe**[...], zonele de parcare, **fermele**, depozitele de deșeuri, siturile industriale, minele, corpurile de apă interioare, lacurile și rezervoarele artificiale și, după caz, stațiile de tratare a apelor urbane reziduale, precum și terenurilor degradate care nu pot fi utilizate pentru agricultură. **Directiva (UE) 2018/2001 prevede, de asemenea, că statele membre pot adopta unul sau mai multe planuri de desemnare a unor zone de infrastructură speciale pentru dezvoltarea proiectelor de rețea și de stocare care sunt necesare pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică, în cazul în care nu se preconizează că o astfel de dezvoltare va avea un impact semnificativ asupra mediului sau un astfel de impact poate fi atenuat în mod corespunzător sau, dacă nu este posibil, compensat. Scopul acestor zone este de a sprijini și completa zonele pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile.** La desemnarea zonelor pretabile **accelerării** [...] proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile **și a zonelor de infrastructură speciale**, statele membre ar trebui să evite zonele protejate și să aibă în vedere planurile lor naționale de refacere a naturii. Statele membre ar trebui să coordoneze elaborarea planurilor naționale de refacere cu **cartografierea zonelor necesare pentru contribuția națională la obiectivul privind energia din surse regenerabile pentru 2030 și, după caz, cu** desemnarea zonelor pretabile **accelerării** [...] proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile **și a zonelor de rețea speciale**. În cursul elaborării planurilor de refacere a naturii, statele membre ar trebui să realizeze sinergii **cu dezvoltarea infrastructurii de energie și de energie din surse regenerabile și cu** zonele deja desemnate ca zone pretabile **accelerării** proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile **și zone de rețea speciale** [...] și să se asigure că funcționarea **acestor** zone pretabile [...] proiectelor de producere a energiei din surse

49 [...]

50 [...]

regenerabile, inclusiv procedurile de autorizare aplicabile în aceste zone în conformitate cu Directiva (UE) 2018/2001, rămân neschimbate.

- (62) Pentru a asigura sinergii cu măsurile de refacere care au fost deja planificate sau puse în aplicare în statele membre, planurile naționale de refacere ar trebui să recunoască aceste măsuri de refacere și să le ia în considerare. Având în vedere urgența semnalată în raportul IPCC din 2022 în ceea ce privește luarea de măsuri privind refacerea ecosistemelor degradate, statele membre ar trebui să pună în aplicare aceste măsuri în paralel cu elaborarea planurilor de refacere.
- (63) Planurile naționale de refacere **și măsurile de refacere a habitatelor, precum și măsurile de prevenire a deteriorării habitatelor** ar trebui să țină seama, de asemenea, de rezultatele proiectelor de cercetare relevante pentru evaluarea stării ecosistemelor, pentru identificarea și punerea în aplicare a măsurilor de refacere și pentru monitorizare **și, după caz, să țină seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii, în conformitate cu articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cum ar fi cerințele sociale, economice și culturale și caracteristicile regionale și locale, inclusiv densitatea populației.**

- (64) Este oportun să se țină seama de situația specifică a regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, astfel cum sunt enumerate la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care prevede măsuri specifice de sprijinire a acestor regiuni. Astfel cum se prevede în Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, ar trebui să se acorde o atenție deosebită protejării și refacerii ecosistemelor din regiunile ultraperiferice, având în vedere valoarea excepțional de ridicată a biodiversității acestora. **În același timp, ar trebui să se țină seama de costurile asociate protejării și refacerii acestor ecosisteme, precum și de depărtarea, insularitatea, suprafața redusă, relieful și clima dificile ale regiunilor ultraperiferice, în special la elaborarea planurilor naționale de refacere. Statele membre sunt încurajate să includă, în mod voluntar, măsuri specifice de refacere în regiunile ultraperiferice care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.**
- (65) Agenția Europeană de Mediu (denumită în continuare „AEM”) ar trebui să sprijine statele membre în ceea ce privește elaborarea planurilor naționale de refacere, precum și monitorizarea progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor și a obligațiilor de refacere. Comisia ar trebui să evalueze dacă planurile naționale de refacere sunt adecvate pentru atingerea acestor obiective și obligații.

(66) Raportul Comisiei privind starea mediului din 2020 a arătat că o parte substanțială a informațiilor raportate de statele membre în conformitate cu articolul 17 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului⁵¹ și cu articolul 12 din Directiva 2009/147/CE, în special cu privire la stadiul de conservare și tendințele habitatelor și ale speciilor pe care le protejează, provine din studii parțiale sau se bazează numai pe opiniile experților. Raportul respectiv a arătat, de asemenea, că starea mai multor tipuri de habitate și specii protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE este încă necunoscută. Eliminarea acestor lacune în materie de cunoștințe și realizarea de investiții în monitorizare și supraveghere sunt necesare pentru a susține planuri naționale de refacere solide și bazate pe date științifice. Pentru a spori actualitatea, eficacitatea și coerența diferitelor metode de monitorizare, monitorizarea și supravegherea ar trebui să utilizeze în mod optim rezultatele proiectelor de cercetare și inovare finanțate de Uniune, noi tehnologii precum monitorizarea in situ și teledetecția, utilizând date și servicii spațiale furnizate în cadrul programului spațial al Uniunii (EGNOS/Galileo și Copernicus). Misiunile UE „Refacerea oceanelor și a apelor noastre”, „Adaptarea la schimbările climatice” și „Un pact al solului pentru Europa” vor sprijini punerea în aplicare a obiectivelor de refacere⁵².

(66a) Având în vedere provocările tehnice și financiare specifice asociate cartografierii și monitorizării mediilor marine, statele membre pot, în completarea informațiilor raportate în conformitate cu articolul 17 din Directiva 92/43/CEE și în conformitate cu articolul 17 din Directiva 2008/56/CE, să utilizeze informațiile privind presiunile și amenințările sau alte informații relevante ca bază pentru extrapolare atunci când evaluează starea habitatelor marine enumerate în anexa II. Prin urmare, o astfel de abordare poate fi utilizată, de asemenea, ca bază pentru planificarea măsurilor de refacere a habitatelor marine în conformitate cu prezentul regulament. Evaluarea globală a stării habitatelor marine enumerate în anexa II ar trebui să se bazeze pe cele mai bune cunoștințe disponibile și pe cele mai recente evoluții tehnice și științifice.

51 Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

52 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind misiunile europene [COM(2021) 609 final].

- (67) Pentru a monitoriza progresele înregistrate în punerea în aplicare a planurilor naționale de refacere, a măsurilor de refacere instituite, a zonelor care fac obiectul măsurilor de refacere și datele privind inventarul barierelor din calea continuității râurilor, ar trebui introdus un sistem care să impună statelor membre să instituie, să actualizeze și să pună la dispoziție date relevante privind rezultatele acestei monitorizări. Raportarea electronică a datelor către Comisie ar trebui să utilizeze sistemul Reportnet al AEM și ar trebui să urmărească să limiteze cât mai mult posibil sarcina administrativă asupra tuturor entităților. Pentru a asigura o infrastructură adecvată pentru accesul public, raportare și schimbul de date între autoritățile publice, statele membre ar trebui, după caz, să își întemeieze specificațiile privind datele pe cele menționate în Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵³, în Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁴ și în Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁵.
- (68) Pentru a asigura o punere în aplicare eficace a prezentului regulament, Comisia ar trebui să sprijine statele membre, la cerere, prin intermediul Instrumentului de sprijin tehnic⁵⁶, care oferă sprijin tehnic personalizat pentru elaborarea și punerea în aplicare a reformelor. Sprijinul tehnic implică, de exemplu, consolidarea capacității administrative, armonizarea cadrelor legislative și schimbul de bune practici relevante.
- (69) Comisia ar trebui să raporteze cu privire la progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor de refacere prevăzute în prezentul regulament, pe baza rapoartelor intermediare la nivelul Uniunii elaborate de AEM, precum și a altor analize și rapoarte puse la dispoziție de statele membre în domenii de politică relevante, cum ar fi politica privind natura, mediul marin și apa.

53 Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

54 Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

55 Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 172, 26.6.2019, p. 56).

56 Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

(70) Pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, este extrem de important să se realizeze investiții publice și private adecvate în domeniul refacerii, iar statele membre ar trebui să integreze în bugetele lor naționale cheltuielile pentru obiectivele în materie de biodiversitate, inclusiv în ceea ce privește costurile de oportunitate și de tranziție care rezultă din punerea în aplicare a planurilor naționale de refacere, și să reflecte modul în care este utilizată finanțarea din partea Uniunii. În ceea ce privește finanțarea din partea Uniunii, cheltuielile din cadrul bugetului Uniunii și al programelor de finanțare ale Uniunii, cum ar fi programul pentru mediu și politici climatice (LIFE)⁵⁷, Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA)⁵⁸, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR)⁵⁹, Fondul european de garantare agricolă (FEGA), Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), Fondul de coeziune⁶⁰ și Fondul pentru o tranziție justă⁶¹, precum și programul-cadru al Uniunii pentru cercetare și inovare, Orizont Europa⁶², contribuie la obiectivele în materie de biodiversitate cu obiectivul ambițios de a aloca 7,5 % în 2024 și 10 % în 2026 și în 2027 din cheltuielile anuale din cadrul financiar multianual 2021-2027⁶³ pentru obiectivele în materie de biodiversitate.

57 Regulamentul (UE) 2021/783 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a unui program pentru mediu și politici climatice (LIFE) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1293/2013 (JO L 172, 17.5.2021, p. 53).

58 Regulamentul (UE) 2021/1139 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1004 (JO L 247, 13.7.2021, p. 1).

59 Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 decembrie 2020 de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) în anii 2021 și 2022 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013, (UE) nr. 1306/2013 și (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește resursele și aplicarea regulamentelor respective în anii 2021 și 2022 și a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește resursele și repartizarea unui astfel de sprijin pentru anii 2021 și 2022 (JO L 437, 28.12.2020, p. 1).

60 Regulamentul (UE) 2021/1058 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune (JO L 231, 30.6.2021, p. 60).

61 Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (JO L 231, 30.6.2021, p. 1).

62 Regulamentul (UE) 2021/695 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont Europa, de stabilire a normelor sale de participare și de diseminare și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1290/2013 și (UE) nr. 1291/2013 (JO L 170, 12.5.2021, p. 1).

63 Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 11).

Mecanismul de redresare și reziliență (MRR)⁶⁴ este o sursă suplimentară de finanțare pentru protejarea și refacerea biodiversității și a ecosistemelor. În ceea ce privește programul LIFE, ar trebui să se acorde o atenție deosebită utilizării adecvate a proiectelor strategice privind natura (SNaPs) ca instrument specific care ar putea sprijini punerea în aplicare a prezentului regulament, prin integrarea resurselor financiare disponibile într-un mod eficace și eficient.

- (71) O serie de inițiative ale UE, naționale și private sunt disponibile pentru a stimula finanțarea privată, cum ar fi Programul InvestEU⁶⁵, care oferă oportunități de mobilizare a finanțării publice și private pentru a sprijini, printre altele, îmbunătățirea naturii și a biodiversității prin intermediul proiectelor de infrastructură verde și albastră și sechestrarea carbonului în solurile agricole ca model de afaceri ecologic⁶⁶.

(71a) Pentru a asigura punerea în aplicare a prezentului regulament, sunt esențiale investiții publice și private adecvate pentru măsurile de refacere a naturii. Prin urmare, în termen de 12 luni de la intrarea sa în vigoare și în consultare cu statele membre, Comisia ar trebui să prezinte un raport cuprinzând o analiză care să identifice eventualele lacune în punerea în aplicare a prezentului regulament. Raportul respectiv ar trebui să fie însoțit, după caz, de propuneri de măsuri suplimentare adecvate, inclusiv de măsuri financiare pentru a elimina lacunele identificate, cum ar fi instituirea unui instrument specific și fără a aduce atingere prerogativelor colegiitorilor pentru adoptarea următorului cadru financiar multianual de după 2027.

-
- 64 Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).
- 65 Regulamentul (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 martie 2021 de instituire a Programului InvestEU și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/1017 (JO L 107, 26.3.2021, p. 30).
- 66 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu Cicluri durabile ale carbonului [COM(2021) 800 final].

(71b) În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție, în temeiul principiului cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), asigurarea protecției jurisdicționale a drepturilor unei persoane în temeiul dreptului Uniunii este de competența instanțelor statelor membre. Mai mult, articolul 19 alineatul (1) din TUE impune statelor membre obligația de a prevedea căi de atac suficiente în vederea asigurării unei protecții jurisdicționale efective în domeniile reglementate de dreptul Uniunii. Uniunea și statele sale membre sunt părți la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu („Convenția de la Aarhus”). În temeiul Convenției de la Aarhus, statele membre ar trebui să se asigure că, în conformitate cu sistemul juridic național aplicabil, membri ai publicului interesat au acces la justiție.

- (72) Statele membre ar trebui să promoveze o abordare echitabilă la nivelul întregii societăți în elaborarea și punerea în aplicare a planurilor lor naționale de refacere, prin includerea unor procese de participare a publicului și prin luarea în considerare a nevoilor comunităților locale și ale părților interesate.
- (73) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁷, planurile strategice PAC sunt menite să contribuie la atingerea Țintelor pe termen lung la nivel național prevăzute în actele legislative enumerate în anexa XIII la regulamentul menționat sau derivate din acestea și să fie în concordanță cu respectivele ținte. Prezentul regulament privind refacerea naturii ar trebui să fie luat în considerare atunci când, în conformitate cu articolul 159 din Regulamentul (UE) 2021/2115, Comisia revizuieste, până la 31 decembrie 2025, lista prevăzută în anexa XIII la regulamentul respectiv.
- (74) În conformitate cu angajamentul asumat în cadrul celui de al 8-lea program de acțiune pentru mediu până în 2030⁶⁸, statele membre ar trebui să elimine treptat subvențiile dăunătoare mediului la nivel național, utilizând în mod optim instrumentele de piață și instrumentele bugetare care permit integrarea preocupării pentru mediu, inclusiv pe cele necesare pentru a asigura o tranziție echitabilă din punct de vedere social, și sprijinind întreprinderile și alte părți interesate în dezvoltarea unor practici standardizate de contabilizare a capitalului natural.

67 Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează să fie elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013.

68 [A se adăuga trimiterea la data publicării celui de al 8-lea PAM].

- (75) Pentru a asigura adaptarea necesară a prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor I-VII pentru a adapta grupurile de habitate, **pentru a adapta lista speciilor de păsări utilizată pentru**[...] indicele privind păsările comune specifice terenurilor agricole, precum și pentru a adapta lista indicatorilor de biodiversitate pentru ecosistemele agricole, lista indicatorilor de biodiversitate pentru ecosistemele forestiere și **listele habitatelor și** speciilor marine[...] și exemplele de măsuri de refacere **la evoluțiile tehnice și științifice, pentru a ține seama de experiența dobândită în urma aplicării regulamentului sau pentru a asigura coerența cu tipurile de habitate EUNIS**. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să **efectueze evaluări ale impactului și să** organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, [...] în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁵². În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (76) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a specifica metoda de monitorizare a polenizatorilor, pentru a specifica metodele de monitorizare a indicatorilor pentru ecosistemele agricole enumerați în anexa IV la prezentul regulament și a indicatorilor pentru ecosistemele forestiere enumerați în anexa VI la prezentul regulament, pentru a **institui**[...] cadre **de orientare** pentru stabilirea nivelurilor satisfăcătoare **ale spațiului verde urban, ale acoperirii coronamentului în zona urbană în ecosistemele urbane**, ale polenizatorilor, ale indicatorilor pentru ecosistemele agricole enumerați în anexa IV la prezentul regulament și ale indicatorilor pentru ecosistemele forestiere enumerați în anexa VI la prezentul regulament, pentru a stabili un format uniform pentru planurile naționale de refacere, pentru a stabili formatul, structura și modalitățile detaliate de raportare electronică a datelor și informațiilor către Comisie. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁹.

⁶⁹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (77) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. În temeiul punctului 22 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, evaluarea ar trebui să se bazeze pe criteriile de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată a UE și ar trebui să constituie punctul de pornire al evaluării impactului eventualelor măsuri viitoare. În plus, Comisia ar trebui să evalueze necesitatea de a stabili obiective de refacere suplimentare, pe baza unor metode comune de evaluare a stării ecosistemelor care nu intră sub incidența articolelor 4 și 5, ținând seama de cele mai recente dovezi științifice.
- (78) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele sale, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din T [...]U[...]E[...]. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

- (1) Prezentul regulament stabilește norme pentru a contribui la:
- (a) refacerea continuă, pe termen lung și susținută a biodiversității și rezilienței naturii în zonele terestre și maritime ale [...] **statelor membre** prin refacerea ecosistemelor;
 - (b) îndeplinirea obiectivelor generale ale Uniunii privind atenuarea schimbărilor climatice, [...] adaptarea la acestea și **neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor**;
 - (c) respectarea angajamentelor internaționale ale Uniunii.
- (2) Prezentul regulament stabilește un cadru în care statele membre pun în aplicare[...] măsuri de refacere eficace și bazate pe suprafață[...] **cu scopul de a acoperi împreună, ca obiectiv al Uniunii, în toate zonele și ecosistemele care intră în domeniul de aplicare definit la articolul 2,** până în 2030, cel puțin 20 % din zonele terestre [...] și **20 % din zonele** [...] maritime ale Uniunii și, până în 2050, toate ecosistemele care au nevoie de refacere.

Articolul 2

Zona geografică acoperită

Prezentul regulament se aplică ecosistemelor menționate la articolele 4-10:

- (a) pe teritoriul statelor membre;

(aa) în apele de coastă, astfel cum sunt definite în Directiva 2000/60/CE, ale statelor membre, pe fundul mării și în subsolul marin al acestora;

- (b) în apele, pe fundul mării și în subsolul marin situate în partea exterioară a liniei de bază care este limita de măsurare a întinderii apelor teritoriale care se extind până la extremitatea zonei în care un stat membru **își are sau** își exercită drepturile suverane **sau jurisdicția**, în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982.

Prezentul regulament se aplică numai ecosistemelor de pe teritoriul european al statelor membre în care se aplică tratatele.

Articolul 3

Definiții

Se aplică următoarele definiții:

1. „ecosistem” înseamnă un complex dinamic de comunități de plante, animale, **ciuperci** și microorganisme și mediul lor abiotic, care interacționează într-o unitate funcțională, și include tipuri de habitate, habitate ale speciilor și populații de specii;
2. „habitatul unei specii” [...] **înseamnă habitatul unei specii astfel cum este definit la articolul 1 litera (f) din Directiva 92/43/CEE;**

3. „refacere” înseamnă procesul de asistență activă sau pasivă pentru refacerea unui ecosistem [...] **în vederea îmbunătățirii structurii și funcțiilor sale, cu obiectivul de conservare sau de sporire a biodiversității și a rezilienței ecosistemelor**[...]; **refacerea ecosistemelor în scopul prezentului regulament se realizează prin aducerea în stare bună** a unui tip de habitat, [...] **restabilirea acestuia la** suprafața de referință favorabilă[...] **și îmbunătățirea la o calitate și cantitate suficientă** a unui habitat al unei specii [...] **în conformitate cu articolul 4 alineatele (1), (2) și (3) și cu articolul 5 alineatele (1), (2) și (3)**[...] **și îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor în temeiul articolelor 6-10, inclusiv atingerea unor** [...] niveluri satisfăcătoare **ale indicatorilor menționați la articolul 8 alineatul (1), articolul 9 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (2)** ca mijloc de conservare sau de sporire a biodiversității și a rezilienței ecosistemelor;
4. „stare bună” **a unui tip de habitat** înseamnă o stare în care [...] principalele **sale** caracteristici[...] , **în special** [...] structura[...] și funcțiile **și speciile sale tipice sau compoziția tipică a speciilor** [...] reflectă nivelul ridicat de integritate ecologică, stabilitate și reziliență necesar pentru a asigura menținerea sa pe termen lung **și astfel contribuie la atingerea sau menținerea unui stadiu corespunzător de conservare în conformitate cu articolul 1 litera (e) din Directiva 92/43/CEE, în cazul în care tipul de habitat în cauză este enumerat în anexa I la directiva respectivă și, în ecosistemele marine, contribuie la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2008/56/CE**;

5. „suprafață de referință favorabilă” înseamnă suprafața totală a unui tip de habitat într-o anumită regiune biogeografică sau regiune marină la nivel național care este considerată ca fiind minimul necesar pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a tipului de habitat și a speciilor sale **tipice sau a compoziției tipice a speciilor**, precum și toate variațiile ecologice semnificative ale acestuia în aria sa de răspândire naturală și care este compusă din suprafața tipului de habitat și, în cazul în care această suprafață nu este suficientă, din suprafața necesară restabilirii tipului de habitat; **în cazul în care tipul de habitat în cauză este enumerat în anexa I la Directiva 92/43/CEE, această restabilire contribuie la atingerea unui stadiu corespunzător de conservare în conformitate cu articolul 1 litera (e) din directiva respectivă și, în ecosistemele marine, această restabilire contribuie la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2008/56/CE;**
6. „nivel suficient de calitate a habitatului” înseamnă calitatea unui habitat al unei specii care permite îndeplinirea necesităților ecologice ale unei specii în orice etapă a ciclului său biologic, astfel încât aceasta să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său în aria sa de răspândire naturală, **contribuind la atingerea sau menținerea unui stadiu corespunzător de conservare al speciilor în conformitate cu articolul 1 litera (i) din Directiva 92/43/CEE pentru speciile enumerate în anexa II, IV sau V la directiva respectivă și asigurând populațiile speciilor de păsări sălbatice reglementate de Directiva 2009/147/CE și, în plus, în ecosistemele marine, contribuind la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2008/56/CE;**

7. „nivel suficient de cantitate a habitatului” înseamnă cantitatea unui habitat al unei specii care permite îndeplinirea necesităților ecologice ale unei specii în orice etapă a ciclului său biologic, astfel încât aceasta să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său în aria sa de răspândire naturală, **contribuind la atingerea sau menținerea unui stadiu corespunzător de conservare al speciilor în conformitate cu articolul 1 litera (i) din Directiva 92/43/CEE pentru speciile enumerate în anexa II, IV sau V la directiva respectivă și asigurând populațiile speciilor de păsări sălbatice reglementate de Directiva 2009/147/CE și, în plus, în ecosistemele marine, contribuind la atingerea sau menținerea unei stări ecologice bune în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2008/56/CE;**
8. „polenizator” înseamnă[...] o **insectă** sălbatică care transportă polenul de la antera unei plante la stigmatul unei plante, permițând fertilizarea și producerea de semințe;
9. „declin al populațiilor de polenizatori” înseamnă o scădere a abundenței sau a diversității polenizatorilor, ori ambele;
- 9a. „specie indigenă de arbori” înseamnă o specie de arbori care se găsește în aria sa de răspândire naturală (trecută sau prezentă) și de dispersie potențială (și anume, în aria pe care o ocupă în mod natural sau pe care ar putea-o ocupa fără introducere directă sau indirectă sau intervenție de către om);**
10. „unitate administrativă locală” sau „UAL” înseamnă o diviziune administrativă de nivel inferior a unui stat membru, sub nivelul unei provincii, al unei regiuni sau al unui stat, instituită în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁷⁰;

70 Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (*JO L 154, 21.6.2003, p. 1*).

10a. „centre urbane” și „aglomerații urbane” înseamnă unități teritoriale clasificate ca orașe și orașe mici și suburbii utilizând tipologia pe baza grilei instituite în conformitate cu articolul 4b alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1059/2003;

11. „orașe” înseamnă UAL în care cel puțin 50 % din populație locuiește în unul sau mai multe centre urbane, măsurate utilizând gradul de urbanizare stabilit în conformitate cu articolul 4b alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1059/2003;

12. „orașe mici și suburbii” înseamnă UAL în care mai puțin de 50 % din populație locuiește într-un centru urban, dar cel puțin 50 % din populație locuiește într-o aglomerație urbană, măsurate utilizând gradul de urbanizare stabilit în conformitate cu articolul 4b alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1059/2003;

12a. „zone periurbane” înseamnă zonele adiacente centrelor urbane sau aglomerațiilor urbane, incluzând cel puțin toate zonele aflate pe o rază de 1 km, măsurate de la limitele exterioare ale respectivelor centre urbane sau aglomerații urbane, și situate în același oraș sau în același oraș mic și suburbie ca respectivele centre urbane sau aglomerații urbane;

13. „spațiu verde urban” înseamnă [...] **suprafața totală reprezentată de arbori, tufisuri, arbuști, vegetație erbacee perenă, licheni și mușchi, iazuri și cursuri de apă** [...] care se găsesc în orașe sau orașe mici și suburbii, calculată pe baza datelor furnizate de serviciul Copernicus de monitorizare a suprafeței terestre, astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului⁷¹, **și, dacă sunt disponibile pentru statul membru în cauză, alte date suplimentare corespunzătoare furnizate de statul membru respectiv;**

71 Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a Programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru Programul spațial și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 912/2010, (UE) nr. 1285/2013 și (UE) nr. 377/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE (JO L 170, 12.5.2021, p. 69).

14. „acoperirea coronamentului în zona urbană” înseamnă suprafața totală acoperită cu arbori din orașe și din orașe mici și suburbii, calculată pe baza datelor privind densitatea acoperirii cu arbori furnizate de serviciul Copernicus de monitorizare a suprafeței terestre, astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului, **și, dacă sunt disponibile pentru statul membru în cauză, alte date suplimentare corespunzătoare furnizate de statul membru respectiv;[...]**
- 14a. „râu cu curgere liberă” înseamnă un râu sau un tronson al unui râu a cărui conectivitate longitudinală, laterală și verticală nu este împiedicată de structuri artificiale care formează o barieră și ale cărui funcții naturale sunt în mare măsură neafectate;**
- 14b. „reumidificarea unei turbării” înseamnă procesul de transformare a unui sol de turbă drenat într-un sol umed;**
15. „zonă pretabilă **accelerării** [...] proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile” înseamnă o zonă pretabilă **accelerării** [...] proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9a din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului⁷².

72 Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor și a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică, COM/2022/222 final.

CAPITOLUL II

OBIECTIVE ȘI OBLIGAȚII DE REFACERE

Articolul 4

Refacerea ecosistemelor terestre, de coastă și de apă dulce

- (1) Statele membre pun în aplicare măsurile de refacere necesare pentru a aduce în stare bună zonele cu tipurile de habitate enumerate în anexa I care nu sunt în stare bună. Astfel de măsuri se instituie: [...]

(a) pe cel puțin 30 % până în 2030 din suprafața totală a tuturor tipurilor de habitate enumerate în anexa I care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de refacere menționat la articolul 12;

(b) pe cel puțin 60 % până în 2040 și pe cel puțin 90 % până în 2050 din suprafața fiecărui grup de tipuri de habitate enumerate în anexa I care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de refacere menționat la articolul 12.

- (2) Statele membre pun în aplicare măsurile de refacere necesare pentru restabilirea tipurilor de habitate enumerate în anexa I în zone care nu sunt acoperite de tipurile de habitate respective, **cu scopul de a atinge suprafața lor de referință favorabilă**. Astfel de măsuri sunt în vigoare pe suprafețe care reprezintă cel puțin 30 % din suprafața totală suplimentară necesară pentru a atinge suprafața de referință favorabilă totală a fiecărui grup de tipuri de habitate enumerate în anexa I, astfel cum sunt cuantificate în planul național de refacere menționat la articolul 12, până în 2030, cel puțin 60 % din suprafața respectivă până în 2040 și 100 % din suprafața respectivă până în 2050.

- (3) Statele membre pun în aplicare măsurile de refacere pentru habitatele terestre, de coastă și de apă dulce ale speciilor enumerate în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE și pentru habitatele terestre, de coastă și de apă dulce ale păsărilor sălbatice aflate sub incidența Directivei 2009/147/CE, care sunt, **pe lângă măsurile de refacere în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol**, necesare pentru a îmbunătăți calitatea și cantitatea acestor habitate, inclusiv prin restabilirea lor, precum și pentru a spori conectivitatea, până la obținerea unui nivel suficient de calitate și de cantitate a habitatelor respective.
- (4) Determinarea celor mai adecvate zone pentru măsuri de refacere în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol se bazează pe cele mai bune cunoștințe disponibile și pe cele mai recente dovezi științifice privind starea tipurilor de habitate enumerate în anexa I, măsurate în funcție de structura și funcțiile necesare pentru menținerea lor pe termen lung, inclusiv speciile lor tipice menționate la articolul 1 litera (e) din Directiva 92/43/CEE, precum și calitatea și cantitatea habitatelor speciilor menționate la alineatul (3) din prezentul articol, **utilizând informațiile raportate în temeiul articolului 17 din Directiva 92/43/CEE și al articolului 12 din Directiva 2009/147/CE, și, după caz, ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni, astfel cum sunt menționate la articolul 11 alineatul (9a).** [...]
- (4a) Statele membre se asigură că, până cel târziu în 2030, este cunoscută starea a cel puțin 90 % din suprafața repartizată pe toate tipurile de habitate enumerate în anexa I. Starea tuturor zonelor tipurilor de habitate enumerate în anexa I va fi cunoscută până în 2040.**
- (5) Măsurile de refacere menționate la alineatele (1) și (2) iau în considerare necesitatea îmbunătățirii conectivității între tipurile de habitate enumerate în anexa I și țin seama de necesitățile ecologice ale speciilor menționate la alineatul (3) care apar în tipurile de habitate respective.

- (6) Statele membre se asigură că zonele care fac obiectul măsurilor de refacere în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) prezintă o îmbunătățire continuă a stării tipurilor de habitate enumerate în anexa I până când se ajunge la o stare bună, precum și o îmbunătățire continuă a calității habitatelor speciilor menționate la alineatul (3), până la atingerea unui nivel suficient de calitate a habitatelor respective. Statele membre se asigură că zonele în care s-a ajuns la o stare bună și în care s-a atins un nivel suficient de calitate a habitatelor speciilor nu se deteriorează **în mod semnificativ**.
- (7) Statele membre, **până cel târziu la data publicării planurilor lor naționale de refacere în conformitate cu articolul 14 alineatul (6), depun eforturi să pună în aplicare măsurile necesare [...] cu scopul de a preveni deteriorarea semnificativă a zonelor în care se găsesc tipurile de habitate enumerate în anexa I, care sunt în stare bună sau care sunt necesare pentru atingerea obiectivelor de refacere stabilite la alineatul (1) [...]**.
- (8) În afara siturilor Natura 2000, neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul [...] (6) [...] este justificată dacă este cauzată de:
- (a) forța majoră, **inclusiv dezastrele naturale;**
 - (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice; [...]
 - (c) un **plan sau** proiect de interes public major pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare, care urmează să fie stabilite de la caz la caz; **sau** [...]
 - (d) **acțiuni sau lipsa unor acțiuni din partea unor țări terțe pentru care statul membru în cauză nu este responsabil.**

(8a) În afara siturilor Natura 2000, obligația de a pune în aplicare măsurile necesare menționate la alineatul (7) nu se aplică deteriorării cauzate de

(a) forța majoră, inclusiv dezastrele naturale;

(b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice;

(c) planuri sau proiecte de interes public major pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare; sau

(d) acțiuni sau lipsa unor acțiuni din partea unor țări terțe pentru care statul membru în cauză nu este responsabil.

(9) Pentru siturile Natura 2000, neîndeplinirea obligației prevăzute la alineatele (6) și (7) este justificată dacă este cauzată de:

(a) forța majoră, **inclusiv dezastrele naturale;**

(b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice[...]; sau

(c) un plan sau un proiect autorizat în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE.

(10) Statele membre se asigură că există:

- (a) o creștere a suprafeței habitatului în stare bună pentru tipurile de habitate enumerate în anexa I până când cel puțin 90 % se află în stare bună și până când se atinge suprafața de referință favorabilă pentru fiecare tip de habitat din fiecare regiune biogeografică a [...] [...] **statului membru în cauză;**
- (b) o tendință crescătoare către nivelul suficient de calitate și de cantitate a habitatelor terestre, de coastă și de apă dulce ale speciilor menționate în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE și ale speciilor aflate sub incidența Directivei 2009/147/CE.

Articolul 5

Refacerea ecosistemelor marine

(1) Statele membre pun în aplicare măsurile de refacere necesare pentru a aduce în stare bună zonele cu tipurile de habitate enumerate în anexa II care nu sunt în stare bună. Astfel de măsuri se instituie [...]

(a) pe cel puțin 30 % până în 2030 din suprafața totală a grupurilor 1–6 de tipuri de habitate enumerate în anexa II care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de refacere menționat la articolul 12;

(b) pe cel puțin 60 % până în 2040 și pe cel puțin 90 % până în 2050 din suprafața fiecăruia dintre grupurile 1–6 de tipuri de habitate enumerate în anexa II care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de refacere menționat la articolul 12;

(c) pe două treimi din procentul menționat la litera (d), până în 2040 din suprafața grupului 7 de tipuri de habitate enumerate în anexa II care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de refacere menționat la articolul 12, și

(d) pe procentul identificat în conformitate cu articolul 11 alineatul (2a), până în 2050 din suprafața grupului 7 de tipuri de habitate enumerate în anexa II care nu se află în stare bună, astfel cum sunt cuantificate în planul național de refacere menționat la articolul 12.

Procentul menționat la litera (d) se stabilește astfel încât să nu împiedice atingerea sau menținerea stării ecologice bune, astfel cum este determinată în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE.

- (2) Statele membre pun în aplicare măsurile de refacere necesare pentru restabilirea tipurilor de habitate **din grupurile 1-6** enumerate în anexa II în zone care nu sunt acoperite de tipurile de habitate respective, **cu scopul de a atinge suprafața lor de referință favorabilă**. Astfel de măsuri sunt în vigoare pe suprafețe care reprezintă cel puțin 30 % din suprafața totală suplimentară necesară pentru a atinge suprafața de referință favorabilă totală a fiecărui grup de tipuri de habitate, astfel cum sunt cuantificate în planul național de refacere menționat la articolul 12, până în 2030, cel puțin 60 % din suprafața respectivă până în 2040 și 100 % din suprafața respectivă până în 2050.
- (3) Statele membre pun în aplicare măsurile de refacere pentru habitatele marine ale speciilor enumerate în anexa III și în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE și pentru habitatele marine ale păsărilor sălbatice aflate sub incidența Directivei 2009/147/CE, care sunt, **pe lângă măsurile de refacere puse în aplicare în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol**, necesare pentru a îmbunătăți calitatea și cantitatea acestor habitate, inclusiv prin restabilirea lor, precum și pentru a spori conectivitatea, până la obținerea unui nivel suficient de calitate și de cantitate a habitatelor respective.

- (4) Determinarea celor mai adecvate zone pentru măsuri de refacere în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol se bazează pe cele mai bune cunoștințe disponibile și pe cele mai recente [...] **evoluii tehnice și științifice în ceea ce privește determinarea** [...] stării tipurilor de habitate enumerate în anexa II, [...] precum și calitatea și cantitatea habitatelor speciilor menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, **utilizând informațiile raportate în temeiul articolului 17 din Directiva 92/43/CEE, al articolului 12 din Directiva 2009/147/CE și al articolului 17[...] din Directiva 2008/56/CE.** [...]
- (4a) Statele membre se asigură că, până cel târziu în 2030, este cunoscută starea a cel puțin 50 % din suprafața repartizată pe toate tipurile de habitate enumerate în grupurile 1-6 din anexa II. Starea tuturor zonelor tipurilor de habitate enumerate în grupurile 1-6 din anexa II este cunoscută până în 2040. Statele membre se asigură, de asemenea, că, până cel târziu în 2040, este cunoscută starea a cel puțin 50 % din suprafața repartizată pe toate tipurile de habitate enumerate în grupul 7 din anexa II. Starea tuturor zonelor tipurilor de habitate enumerate în grupul 7 din anexa II este cunoscută până în 2050.**
- (5) Măsurile de refacere menționate la alineatele (1) și (2) iau în considerare necesitatea îmbunătățirii **coerenței ecologice și a** conectivității între tipurile de habitate enumerate în anexa II și țin seama de necesitățile ecologice ale speciilor menționate la alineatul (3) care apar în tipurile de habitate respective.
- (6) Statele membre se asigură că zonele care fac obiectul măsurilor de refacere în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) prezintă o îmbunătățire continuă a stării tipurilor de habitate enumerate în anexa II până când se ajunge la o stare bună, precum și o îmbunătățire continuă a calității habitatelor speciilor menționate la alineatul (3), până la atingerea unui nivel suficient de calitate a habitatelor respective. Statele membre se asigură că zonele în care s-a ajuns la o stare bună și în care s-a atins un nivel suficient de calitate a habitatelor speciilor nu se deteriorează **în mod semnificativ**.

- (7) Statele membre, până cel târziu la data publicării planurilor lor naționale de refacere în conformitate cu articolul 14 alineatul (6), depun eforturi să pună în aplicare măsurile necesare [...] cu scopul de a preveni deteriorarea semnificativă a zonelor în care se găsesc tipurile de habitate enumerate în anexa II, care sunt în stare bună sau care sunt necesare pentru atingerea obiectivelor de refacere stabilite la alineatul (1) [...].
- (8) În afara siturilor Natura 2000, neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul [...] (6) [...] este justificată dacă este cauzată de:
- (a) forța majoră, inclusiv dezastrele naturale;
 - (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice; [...]
 - (c) un plan sau proiect de interes public major pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare, care urmează să fie stabilite de la caz la caz; sau [...]
 - (d) acțiuni sau lipsa unor acțiuni din partea unor țări terțe pentru care statul membru în cauză nu este responsabil.
- (8a) În afara siturilor Natura 2000, obligația de a pune în aplicare măsurile necesare menționate la alineatul (7) nu se aplică deteriorării cauzate de
- (a) forța majoră, inclusiv dezastrele naturale;
 - (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice;
 - (c) planuri sau proiecte de interes public major pentru care nu sunt disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare sau
 - (d) acțiuni sau lipsa unor acțiuni din partea unor țări terțe pentru care statul membru în cauză nu este responsabil.

- (9) Pentru siturile Natura 2000, neîndeplinirea obligației prevăzute la alineatele (6) și (7) este justificată dacă este cauzată de:
- (a) forța majoră, **inclusiv dezastrele naturale**;
 - (b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice[...]; sau
 - (c) un plan sau un proiect autorizat în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE.
- (10) Statele membre se asigură că există:
- (a) o creștere a suprafeței habitatului în stare bună pentru tipurile de habitate enumerate în **grupurile 1-6 din anexa II până când cel puțin 90 % se află în stare bună și până când se atinge suprafața de referință favorabilă pentru fiecare tip de habitat din fiecare regiune biogeografică a[...] statului membru în cauză**;
 - (aa) o creștere a suprafeței habitatului în stare bună pentru tipurile de habitate enumerate în grupul 7 din anexa II până când cel puțin procentul menționat la alineatul (1) litera (d) se află în stare bună și până când se atinge suprafața de referință favorabilă pentru fiecare tip de habitat din fiecare regiune biogeografică a statului membru în cauză**;
 - (b) o tendință pozitivă către nivelul suficient de calitate și de cantitate a habitatelor marine ale speciilor menționate în anexa III și în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE și ale speciilor aflate sub incidența Directivei 2009/147/CE.

Articolul 5a

Energie din surse regenerabile

În sensul articolului 4 alineatele (8) și (8a) și al articolului 5 alineatele (8) și (8a), planificarea, construirea și exploatarea centralelor de producere a energiei din surse regenerabile, racordarea lor la rețea și rețeaua aferentă în sine, precum și activele de stocare sunt considerate a fi de interes public major. Statele membre le pot scuti de cerința de a nu fi disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare în temeiul articolului 4 alineatele (8) și (8a) și al articolului 5 alineatele (8) și (8a), în cazul în care a fost efectuată o evaluare strategică de mediu în conformitate cu condițiile stabilite în Directiva 2001/42/CE. Statele membre pot limita, în circumstanțe specifice și justificate în mod corespunzător, aplicarea acestei dispoziții la anumite părți ale teritoriului lor, precum și la anumite tipuri de tehnologii sau la proiecte cu anumite caracteristici tehnice, în conformitate cu prioritățile stabilite în planurile lor naționale integrate privind energia și clima în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999. Statele membre informează Comisia cu privire la restricțiile aplicate și le justifică.

Articolul 5b

Apărarea națională

- (1) Atunci când pun în aplicare măsurile de refacere în sensul articolului 4 alineatele (1)-(3) și al articolului 5 alineatele (1)-(3), statele membre pot scuti zonele utilizate pentru activități exclusiv în scopul apărării naționale, în cazul în care aceste măsuri sunt considerate incompatibile cu utilizarea militară continuă a zonelor în cauză.
- (2) În sensul articolului 4 alineatele (8) și (8a) și al articolului 5 alineatele (8) și (8a), statele membre pot prevedea ca planurile și proiectele exclusiv în scopul apărării naționale să fie considerate ca fiind de interes public major. În sensul articolului 4 alineatele (8) și (8a) și al articolului 5 alineatele (8) și (8a), statele membre pot, de asemenea, scuti astfel de planuri și proiecte de la cerința de a nu fi disponibile soluții alternative mai puțin dăunătoare. Cu toate acestea, în cazul în care se aplică această derogare, statul membru în cauză pune în aplicare măsuri, dacă este posibil și rezonabil, cu scopul de a atenua impactul asupra tipurilor de habitate.

Articolul 6

Refacerea ecosistemelor urbane

- (1) Statele membre se asigură că nu există nicio pierdere netă a suprafeței naționale totale de spațiu verde urban și de acoperire a coronamentului în zona urbană în zonele cu ecosisteme urbane, determinată în conformitate cu articolul 11 alineatul (2b), până la 31 decembrie 2030, comparativ cu [anul intrării în vigoare a prezentului regulament] [...]. În sensul acestei obligații, statele membre pot exclude din suprafața națională totală respectivă zonele cu ecosisteme urbane în care ponderea spațiului verde urban în centrele urbane și în aglomerațiile urbane depășește 45 %, iar ponderea acoperirii coronamentului în zona urbană depășește 10 %.
- (2) Statele membre [...] realizează ulterior o tendință crescătoare[...] a suprafeței naționale totale de spațiu verde urban, inclusiv prin integrarea spațiului verde urban în clădiri și infrastructură, în zonele cu ecosisteme urbane, determinată în conformitate cu articolul 11 alineatul (2b), măsurată o dată la șase ani după 31 decembrie 2030, până când se obține un nivel satisfăcător identificat în conformitate cu articolul 11 alineatul (3)[...]. [...]
- (3) Statele membre [...] realizează, în fiecare zonă cu ecosisteme urbane, determinată în conformitate cu articolul 11 alineatul (2b), [...]
- (a)[...][...] o tendință crescătoare [...] a [...] acoperirii coronamentului în zona urbană, măsurată o dată la șase ani după 31 decembrie 2030, până când se obține un nivel satisfăcător identificat în conformitate cu articolul 11 alineatul (3). [...]
- (b) [...]

Articolul 7

Refacerea conectivității naturale a râurilor și a funcțiilor naturale ale zonelor inundabile aferente

- (1) Statele membre realizează un inventar al barierelor **artificiale** din calea conectivității [...] apelor de suprafață și, **ținând seama de funcțiile lor socioeconomice**, identifică barierele care trebuie înlăturate pentru a contribui la îndeplinirea obiectivelor de refacere prevăzute la articolul 4 din prezentul regulament și a obiectivului de a readuce cel puțin 25 000 km de râuri în stadiul de râuri cu curgere liberă în Uniune până în 2030, fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2000/60/CE, în special articolului 4 alineatele (3), (5) și (7), și Regulamentului 1315/2013, în special articolului 15.
- (2) Statele membre elimină barierele **artificiale** din calea conectivității [...] apelor de suprafață [...] **pe baza inventarului menționat** la alineatul (1) din prezentul articol, în conformitate cu planul de eliminare a acestora menționat la articolul 12 alineatul (2) literele **(e) și (f)**. Atunci când elimină barierele, statele membre vizează în primul rând barierele învechite, care nu mai sunt necesare pentru producerea de energie din surse regenerabile, navigația interioară, alimentarea cu apă, **protecția împotriva inundațiilor** sau alte utilizări.
- (3) Statele membre completează eliminarea barierelor menționate la alineatul (2) prin măsurile necesare pentru îmbunătățirea funcțiilor naturale ale zonelor inundabile aferente.
- (4) Statele membre se asigură că sunt menținute conectivitatea naturală a râurilor și funcțiile naturale ale zonelor inundabile aferente refăcute în conformitate cu alineatele (2) și (3).**

Articolul 8

Refacerea populațiilor de polenizatori

- (1) Statele membre inversează declinul populațiilor de polenizatori până în 2030 și, ulterior, realizează o tendință crescătoare a populațiilor de polenizatori, măsurată o dată la [...] **sase** ani după 2030, până la atingerea unor niveluri satisfăcătoare, astfel cum se prevede la articolul 11 alineatul (3).

- (2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili o metodă de monitorizare a populațiilor de polenizatori. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).
- (3) Metoda menționată la alineatul (2) oferă o abordare standardizată pentru colectarea de date anuale privind abundența și diversitatea speciilor de polenizatori și pentru evaluarea tendințelor populației de polenizatori.

Articolul 9

Refacerea ecosistemelor agricole

- (1) Statele membre pun în aplicare măsurile de refacere necesare pentru sporirea biodiversității în ecosistemele agricole, pe lângă zonele care fac obiectul măsurilor de refacere în temeiul articolului 4 alineatele (1), (2) și (3).
- (2) Statele membre realizează o tendință crescătoare la nivel național a fiecăruia dintre următorii indicatori din ecosistemele agricole, astfel cum se specifică în continuare în anexa IV, măsurați în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentului regulament și 31 decembrie 2030 și, ulterior, o dată la [...] **sase** ani, până la atingerea nivelurilor satisfăcătoare, identificate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3):
 - (a) indicele fluturilor de câmp;
 - (b) stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate;
 - (c) ponderea terenurilor agricole cu elemente de peisaj de mare diversitate.
- (3) Statele membre pun în aplicare măsuri de refacere pentru a se asigura că indicele privind păsările comune specifice terenurilor agricole la nivel național, bazat pe speciile menționate în anexa V, indexat la... [OP: a se introduce data = prima zi a lunii care urmează după 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] = 100, atinge următoarele niveluri:
 - (a) 110 până în 2030, 120 până în 2040 și 130 până în 2050, pentru statele membre enumerate în anexa V cu populații de păsări specifice terenurilor agricole mai diminuate de-a lungul timpului;
 - (b) 105 până în 2030, 110 până în 2040 și 115 până în 2050, pentru statele membre enumerate în anexa IV cu populații de păsări specifice terenurilor agricole mai puțin diminuate de-a lungul timpului.

- (4) Pentru solurile organice exploatate în scopuri agricole care constituie turbării drenate, statele membre instituie măsuri de refacere. Măsurile respective se instituie pe cel puțin:
- (a) 30 % din aceste suprafețe până în 2030, din care cel puțin un sfert trebuie reumidificat;
 - (b) **40**[...] % din aceste suprafețe până în 2040, din care cel puțin o jumătate trebuie reumidificată;
 - (c) **50**[...] % din aceste suprafețe până în 2050, din care cel puțin o jumătate trebuie reumidificată;

Statele membre pot institui măsuri de refacere, inclusiv de reumidificare, în zonele siturilor de extracție a turbei și pot considera zonele respective drept zone care contribuie la atingerea obiectivelor relevante menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c).

În plus, statele membre pot institui măsuri de refacere pentru reumidificarea solurilor organice care constituie turbării drenate în alte scopuri decât cele agricole și de extracție a turbei și pot considera că aceste zone reumidificate contribuie, până la maximum **40**[...] %, la realizarea obiectivelor menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c).

Măsurile de refacere care constau în reumidificarea turbăriilor, inclusiv nivelurile apei care trebuie atinse, contribuie la reducerea emisiilor nete de gaze cu efect de seră și la creșterea biodiversității, ținând seama, în același timp, de circumstanțele naționale și locale.

În cazuri justificate în mod corespunzător, gradul de reumidificare a turbăriilor în scopuri agricole poate fi redus la mai puțin decât se prevede la literele (a), (b) și (c) de către un stat membru, dacă o astfel de reumidificare ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra infrastructurii, a clădirilor, a adaptării la schimbările climatice sau a altor interese publice și dacă reumidificarea nu se poate realiza pe alte terenuri decât terenurile agricole. O astfel de reducere se stabilește în conformitate cu articolul 11 alineatul (4b).

Articolul 10

Refacerea ecosistemelor forestiere

- (1) Statele membre pun în aplicare măsurile de refacere necesare pentru sporirea biodiversității ecosistemelor forestiere, pe lângă zonele care fac obiectul măsurilor de refacere în temeiul articolului 4 alineatele (1), (2) și (3).
- (2) Statele membre realizează o tendință crescătoare la nivel național a fiecăruia dintre următorii indicatori din ecosistemele forestiere, astfel cum se prevede în continuare în anexa VI, măsurați în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentului regulament și 31 decembrie 2030 și, ulterior, o dată la [...] **sase** ani, până la atingerea nivelurilor satisfăcătoare, identificate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3):
 - (a) lemnul mort pe picior;
 - (b) lemnul mort căzut;
 - (c) [...]
 - (d) [...]
 - ([...]**e**) indicele privind păsările comune specifice pădurilor[...]
 - (f) [...].

(2a) Statele membre realizează o tendință crescătoare la nivel național a trei dintre următorii indicatori în ecosistemele forestiere, astfel cum se prevede în anexa VI, aleși în funcție de capacitatea lor de a demonstra îmbunătățirea biodiversității ecosistemelor forestiere în statul membru în cauză. Tendința este măsurată în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentului regulament și 31 decembrie 2030 și, ulterior, o dată la șase ani, până la atingerea nivelurilor satisfăcătoare, identificate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3):

(a) ponderea pădurilor cu structură plurienă;

(b) conectivitatea pădurilor;

(c) stocul de carbon organic;

(d) ponderea pădurilor în care predomină specii indigene de arbori;

(e) diversitatea speciilor de arbori.

(3) Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatele (2) și (2a) este justificată dacă este cauzată de:

(a) forța majoră la scară largă, inclusiv dezastrele naturale, în special incendiile de vegetație neplanificate și necontrolate; sau

(b) transformări inevitabile ale habitatelor cauzate în mod direct de schimbările climatice.

CAPITOLUL III
PLANURILE NAȚIONALE DE REFACERE

Articolul 11

Elaborarea planurilor naționale de refacere

- (1) Statele membre elaborează planuri naționale de refacere și efectuează monitorizarea și cercetarea pregătitoare necesare pentru a identifica măsurile de refacere necesare pentru îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-10, ținând seama de cele mai recente dovezi științifice.
- (2) Statele membre cuantifică suprafața care trebuie refăcută pentru a atinge obiectivele de refacere prevăzute la articolele 4 și 5, ținând seama de starea tipurilor de habitate menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2), articolul 5 alineatele (1) și (2), precum și de calitatea și cantitatea habitatelor speciilor menționate la articolul 4 alineatul (3) și la articolul 5 alineatul (3) [...]. Cuantificarea se bazează, printre altele, pe următoarele informații:
 - (a) pentru fiecare tip de habitat:
 - (i) suprafața totală a habitatului și o hartă a distribuției sale actuale;
 - (ii) suprafața habitatului care nu este în stare bună;
 - (iii) suprafața de referință favorabilă, luând în considerare **înregistrări ale distribuției istorice [...]** și modificările preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice;
 - (iv) zonele cele mai adecvate pentru restabilirea tipurilor de habitate, având în vedere modificările în curs și preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice;

- (b) nivelul suficient de calitate și cantitate a habitatelor speciilor necesar pentru atingerea stadiului corespunzător de conservare al acestora, luând în considerare zonele cele mai adecvate pentru restabilirea habitatelor respective, precum și conectivitatea necesară între habitate pentru ca populațiile speciilor să prospere, precum și modificările în curs și preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice.

(ba) În scopul cuantificării suprafeței fiecărui tip de habitat care trebuie refăcută pentru a realiza obiectivele de refacere prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și la articolul 5 alineatul (1) litera (a), suprafața habitatului care nu este în stare bună menționată la litera (a) punctul (ii) include numai zonele pentru care starea este cunoscută.

(bb) În scopul cuantificării suprafeței fiecărui tip de habitat care trebuie refăcută pentru a realiza obiectivele de refacere prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) și la articolul 5 alineatul (1) literele (b), (c) și (d), suprafața habitatului care nu este în stare bună menționată la litera (a) punctul (ii) include numai acele zone pentru care starea este cunoscută sau urmează să fie cunoscută în temeiul articolului 4 alineatul (4a) și al articolului 5 alineatul (4a).

(2a) În ceea ce privește grupul 7 de tipuri de habitate enumerate în anexa II, statele membre stabilesc procentul menționat la articolul 5 alineatul (1) litera (d).

(2b) Statele membre stabilesc și cartografiază zonele cu ecosisteme urbane menționate la articolul 6 pentru toate orașele, orașele mici și suburbiile acestora.

Zona cu ecosisteme urbane a unui oraș sau a unui oraș mic și suburbie include:

(a) întregul oraș sau oraș mic și suburbie; sau

(b) părți din oraș sau oraș mic și suburbie, incluzând cel puțin centrele sale urbane, aglomerațiile urbane și, dacă statul membru în cauză consideră adecvat, zonele periurbane.

Statele membre pot agrega zonele cu ecosisteme urbane pentru două sau mai multe orașe și/sau orașe mici și suburbii adiacente într-o singură zonă cu ecosisteme urbane comună acestor orașe și/sau orașe mici și suburbii.

- (3) Statele membre stabilesc, până cel târziu în 2030, niveluri satisfăcătoare pentru fiecare dintre indicatorii menționați la articolul 8 alineatul (1), articolul 9 alineatul (2), [...] articolul 10 alineatul (2), **pentru fiecare dintre indicatorii aleși prevăzuți la articolul 10 alineatul (2a) și pentru spațiul verde urban menționat la articolul 6 alineatul (2) și pentru acoperirea coronamentului în zona urbană menționată la articolul (6) alineatul (3)**, printr-un proces și o evaluare deschise și eficace, bazate pe cele mai recente dovezi științifice [...], pe cadrul **de orientare** menționat la articolul 17 alineatul (9a) **și, dacă este disponibil, pe cadrul de orientare menționat la articolul 17 alineatul (9).**
- (4) Statele membre identifică și cartografiază zonele agricole și forestiere care au nevoie de refacere, în special zonele care, din cauza intensificării sau a altor factori de gestionare, au nevoie de o conectivitate și o diversitate peisagistică sporite.

- (4a) Statele membre pot elabora, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, o metodologie de completare a metodologiei menționate în anexa IV, în vederea monitorizării elementelor de peisaj de mare diversitate care nu sunt acoperite de metoda comună menționată în descrierea elementelor de peisaj de mare diversitate din anexa respectivă. Comisia oferă orientări cu privire la cadrul pentru elaborarea unei astfel de metodologii în termen de o lună de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.**
- (4b) Statele membre stabilesc, după caz, reducerea gradului de reumidificare a turbăriilor, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (4) al cincilea paragraf.**
- (5) Statele membre identifică sinergii cu atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la schimbările climatice, **neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor** și prevenirea dezastrelor și acordă prioritate măsurilor de refacere în consecință. Statele membre iau, de asemenea, în considerare:
- (a) planul lor național integrat privind energia și clima, menționat la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2018/1999;
 - (b) strategia lor pe termen lung menționată la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2018/1999;
 - (c) obiectivul obligatoriu al Uniunii pentru 2030 prevăzut la articolul 3 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului.
- (6) Statele membre coordonează elaborarea planurilor naționale de refacere cu **cartografierea zonelor care sunt necesare pentru îndeplinirea cel puțin a contribuțiilor lor naționale la obiectivul privind energia din surse regenerabile pentru 2030 și, după caz, cu** desemnarea zonelor pretabile **accelerării** [...] proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile **și a zonelor de infrastructură speciale**. În cursul elaborării planurilor de refacere a naturii, statele membre realizează sinergii cu **dezvoltarea infrastructurii de energie și de energie din surse regenerabile și cu** zonele deja desemnate ca zone pretabile **accelerării** proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile **și zone de infrastructură speciale** [...] și se asigură că funcționarea acestor zone pretabile [...] proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, inclusiv procedurile de autorizare aplicabile în aceste zone în conformitate cu Directiva (UE) 2018/2001, **precum și funcționarea proiectelor de rețea care sunt necesare pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul de energie electrică și procedurile de autorizare respective,** rămân neschimbate.

- (7) La elaborarea planurilor lor naționale de refacere, statele membre țin seama **în special** de următoarele aspecte:
- (a) măsurile de conservare stabilite pentru siturile Natura 2000 în conformitate cu Directiva 92/43/CEE;
 - (b) cadrele de acțiune prioritară elaborate în conformitate cu Directiva 92/43/CEE;
 - (c) măsuri pentru atingerea unei stări **cantitative**, ecologice și chimice bune a corpurilor de apă incluse în **programele de măsuri și** planurile de management al bazinului hidrografic elaborate în conformitate cu Directiva 2000/60/CE **și planurile de gestionare a riscului de inundații stabilite în conformitate cu Directiva 2007/60/CE**;
 - (d) **după caz**, strategii marine pentru atingerea unei stări ecologice bune pentru toate regiunile marine ale Uniunii, elaborate în conformitate cu Directiva 2008/56/CE;
 - (e) programele naționale de control al poluării atmosferice elaborate în temeiul Directivei (UE) 2016/2284;
 - (f) strategiile și planurile de acțiune naționale privind biodiversitatea elaborate în conformitate cu articolul 6 din Convenția privind diversitatea biologică;
 - (g) **după caz**, măsurile de conservare **și gestionare** adoptate în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului;
 - (h) **planurile strategice PAC elaborate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/2115.**
- (8) Atunci când elaborează planurile naționale de refacere, statele membre **pot** [...] utiliza diferitele exemple de măsuri de refacere enumerate în anexa VII, în funcție de condițiile naționale și locale specifice și de cele mai recente dovezi științifice.

- (9) Atunci când elaborează planurile naționale de refacere, statele membre urmăresc optimizarea funcțiilor ecologice, economice și sociale ale ecosistemelor, precum și contribuția acestora la dezvoltarea durabilă a regiunilor și comunităților relevante.
- (9a) Atunci când elaborează planurile naționale de refacere, statele membre pot ține seama de diversitatea situațiilor din diferite regiuni legate de cerințele sociale, economice și culturale, de caracteristicile regionale și locale și de densitatea populației. După caz, ar trebui să se țină seama de situația specifică a regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, cum ar fi depărtarea, insularitatea, suprafața redusă, relieful și clima dificile ale acestora, precum și de biodiversitatea lor bogată și de costurile asociate protejării și refacerii ecosistemelor lor.
- (10) Atunci când este posibil, statele membre încurajează sinergiile cu planurile naționale de refacere ale altor state membre, în special pentru ecosistemele care traversează frontierele sau în cazul în care statele membre au o regiune sau subregiune marină comună în sensul Directivei 2008/56/CE.
- (10a) Statele membre pot utiliza, atunci când este practic și adecvat, în scopul stabilirii și punerii în aplicare a planurilor naționale de refacere, în ceea ce privește refacerea și restabilirea ecosistemelor marine, structurile de cooperare instituțională regională existente.
- (10b) În cazul în care statele membre identifică o problemă care ar putea împiedica îndeplinirea obligațiilor de refacere și restabilire a ecosistemelor marine și care necesită măsuri pentru care nu au competența necesară, acestea se adresează, în mod individual sau în comun, în cazul în care sunt vizate, statelor membre, Comisiei sau organizațiilor internaționale, prezentând o descriere a problemei identificate[...] și a măsurilor posibile, în vederea examinării și a posibilei adoptări a acestora.
- (11) Statele membre se asigură că elaborarea planului de refacere este deschisă, favorabilă incluziunii și eficace și că publicului i se acordă din timp posibilități efective de a participa la elaborarea acestuia. Consultările respectă cerințele prevăzute [...] în Directiva 2001/42/CE.

Articolul 12

Conținutul planurilor naționale de refacere

- (1) Planul național de refacere acoperă perioada până în 2050, cu termene intermediare care corespund obiectivelor și obligațiilor prevăzute la articolele 4-10.

(1a) Prin derogare de la alineatul (1), planul național de refacere care trebuie prezentat în conformitate cu articolul 13 și cu articolul 14 alineatul (6) poate, în ceea ce privește perioada de după iunie 2032 și până la reexaminarea în conformitate cu articolul 15 alineatul (1), să se limiteze la o prezentare generală strategică care cuprinde:

(a) elementele menționate la alineatul (2) și

(b) informațiile menționate la alineatele (3) și (3a).

Planul național de refacere revizuit care rezultă în urma reexaminării care trebuie efectuate până în iulie 2032 în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) poate, în ceea ce privește perioada de după iunie 2042 și până la revizuirea efectuată până în iulie 2042 în conformitate cu articolul 15 alineatul (1), să se limiteze la o prezentare strategică a elementelor și informațiilor respective.

- (2) Statele membre includ următoarele elemente în planul lor național de refacere, utilizând formatul uniform stabilit în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol:
- (a) cuantificarea zonelor care urmează să fie refăcute pentru a atinge obiectivele de refacere prevăzute la articolele 4-10, pe baza lucrărilor pregătitoare desfășurate în conformitate cu articolul 11 și a hărților [...] **indicative** ale zonelor [...] **potentiale care urmează să fie refăcute**;
- (b) o descriere a măsurilor de refacere planificate sau puse în aplicare pentru atingerea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-10 și o precizare cu privire la care dintre aceste măsuri de refacere este planificată sau pusă în aplicare în cadrul rețelei Natura 2000 instituite în conformitate cu Directiva 92/43/CEE;

(ba) o secțiune specifică în care sunt precizate măsurile pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (4a) și la articolul 5 alineatul (4a);

- (c) o indicație a măsurilor menite să asigure că suprafețele acoperite de tipurile de habitate enumerate în anexele I și II nu se deteriorează în zonele în care s-a ajuns la o stare bună și că habitatele speciilor menționate la articolul 4 alineatul (3) și la articolul 5 alineatul (3) nu se deteriorează în zonele în care s-a atins un nivel suficient de calitate a habitatelor speciilor, în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) și cu articolul 5 alineatul (6);
- (d) o indicație a măsurilor **care au obiectivul de a menține în stare bună tipurile de habitate enumerate în anexele I și II în zonele în care apar și obiectivul de a [...] preveni deteriorarea semnificativă a altor [...]** suprafețe acoperite de tipurile de habitate enumerate în anexele I și II [...], în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) și cu articolul 5 alineatul (7);
- (e) inventarul barierelor și barierele identificate în vederea eliminării în conformitate cu articolul 7 alineatul (1), planul de eliminare a acestora în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) și [...] lungimea râurilor cu curgere liberă care trebuie realizată prin eliminarea acestor bariere **estimată din 2020 până** în 2030 și [...] 2050, precum și orice alte măsuri de restabilire a funcțiilor naturale ale zonelor inundabile în conformitate cu articolul 7 alineatul (3);

(ea) o justificare, după caz, pentru reumidificarea turbăriilor într-o proporție mai mică decât ceea ce se prevede la articolul 9 alineatul (4) primul paragraf literele (a)-(c);

(eb) o descriere a indicatorilor pentru ecosistemele forestiere aleși în conformitate cu articolul 10 alineatul (2a) și a capacității acestora de a demonstra îmbunătățirea biodiversității în ecosistemele forestiere din statul membru în cauză;

- (f) calendarul de punere în aplicare a măsurilor de refacere în conformitate cu articolele 4-10;
- (g) o secțiune specifică care stabilește măsuri de refacere adaptate în regiunile lor ultraperiferice, după caz;
- (h) monitorizarea zonelor care fac obiectul refacerii în conformitate cu articolele 4 și 5, procesul de evaluare a eficacității măsurilor de refacere instituite în conformitate cu articolele 4-10 și de revizuire a măsurilor respective, dacă este necesar, pentru a se asigura îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-10;
- (i) indicarea dispozițiilor pentru asigurarea efectelor continue, pe termen lung și susținute ale măsurilor de refacere menționate la articolele 4-10;
- (j) beneficiile conexe estimate pentru atenuarea schimbărilor climatice și **neutralitatea din punctul de vedere al degradării terenurilor** asociate măsurilor de refacere în timp, precum și beneficiile socioeconomice mai ample ale acestor măsuri;
- (k) o secțiune specifică prin care se stabilește modul în care planul național de refacere ia în considerare:
 - (i) relevanța scenariilor de schimbare climatică pentru planificarea tipului și a amplasării măsurilor de refacere;
 - (ii) potențialul măsurilor de refacere de a reduce la minimum impactul schimbărilor climatice asupra naturii, de a preveni dezastrelor naturale **sau a atenua efectele acestora** și de a sprijini adaptarea;
 - (iii) sinergiile cu strategiile sau planurile naționale de adaptare și cu rapoartele naționale de evaluare a riscurilor de dezastre;
 - (iv) o prezentare generală a interacțiunii dintre măsurile incluse în planul național de refacere și planul național privind energia și clima;

- (l) nevoile de finanțare estimate pentru punerea în aplicare a măsurilor de refacere, care includ descrierea sprijinului acordat părților interesate afectate de măsurile de refacere sau de alte obligații noi care decurg din prezentul regulament, precum și mijloacele de finanțare publică sau privată preconizată, inclusiv (co)finanțarea prin intermediul instrumentelor de finanțare ale Uniunii;
 - (m) indicarea subvențiilor care afectează în mod negativ realizarea obiectivelor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament;
 - (n) un rezumat al procesului de elaborare și stabilire a planului național de refacere, inclusiv informații privind participarea publicului și modul în care au fost luate în considerare nevoile comunităților locale și ale părților interesate;
 - (o) o secțiune specifică care indică modul în care observațiile Comisiei cu privire la proiectul de plan național de refacere menționat la articolul 14 alineatul (4) au fost luate în considerare în conformitate cu articolul 14 alineatul (5). Dacă statul membru în cauză nu dă curs unei observații din partea Comisiei sau unei părți considerabile dintr-o observație, acesta prezintă o justificare.
- (3) Planurile naționale de refacere includ, după caz, măsurile de conservare **și gestionare** pe care un stat membru intenționează să le adopte în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului, inclusiv măsurile de conservare din recomandările comune pe care un stat membru intenționează să le inițieze în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, precum și orice informații relevante cu privire la măsurile respective.

(3a) Planurile naționale de refacere includ o prezentare generală a interacțiunii dintre măsurile incluse în planul național de refacere și planul strategic național din cadrul politicii agricole comune.

(3b) Dacă este cazul, planurile naționale de refacere includ o prezentare generală a aspectelor legate de diversitatea situațiilor din diferite regiuni, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (9a).

- (4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili un format uniform pentru planurile naționale de refacere. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). La elaborarea formatului uniform, Comisia este asistată de Agenția Europeană de Mediu (AEM). **Până la [data = prima zi a lunii care urmează după trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia prezintă proiectele de acte de punere în aplicare comitetului prevăzut la articolul 21 alineatul (1).**

Articolul 13

Prezentarea proiectului de plan național de refacere

Statele membre prezintă Comisiei un proiect al planului național de refacere menționat la articolele 11 și 12 până la... [OP: a se introduce data = prima zi a lunii care urmează după 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Articolul 14

Evaluarea planurilor naționale de refacere

- (1) Comisia evaluează proiectele de planuri naționale de refacere în termen de șase luni de la data primirii. Atunci când efectuează evaluarea, Comisia acționează în strânsă cooperare cu statul membru în cauză.

- (2) Atunci când evaluează proiectul de plan național de refacere, Comisia evaluează
- (a)** conformitatea sa cu articolul 12;[...]
- (b)** [...] caracterul adecvat al acestuia pentru îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-10;[...]
- (c)** contribuția sa la îndeplinirea [...] obiectivelor generale ale Uniunii menționate la articolul 1, a obiectivelor specifice menționate la articolul 7 alineatul (1) de a readuce cel puțin 25 000 km de râuri în stadiul de râuri cu curgere liberă în Uniune până în 2030 și a obiectivului de a acoperi cel puțin 10 % din suprafața agricolă a Uniunii cu elemente de peisaj de mare diversitate până în 2030.
- (3) În scopul evaluării proiectelor de planuri naționale de refacere, Comisia este asistată de experți sau de AEM.
- (4) Comisia poate adresa observații statelor membre în termen de șase luni de la data primirii proiectului de plan național de refacere.
- (5) Statele membre acordă atenție [...] eventualelor observații din partea Comisiei în planul lor național de refacere final.
- (6) Statele membre finalizează, publică și prezintă Comisiei planul național de refacere în termen de șase luni de la data primirii observațiilor din partea Comisiei.

Articolul 15

Reexaminarea planurilor naționale de refacere

- (1) Statele membre își reexaminează **și revizuiesc** planurile naționale de refacere **și includ** **măsuri suplimentare până în iulie 2032 și până în iulie 2042.** Cel puțin o dată la 10 ani **ulterior, statele membre își reexaminează planul național de refacere și, dacă este necesar, îl revizuiesc și includ măsuri suplimentare.**[...] **Reexaminările se efectuează** în conformitate cu articolele 11 și 12, ținând seama de progresele înregistrate în punerea în aplicare a planurilor, de cele mai bune dovezi științifice disponibile, precum și de cunoștințele disponibile privind modificările sau modificările preconizate ale condițiilor de mediu ca urmare a schimbărilor climatice. **În reexaminările care urmează să fie efectuate până în iulie 2032 și până în iulie 2042, statele membre țin seama de cunoștințele privind starea tipurilor de habitate enumerate în anexele I și II, dobândite în conformitate cu obligațiile prevăzute la articolul 4 alineatul (4a) și la articolul 5 alineatul (4a). Statele membre publică și comunică Comisiei planul lor național de refacere revizuit.**
- (2) [...] **Atunci când monitorizarea efectuată în conformitate cu articolul 17 indică faptul** că măsurile prevăzute în planul național de refacere nu vor fi suficiente pentru a îndeplini obiectivele și obligațiile prevăzute la articolele 4-10, [...] statul [...] membru **reexaminează** planul național de refacere și, **dacă este necesar, îl revizuieste și** include măsuri suplimentare. **Statele membre publică și comunică Comisiei planul național de refacere revizuit.**

- (3) Pe baza informațiilor menționate la articolul 18 alineatele (1) și (2) și a evaluării menționate la articolul 18 alineatele (4) și (5), în cazul în care Comisia consideră că progresele înregistrate de un stat membru sunt insuficiente pentru respectarea obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolele 4-10, Comisia, **după consultarea cu statul membru în cauză**, poate solicita statului membru [...] să prezinte un [...] proiect de plan național de refacere **revizuit** cu măsuri suplimentare. Planul național de refacere **revizuit** cu măsuri suplimentare se publică și se prezintă în termen de șase luni de la data primirii cererii din partea Comisiei. **La cererea statului membru în cauză și în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate prelungi termenul respectiv cu încă șase luni.**

Articolul 16

/.../

[...]

CAPITOLUL IV

MONITORIZAREA ȘI RAPORTAREA

Articolul 17

Monitorizare

- (1) Statele membre monitorizează următoarele:
- (a) starea și tendința în ceea ce privește starea tipurilor de habitate, precum și calitatea și tendința în ceea ce privește calitatea habitatelor speciilor menționate la articolele 4 și 5 în zonele care fac obiectul măsurilor de refacere pe baza monitorizării menționate la articolul 12 alineatul (2) litera (h);
 - (b) suprafața spațiului verde urban și a acoperirii coronamentului din **zonele cu ecosisteme urbane determinată în conformitate cu articolul 11 alineatul (2b)** [...], astfel cum se menționează la articolul 6;
 - (c) indicatorii biodiversității în ecosistemele agricole enumerați în anexa IV;
 - (d) populațiile speciilor de păsări comune specifice terenurilor agricole enumerate în anexa V;
 - (e) cei **trei** indicatori ai biodiversității în ecosistemele forestiere enumerați [...] la **articolul 10 alineatul (2)** [...]

(ea) trei dintre indicatorii biodiversității în ecosistemele forestiere enumerați la articolul 10 alineatul (2a), aleși de statul membru;

- (f) abundența și diversitatea speciilor de polenizatori, conform metodei stabilite în conformitate cu articolul 8 alineatul (2);
 - (g) suprafața și starea zonelor acoperite de tipurile de habitate enumerate în anexele I și II[...];
 - (h) suprafața și calitatea habitatului speciilor menționate la articolul 4 alineatul (3) și la articolul 5 alineatul (3)[...].
- (2) Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) litera (a) începe de îndată ce sunt puse în aplicare măsurile de refacere.
- (3) Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) literele (b), (c), (d), (e) **și (ea)** începe la [*OP: a se introduce data intrării în vigoare a prezentului regulament*].
- (4) Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) litera (f) din prezentul articol începe la un an de la intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la articolul 8 alineatul (2).

- (5) Monitorizarea în conformitate cu alineatul (1) literele (a) **și**[...] (b) **se efectuează cel puțin o dată la [...]** șase ani. **Monitorizarea în conformitate cu alineatul respectiv litera [...](c), [...]** în ceea ce privește stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate și ponderea terenurilor agricole cu elemente de peisaj de mare diversitate, și litera (e), în ceea ce privește lemnul mort pe picior **și** [...] lemnul mort căzut, **și, după caz,** ponderea pădurilor cu structură pluriennă, conectivitatea pădurilor, **ponderea pădurilor în care predomină specii indigene de arbori, diversitatea speciilor de arbori** și stocul de carbon organic, se efectuează cel puțin o dată la [...] **șase** ani [...] sau, **dacă este necesar pentru evaluarea realizării tendintelor crescătoare până în 2030, într-un interval mai scurt** [...]. Monitorizarea în conformitate cu alineatul respectiv litera (c), în ceea ce privește indicele fluturilor de câmp, cu alineatul respectiv literele (d) și (e), în ceea ce privește indicele privind păsările comune specifice pădurilor, și cu alineatul respectiv litera (f), în ceea ce privește speciile de polenizatori se efectuează în fiecare an. Monitorizarea în conformitate cu alineatul respectiv literele (g) și (h) se efectuează cel puțin o dată la șase ani și este coordonată cu ciclul de raportare prevăzut la articolul 17 din Directiva 92/43/CEE **și cu evaluarea inițială prevăzută la articolul 17 din Directiva 56/2008/CE.**
- (6)** Statele membre se asigură că indicatorii pentru ecosistemele agricole menționați la articolul 9 alineatul (2) litera (b) și indicatorii pentru ecosistemele forestiere menționați la articolul 10 alineatul (2) literele (a), (b), **și alineatul (2a) litera (c)** din prezentul regulament sunt monitorizați într-un mod compatibil cu monitorizarea impusă în cadrul Regulamentelor (UE) 2018/841 și (UE) 2018/1999.
- (7) Statele membre fac publice datele generate de monitorizarea efectuată în temeiul prezentului articol, în conformitate cu Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁷³ și în conformitate cu frecvențele de monitorizare stabilite la alineatul (5).

⁷³ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

- (8) Sistemele de monitorizare ale statelor membre funcționează pe baza bazelor de date electronice și a sistemelor de informații geografice și maximizează accesul și utilizarea datelor și a serviciilor furnizate de tehnologiile de teledetecție, de observarea Pământului (serviciile Copernicus), de senzori și dispozitive în situ sau de date științifice cetățenești, valorificând oportunitățile oferite de inteligența artificială, de analiza și prelucrarea datelor avansate.
- (9) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a:
- (a) preciza metodele de monitorizare a indicatorilor pentru ecosistemele agricole enumerați în anexa IV;
 - (b) preciza metodele de monitorizare a indicatorilor pentru ecosistemele forestiere enumerați în anexa VI;
 - (c) [...] **institui** un cadru **de orientare** pentru stabilirea nivelurilor satisfăcătoare menționate la articolul [...] **10 alineatele (2) și (2a)**.

(9a) Până în 2028, Comisia adoptă acte de punere în aplicare în vederea instituirii unui cadru de orientare pentru stabilirea nivelurilor satisfăcătoare menționate la articolul 6 alineatele (2) și (3), la articolul 8 alineatul (1) și la articolul 9 alineatul (2).

(9b) [...] **Actele de punere în aplicare în temeiul alineatelor (9) și (9a)** se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).

Articolul 18

Raportare

- (1) Statele membre raportează anual Comisiei, pe cale electronică, cu privire la zona care face obiectul măsurilor de refacere menționate la articolele 4-10 și barierele menționate la articolul 7 care au fost eliminate, [...] **cel puțin o dată la trei ani. Primul raport se prezintă în iunie 2028.** [...]
- (2) Statele membre raportează electronic Comisiei, asistată de AEM, următoarele date și informații, cel puțin o dată la [...] **sase** ani:
 - (a) progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a planului național de refacere, punerea în aplicare a măsurilor de refacere și progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor și a obligațiilor stabilite în conformitate cu articolele 4-10;
 - (b) rezultatele monitorizării efectuate în conformitate cu articolul 17. Raportarea rezultatelor monitorizării efectuate în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) literele (g) și (h) [...] este transmisă **și** include[...] [...] hărți georeferențiate;
 - (c) localizarea și întinderea zonelor care fac obiectul măsurilor de refacere menționate la articolul 4, articolul 5 și articolul 9 alineatul (4), inclusiv o hartă georeferențiată a zonelor respective;
 - (d) inventarul actualizat al barierelor menționat la articolul 7 alineatul (1);
 - (e) informații privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea nevoilor de finanțare, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) litera (l), inclusiv o analiză a investițiilor efective în raport cu ipotezele inițiale privind investițiile.

Primele rapoarte se prezintă în luna iunie 2031, acoperind perioada până în 2030.

- (3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul, structura și modalitățile detaliate de prezentare a informațiilor menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). La elaborarea formatului, a structurii și a modalităților detaliate de raportare electronică, Comisia este asistată de AEM.
- (4) AEM furnizează Comisiei **o dată la trei ani** o situație tehnică [...] a progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor și a obligațiilor stabilite în prezentul regulament, pe baza datelor puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și cu articolul 17 alineatul (7).
- (5) AEM furnizează Comisiei un raport tehnic la nivelul Uniunii privind progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor și a obligațiilor stabilite în prezentul regulament, pe baza datelor puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol. De asemenea, aceasta poate utiliza informațiile raportate în temeiul articolului 17 din Directiva 92/43/CEE, al articolului 15 din Directiva 2000/60/CE, al articolului 12 din Directiva 2009/147/CE și al articolului 17[...] din Directiva 2008/56/CE. Raportul se prezintă până în iunie 2032, iar rapoartele ulterioare se prezintă ulterior o dată la [...] **sase** ani.
- (6) Comisia prezintă, începând cu **patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament** [...], o dată la [...] **sase** ani Parlamentului European și Consiliului un raport despre punerea în aplicare a prezentului regulament.

- (6a) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia, în consultare cu statele membre, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care conține:**
- (a) o prezentare generală a resurselor financiare disponibile la nivelul UE în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament;**
 - (b) o evaluare a nevoilor de finanțare pentru punerea în aplicare a articolelor 4-10 și pentru atingerea obiectivului prevăzut la articolul 1 alineatul (2);**
 - (c) o analiză pentru a identifica eventualele deficite de finanțare în ceea ce privește punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute în regulament;**
 - (d) după caz, propuneri de măsuri suplimentare adecvate, inclusiv măsuri financiare pentru a elimina lacunele identificate, și fără a aduce atingere prerogativelor colegiitorilor pentru adoptarea cadrului financiar multianual de după 2027.**
- (7) Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt adecvate și actualizate și că sunt puse la dispoziția publicului în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului, cu Directiva 2007/2/CE și cu Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului.

CAPITOLUL V

COMPETENȚELE DELEGATE, PROCEDURA COMITETULUI

Articolul 19

Modificarea anexelor

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 pentru a modifica anexa I în vederea adaptării **modului în care** [...] tipurile de habitate **sunt grupate la evoluțiile tehnice și științifice și pentru a ține seama de experiența dobândită în urma aplicării prezentului regulament.**
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 20, de modificare a anexei II pentru a adapta:
 - (a) [...] lista tipurilor de habitate pentru a asigura coerența cu actualizările [...] **clasificării habitatelor în cadrul Sistemului european de informații privind natura (EUNIS)** și;
 - (b) **modul în care** [...] tipurile de habitate **sunt grupate la evoluțiile tehnice și științifice și pentru a ține seama de experiența dobândită în urma aplicării prezentului regulament.**
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 pentru a modifica anexa III în vederea adaptării listei speciilor marine menționate la articolul 5 [...] **la evoluțiile tehnice și științifice.**
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 pentru a modifica anexa IV în vederea adaptării descrierii, a unității și a metodologiei indicatorilor pentru ecosistemele agricole [...] **la evoluțiile tehnice și științifice.**

- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 pentru a modifica anexa V în vederea [...] **adaptării** listei speciilor utilizate pentru indicele privind păsările comune specifice terenurilor agricole în statele membre **la evoluțiile tehnice și științifice**.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 pentru a modifica anexa VI în vederea adaptării descrierii, a unității și a metodologiei indicatorilor pentru ecosistemele forestiere [...] **la evoluțiile tehnice și științifice**.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 pentru a modifica anexa VII în vederea adaptării listei exemplurilor de măsuri de refacere **la evoluțiile tehnice și științifice și pentru a ține seama de experiența dobândită în urma aplicării prezentului regulament**.

Articolul 20

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 19 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la [OP: *a se introduce data intrării în vigoare a prezentului regulament*]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 19 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁷⁴.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

⁷⁴ Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

Articolul 21

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 21a

Modificarea Regulamentului (UE) 2022/869

Articolul 7 alineatul (8) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2022/869 se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește impactul asupra mediului abordat la articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE, la articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și la articolul 4 alineatele (8) și (8a), precum și la articolul 5 alineatele (8) și (8a) din [propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind refacerea naturii], cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute în directivele respective, proiectele de pe lista Uniunii sunt considerate ca fiind de interes public din perspectiva politicii energetice și pot fi considerate ca având un interes public superior.”

Articolul 22

Revizuire

- (1) Comisia evaluează aplicarea prezentului regulament până la 31 decembrie 2035.
- (2) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări ale evaluării. În cazul în care Comisia consideră oportun, raportul este însoțit de o propunere legislativă de modificare a dispozițiilor relevante ale prezentului regulament, ținând seama de necesitatea de a stabili obiective de refacere suplimentare, pe baza unor metode comune de evaluare a stării ecosistemelor care nu intră sub incidența articolelor 4 și 5, precum și de cele mai recente dovezi științifice.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,

Pentru Consiliu,

Președinta Președintele

ANEXA I

ECOSISTEME TERESTRE, DE COASTĂ ȘI DE APĂ DULCE – TIPURI DE HABITATE ȘI GRUPURI DE TIPURI DE HABITATE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATELE (1) ȘI (2)

Lista de mai jos include toate tipurile de habitate terestre, de coastă și de apă dulce enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și menționate la articolul 4 alineatele (1) și (2), precum și șase grupuri ale acestor tipuri de habitate, și anume 1) Zone umede (de coastă și interioare), 2) Pajiști și alte habitate pastorale, 3) Habitate fluviale, lacustre, aluvionare și riverane, 4) Păduri, 5) Habitate de stepă, lande și tufărișuri și 6) Habitate stâncoase și habitate de dune.

1. GRUPUL 1: Zone umede (de coastă și interioare)

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului
Habitat de coastă și habitate udate de apa mării	
1130	Estuare
1140	Terase mlăștinoase și terase nisipoase neacoperite de apă la reflux
1150	Lagune de coastă
1310	Salicornia și alte specii anuale care populează regiunile mlăștinoase și nisipoase
1320	Pajiștile Spartina (<i>Spartinion maritimae</i>)
1330	Pășuni atlantice udate de apa mării (<i>Glauco-Puccinellietalia maritimae</i>)
1340	Pășuni continentale udate de apa mării
1410	Pășuni mediteraneene udate de apa mării (<i>Juncetalia maritimi</i>)
1420	Tufărișuri halofile mediteraneene și termo-atlantice (<i>Sarcocornetea fruticosi</i>)

1530	Stepe și mlaștini sărate panonice
1650	Golfuri mici înguste din Baltica boreală
Pajiști umede și pajiști de turbă	
4010	Pajiști umede nord-atlantice cu <i>Erica tetralix</i>
4020	Pajiști umede atlantice temperate cu <i>Erica ciliaris</i> și <i>Erica tetralix</i>
6460	Pajiști de turbă din Troodos
Mlaștini, turbării și mlaștini alcaline	
7110	Turbării active
7120	Mlaștini oligotrofe degradate, capabile încă de regenerare naturală
7130	Turbării de acoperire
7140	Mlaștini turboase de tranziție și turbării mișcătoare
7150	Depresiuni pe substraturi de turbă de <i>Rhynchosporion</i>
7160	Izvoare fino-scandinave și mlaștini produse de izvoare bogate în minerale
7210	Mlaștini calcaroase cu <i>Cladium mariscus</i> și specii de <i>Caricion davallianae</i>
7220	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (<i>Cratoneurion</i>)
7230	Mlaștini alcaline
7240	Formațiuni pioniere alpine de <i>Caricion bicoloris-atrofuscae</i>
7310	Turbării Aapa
7320	Turbării Palsa

Păduri umede	
9080	Păduri caducifoliolate de mlaștină fino-scandinave
91D0	Mlaștini împădurite

2. GRUPUL 2: Pajiști și alte habitate pastorale

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului
Habitat de coastă și habitate de dune	
1630	Pășuni de coastă din Baltica boreală
21A0	Machair
Habitat de lande și tufărișuri	
4030	Pajiști uscate europene
4040	Pajiști uscate atlantice de coastă cu <i>Erica vagans</i>
4090	Lande oro-mediteraneene cu formațiuni endemice de grozămă
5130	Formațiuni de <i>Juniperus communis</i> pe lande sau pajiști calcaroase
8240	Lespezi calcaroase
Pajiști	
6110	Pajiști carstice calcaroase sau bazofile, de <i>Alyso-Sedion albi</i>
6120	Pajiști calcaroase din nisipuri xerice
6130	Pajiști calaminariene cu <i>Violetalia calaminariae</i>
6140	Pajiști silicioase din Pirinei cu <i>Festuca eskia</i>
6150	Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios
6160	Pajiști oro-iberice cu <i>Festuca indigesta</i>
6170	Pajiști alpine și subalpine calcaroase

6180	Pajiști mezofile macaroneziene
6190	Pajiști panonice carstice (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)
6210	Pajiști uscate seminaturale și facies de acoperire cu tufișuri pe substraturi calcaroase (<i>Festuco-Brometalia</i>)
6220	Pseudostepă cu ierburi și specii anuale de <i>Thero-Brachypodietea</i>
6230	Formațiuni ierboase bogate în specii de <i>Nardus</i> , dezvoltate pe substraturi silicioase în zone montane (și în zone submontane, în Europa continentală)
6240	Pajiști stepice subpanonice
6250	Pajiști stepice panonice pe loess
6260	Stepa panonice nisipoase
6270	Pajiști fino-scandinave uscate până la mezice, bogate în specii de altitudine mică
6280	Alvar nordic și șisturi calcaroase precambriene
62A0	Pajiști uscate din regiunea submediteraneeană estică (<i>Scorzoneratalia villosae</i>)
62B0	Pajiști serpentinofile din Cipru
62C0	Stepa ponto-sarmatice
62D0	Pajiști acidofile oro-moezice
6410	Pajiști cu <i>Molinia</i> pe soluri calcaroase, turboase sau argilos-nămoloase (<i>Molinion caeruleae</i>)
6420	Pajiști umede mediteraneene cu ierburi înalte de <i>Molinio-Holoschoenion</i>
6510	Fânețe de joasă altitudine (<i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Sanguisorba officinalis</i>)
6520	Fânețe montane

Dehesas și pajiști din zone de pădure	
6310	Dehesas cu <i>Quercus</i> spp. perene
6530	Pajiști din zone de pădure fino-scandinave
9070	Pășuni din zone de pădure fino-scandinave

3. GRUPUL 3: Habitate fluviale, lacustre, aluvionare și riverane

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului
Râuri și lacuri	
3110	Ape oligotrofe din câmpii nisipoase, cu un conținut foarte redus de minerale (<i>Littorelletalia uniflorae</i>)
3120	Ape oligotrofe în general din solurile nisipoase vest-mediteraneene, cu un conținut foarte redus de minerale, cu <i>Isoetes</i> spp.
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe, cu vegetație de <i>Littorelletea uniflorae</i> și/sau de <i>Isoëto-Nanojuncetea</i>
3140	Ape puternic oligomezotrofe cu vegetație bentonică cu <i>Chara</i> spp.
3150	Lacuri eutrofice naturale cu vegetație de tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>
3160	Lacuri și iazuri distrofice naturale
3170	Iazuri temporare mediteraneene
3180	Turlough
3190	Lacuri de carst de gips
31A0	Izvoare termale din Transilvania acoperite de lotuși
3210	Râuri naturale fino-scandinave
3220	Râuri de munte și vegetația erbacee de pe malurile acestora
3230	Râuri de munte și vegetația lor lemnoasă cu <i>Myricaria germanica</i>
3240	Râuri de munte și vegetația lor lemnoasă cu <i>Salix elaeagnos</i>

3250	Râuri mediteraneene cu debit permanent și vegetație de <i>Glaucium flavum</i>
3260	Cursuri de apă de la nivel de câmpie la nivel montan, cu vegetație <i>Ranunculion fluitantis</i> și <i>Callitriche-Batrachion</i>
3270	Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de <i>Chenopodion rubri</i> p.p. și <i>Bidenton</i> p.p.
3280	Râuri mediteraneene cu debit permanent cu specii de <i>Paspalo-Agrostidion</i> și galerii riverane de <i>Salix</i> și de <i>Populus alba</i>
3290	Râuri mediteraneene cu debit intermitent, cu specii de <i>Paspalo-Agrostidion</i>
32A0	Cascade cu formare de travertin ale râurilor carstice din Alpii Dinarici
Pajiști aluvionare	
6430	Liziere de ierburi înalte hidrofile de câmpie și de nivel montan până la alpin
6440	Pajiști aluvionare inundabile, de <i>Cnidion dubii</i>
6450	Pajiști aluvionare boreale nordice
6540	Pajiști submediteraneene de <i>Molinio-Hordeion secalini</i>
Păduri aluvionare/riverane	
9160	Păduri de stejar sau de stejar și carpen sub-atlantice și medio-europene de <i>Carpinion betuli</i>
91E0	Păduri aluvionare cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)
91F0	Păduri mixte riverane de <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> și <i>Ulmus minor</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , de-a lungul marilor râuri (<i>Ulmenion minoris</i>)
92A0	Galerii de <i>Salix alba</i> și de <i>Populus alba</i>
92B0	Formațiuni riverane pe cursurile de apă mediteraneene cu debit intermitent, cu specii de <i>Rhododendron ponticum</i> , <i>Salix</i> și altele
92C0	Păduri de <i>Platanus orientalis</i> și <i>Liquidambar orientalis</i> (<i>Platanion orientalis</i>)
92D0	Galerii și tufărișuri riverane sudice (<i>Nerio-Tamaricetea</i> și <i>Securinegion tinctoriae</i>)
9370	Plantații de palmieri <i>Phoenix</i>

4. GRUPUL 4: Păduri

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului
Păduri boreale	
9010	Taiga vestică
9020	Păduri caducifoliolate bătrâne naturale hemiboreale fino-scandinave (<i>Quercus</i> , <i>Tilia</i> , <i>Acer</i> , <i>Fraxinus</i> sau <i>Ulmus</i>) bogate în specii epifite
9030	Păduri naturale în etape succesive primare ale suprafețelor emergente de coastă
9040	Păduri nordice subalpine/subarctice cu <i>Betula pubescens</i> ssp. <i>czerepanovii</i>
9050	Păduri fino-scandinave bogate în ierburi cu <i>Picea abies</i>
9060	Păduri de conifere pe eskere fluvioglaciare sau legate la acestea
Păduri temperate	
9110	Păduri de fag <i>Luzulo-Fagetum</i>
9120	Păduri de fag acidofile atlantice, cu subarboret de <i>Ilex</i> și, uneori, de asemenea, <i>Taxus</i> , la nivelul arbuștilor (<i>Quercion robori-petraeae</i> sau <i>Ilici-Fagenion</i>)
9130	Păduri de fag <i>Asperulo-Fagetum</i>
9140	Păduri de fag subalpine medio-europene cu <i>Acer</i> și <i>Rumex arifolius</i>
9150	Păduri de fag din Europa Centrală dezvoltate pe sol calcaros cu <i>Cephalanthero-Fagion</i>
9170	Păduri de stejar și carpen <i>Galio-Carpinetum</i>
9180	Păduri pe pante, grohotișuri și ravene de <i>Tilio-Acerion</i>
9190	Păduri acidofile de stejar bătrân cu <i>Quercus robur</i> pe câmpii nisipoase
91A0	Păduri de stejar sesil bătrân cu <i>Ilex</i> și <i>Blechnum</i> în Insulele Britanice
91B0	Păduri termofile cu <i>Fraxinus angustifolia</i>
91G0	Păduri panonice cu <i>Quercus petraea</i> și <i>Carpinus betulus</i>

91H0	Păduri panonice cu <i>Quercus pubescens</i>
91I0	Păduri stepice euro-siberiene cu <i>Quercus</i> spp.
91J0	Păduri de <i>Taxus baccata</i> din Insulele Britanice
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (<i>Aremonio-Fagion</i>)
91L0	Păduri ilirice de stejar și carpen (<i>Erythronio-Carpinion</i>)
91M0	Păduri panonice-balcanice de stejar turcesc – stejar sesil
91P0	Păduri de brad Holy Cross (<i>Abietetum polonicum</i>)
91Q0	Păduri calcicole cu <i>Pinus sylvestris</i> din Carpații Occidentali
91R0	Păduri de pin scoțian din Dolomiții dinarici (<i>Genisto januensis-Pinetum</i>)
91S0	Păduri de fag vest-pontice
91T0	Păduri central-europene de pin scoțian cu licheni
91U0	Păduri de pin din stepa sarmatică
91V0	Păduri de fag dacice (<i>Symphyto-Fagion</i>)
91W0	Păduri de fag moezice
91X0	Păduri de fag dobrogene
91Y0	Păduri de stejar și de carpen dacice
91Z0	Păduri de tei argintiu moezice
91AA	Păduri de stejar alb estice
91BA	Păduri de brad argintiu moezice
91CA	Păduri de pini scoțieni din masivele Balcanilor și Rodopilor

Păduri mediteraneene și macaroneziene	
9210	Păduri de fag din Apenini cu <i>Taxus</i> și <i>Ilex</i>
9220	Păduri de fag din Apenini cu <i>Abies alba</i> și păduri de fag cu <i>Abies nebrodensis</i>
9230	Păduri de stejar galițio-portugheze cu <i>Quercus robur</i> și <i>Quercus pyrenaica</i>
9240	Păduri iberice de <i>Quercus faginea</i> și <i>Quercus canariensis</i>
9250	Păduri de <i>Quercus trojana</i>
9260	Păduri de <i>Castanea sativa</i>
9270	Păduri de fag elene cu <i>Abies borisii-regis</i>
9280	Păduri de <i>Quercus frainetto</i>
9290	Păduri de Cupressus (<i>Acero-Cupression</i>)
9310	Păduri de <i>Quercus brachyphylla</i> din zona Mării Egee
9320	Păduri de <i>Olea</i> și <i>Ceratonia</i>
9330	Păduri de <i>Quercus suber</i>
9340	Păduri de <i>Quercus ilex</i> și <i>Quercus rotundifolia</i>
9350	Păduri de <i>Quercus macrolepis</i>
9360	Păduri macaroneziene de dafin (<i>Laurus</i> , <i>Ocotea</i>)
9380	Păduri de <i>Ilex aquifolium</i>
9390	Tufărișuri și vegetație forestieră joasă cu <i>Quercus alnifolia</i>
93A0	Păduri cu <i>Quercus infectoria</i> (<i>Anagyro foetidae-Quercetum infectoriae</i>)
Păduri montane de conifere	
9410	Păduri acidofile de <i>Picea</i> de la nivel montan la nivel alpin (<i>Vaccinio-Piceetea</i>)
9420	Păduri alpine de <i>Larix decidua</i> și/sau <i>Pinus cembra</i>
9430	Păduri montane și subalpine de <i>Pinus uncinata</i>
9510	Păduri de <i>Abies alba</i> din Apeninii sudici
9520	Păduri de <i>Abies pinsapo</i>

9530	Păduri de pin (sub-)mediteraneene cu pini negri endemici
9540	Păduri de pin mediteraneene cu pini mezogeni endemici
9550	Păduri de pin endemic canariene
9560	Păduri endemice cu <i>Juniperus</i> spp.
9570	Păduri de <i>Tetraclinis articulata</i>
9580	Păduri mediteraneene de <i>Taxus baccata</i>
9590	Păduri de <i>Cedrus brevifolia</i> (<i>Cedrosetum brevifoliae</i>)
95A0	Păduri de pin oro-mediteraneene de altitudine

5. GRUPUL 5: Habitate de stepă, lande și tufărișuri

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului
Stepe sărăturate și gipsofile	
1430	Tufărișuri halo-nitrofile (<i>Pegano-Salsoletea</i>)
1510	Stepe sărăturate mediteraneene (<i>Limonietalia</i>)
1520	Vegetație gipsofilă iberică (<i>Gypsophiletalia</i>)
Pajiști și tufărișuri din zona temperată	
4050	Pajiști macaroneziene cu vegetație endemică
4060	Pajiști alpine și boreale
4070	Tufărișuri cu <i>Pinus mugo</i> și <i>Rhododendron hirsutum</i> (Mugo-Rhododendretum hirsuti)
4080	Tufărișuri subarctice cu <i>Salix</i> spp.
40A0	Tufărișuri subcontinentale peripanonice
40B0	Tufărișuri de Rhodope <i>Potentilla fruticosa</i>
40C0	Tufărișuri caducifoliolate ponto-sarmatice

Tufărișuri sclerofile (matorral)	
5110	Formațiuni stabile xerotermofile de <i>Buxus sempervirens</i> pe pante stâncoase (<i>Berberidion</i> p.p.)
5120	Formațiuni montane de <i>Cytisus purgans</i>
5140	Formațiuni de <i>Cistus palhinhae</i> pe lande maritime umede
5210	<u>Matorral arborescent cu <i>Juniperus</i> spp.</u>
5220	Matorral arborescenți cu <i>Zyziphus</i>
5230	Matorral arborescenți cu <i>Laurus nobilis</i>
5310	Tușișuri de <i>Laurus nobilis</i>
5320	Formațiuni scunde de <i>Euphorbia</i> în apropierea falezelor
5330	Tufărișuri termo-mediteraneene și de pre-deșert
5410	Phrygana din Mediterana de Vest de pe vârfurile falezelor (<i>Astragalo-Plantaginetum subulatae</i>)
5420	Phrygana <i>Sarcopoterium spinosum</i>
5430	Phrygana endemică cu <i>Euphorbio-Verbascion</i>

6. GRUPUL 6: Habitate stâncoase și habitate de dune

Codul tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului	Denumirea tipului de habitat menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului
Faleze ale mării, plaje și insulițe	
1210	Vegetație anuală la limita mării
1220	Vegetație perenă pe țărmurile stâncoase
1230	Faleze cu vegetație de pe coastele atlantice și baltice
1240	Faleze cu vegetație de <i>Limonium</i> spp. endemic de pe coastele mediteraneene
1250	Faleze cu floră endemică de pe coastele macaroneziene

1610	Insule esker baltice, cu vegetație a plajelor nisipoase, stâncoase și cu galeți, precum și cu vegetație sublitorală
1620	Insulițe și insule mici din Baltica boreală
1640	Litoraluri nisipoase din Baltica boreală cu vegetație perenă
Dune de coastă și interioare	
2110	Dune mobile cu vegetație embrionară
2120	Dune mobile de-a lungul țărmului cu <i>Ammophila arenaria</i> („dune albe”)
2130	Dune de coastă fixe cu vegetație erbacee („dune gri”)
2140	Dune fixe decalcificate cu <i>Empetrum nigrum</i>
2150	Dune fixe decalcificate atlantice (<i>Calluno-Ulicetea</i>)
2160	Dune cu <i>Hyppophaë rhamnoides</i>
2170	Dune cu <i>Salix repens</i> ssp. <i>argentea</i> (<i>Salicion arenariae</i>)
2180	Dune împădurite din regiunile atlantică, continentală și boreală
2190	Depresiuni intradunale umede
2210	Dune de pe litoral fixate cu <i>Crucianellion maritimae</i>
2220	Dune cu <i>Euphorbia terracina</i>
2230	Dune cu vegetație ierboasă <i>Malcolmietalia</i>
2240	Dune cu vegetație ierboasă <i>Brachypodietalia</i> cu specii anuale
2250	Dune de coastă cu <i>Juniperus</i> spp.
2260	Dune cu tufărișuri sclerofile <i>Cisto-Lavenduletalia</i>
2270	Dune împădurite cu <i>Pinus pinea</i> și/sau <i>Pinus pinaster</i>
2310	Vegetație psamofilă uscată cu <i>Calluna</i> și <i>Genista</i>
2320	Vegetație psamofilă uscată cu <i>Calluna</i> și <i>Empetrum nigrum</i>
2330	Vegetație psamofilă uscată cu pășuni deschise de <i>Corynephorus</i> și <i>Agrostis</i>
2340	Dune continentale panonice
91N0	Tufărișuri panonice ale dunelor de nisip continentale (<i>Junipero-Populetum albae</i>)

Habitat stâncoase	
8110	Grohotișuri silicioase de la nivelul montan până la nivelul zăpezii (<i>Androsacetalia alpinae</i> și <i>Galeopsietalia ladani</i>)
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase de la nivelul montan până la nivelul alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)
8130	Grohotișuri termofile și vest-mediteraneene
8140	Grohotișuri est-mediteraneene
8150	Grohotișuri silicioase medio-europene, la altitudine înaltă
8160	Grohotișuri medio-europene calcaroase, de la nivel colinar și montan
8210	Pante stâncoase calcaroase cu vegetație casmofită
8220	Pante stâncoase silicioase cu vegetație casmofită
8230	Roci stâncoase cu vegetație pionieră de <i>Sedo-Scleranthion</i> sau <i>Sedo albi-Veronicion dillenii</i>
8310	Peșteri inaccesibile publicului
8320	Câmpuri de lavă și excavații naturale
8340	Ghețari permanenți

ANEXA II
ECOSISTEME MARINE – TIPURI DE HABITATE ȘI GRUPURI DE TIPURI DE
HABITATE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 5 ALINEATELE (1) ȘI (2)

Lista de mai jos include tipurile de habitate marine menționate la articolul 5 alineatele (1) și (2), precum și șapte grupuri ale acestor tipuri de habitate, și anume 1) Straturi de iarbă de mare, 2) Păduri de macroalge, 3) Bancuri de crustacee, 4) Bancuri de alge marine calcaroase, 5) Bancuri de bureți, corali și bancuri coraligene, 6) Izvoare și infiltrații și 7) Sedimente moi (la o adâncime mai mare de 1 000 de metri). Se prezintă, de asemenea, relația cu tipurile de habitate enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE.

Clasificarea tipurilor de habitate marine utilizate, diferențiate în funcție de regiunile biogeografice marine, se realizează în conformitate cu Sistemul european de informații privind natura (EUNIS), astfel cum a fost revizuit pentru tipologia habitatelor marine în 2022 de către Agenția Europeană de Mediu (AEM). Informațiile privind habitatele conexe enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului se bazează pe tabelul de corespondență publicat de AEM în 2021¹.

1. Grupul 1: Straturi de iarbă de mare

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codul tipului de habitat conex menționat în anexa I la Directiva 92/43/CEE a Consiliului
Oceanul Atlantic		
MA522	Straturi de iarbă de mare pe nisip litoral atlantic	1140; 1160
MA623	Straturi de iarbă de mare pe nămol litoral atlantic	1140; 1160
MB522	Straturi de iarbă de mare pe nisip infralitoral atlantic	1110; 1150; 1160

¹ [Clasificarea habitatelor marine EUNIS 2022.Agenția Europeană de Mediu.](#)

Marea Baltică		
MA332	Sedimente grosiere hidrolitorale baltice caracterizate de vegetație scufundată	1130; 1160; 1610; 1620
MA432	Sedimente mixte hidrolitorale baltice caracterizate de vegetație scufundată	1130; 1140; 1160; 1610
MA532	Nisip hidrolitoral baltic caracterizat de plante cu rădăcini scufundate	1130; 1140; 1160; 1610
MA632	Nămol hidrolitoral baltic dominat de plante cu rădăcini scufundate	1130; 1140; 1160; 1650
MB332	Sedimente grosiere infralitorale baltice caracterizate de plante cu rădăcini scufundate	1110; 1160
MB432	Sedimente mixte infralitorale baltice caracterizate de plante cu rădăcini scufundate	1110; 1160; 1650
MB532	Nisip infralitoral baltic caracterizat de plante cu rădăcini scufundate	1110; 1130; 1150; 1160
MB632	Sedimente de nămoluri infralitorale baltice caracterizate de plante cu rădăcini scufundate	1130; 1150; 1160; 1650
Marea Neagră		
MB546	„Câmpii” de iarbă de mare și pajiști cu alge rizomatoase din apele dulci ale Mării Negre care au influențat nisipurile nămolose infralitorale	1110; 1130; 1160
MB547	„Câmpii” de iarbă de mare din Marea Neagră pe nisipuri curate infralitorale superioare expuse moderat	1110; 1160
MB548	„Câmpii” de iarbă de mare din Marea Neagră pe nisipuri infralitorale inferioare	1110; 1160
Marea Mediterană		
MB252	Biocenoza <i>Posidonia oceanica</i>	1120
MB2521	Ecomorfoza pajiștilor cu <i>Posidonia oceanica</i> cu dungi	1120; 1130; 1160
MB2522	Ecomorfoza pajiștilor cu <i>Posidonia oceanica</i> de tip „barieră de corali”	1120; 1130; 1160
MB2523	Facies de plante moarte de <i>Posidonia oceanica</i> fără multă epifloră	1120; 1130; 1160
MB2524	Asociere cu <i>Caulerpa prolifera</i> pe straturi cu <i>Posidonia</i>	1120; 1130; 1160

MB5521	Asociere cu <i>Cymodocea nodosa</i> pe nisipuri fine bine sortate	1110; 1130; 1160
MB5534	Asociere cu <i>Cymodocea nodosa</i> pe nisipurile nămolose superficiale din apele adăpostite	1110; 1130; 1160
MB5535	Asociere cu <i>Zostera noltei</i> pe nisipurile nămolose superficiale din apele adăpostite	1110; 1130; 1160
MB5541	Asociere cu <i>Ruppia cirrhosa</i> și/sau <i>Ruppia maritima</i> pe nisip	1110; 1130; 1160
MB5544	Asociere cu <i>Zostera noltei</i> în mediul eurihalin și euriterm pe nisip	1110; 1130; 1160
MB5545	Asociere cu <i>Zostera marina</i> în mediul eurihalin și euriterm	1110; 1130; 1160

2. Grupul 2: Păduri de macroalge

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codurile conexe din anexa I (Directiva privind habitatele)
Oceanul Atlantic		
MA123	Comunități de alge marine pe roci litorale atlantice cu salinitate maximă	1160; 1170; 1130
MA125	Fucacee pe roci litorale atlantice cu salinitate variabilă	1170; 1130
MB121	Comunități de varec și alge marine pe roci infralitorale atlantice	1170; 1160
MB123	Comunități de varec și alge marine pe roci infralitorale atlantice perturbate sau afectate de sedimente	1170; 1160
MB124	Comunități de varec pe roci infralitorale atlantice cu salinitate variabilă	1170; 1130; 1160
MB321	Comunități de varec și alge marine pe sedimente grosiere infralitorale atlantice	1160
MB521	Comunități de varec și alge marine pe nisipuri infralitorale atlantice	1160
MB621	Comunități cu vegetație pe nămol infralitoral atlantic	1160

Marea Baltică		
MA131	Roci și galet hidrolitorale baltice caracterizate de alge perene	1160; 1170; 1130; 1610; 1620
MB131	Alge perene pe roci și galet infralitorale baltice	1170; 1160
MB232	Sedimente infralitorale baltice caracterizate de pietriș de cochilie	1160; 1110
MB333	Sedimente grosiere infralitorale baltice caracterizate de alge perene	1110; 1160
MB433	Sedimente mixte infralitorale baltice caracterizate de alge perene	1110; 1130; 1160; 1170
Marea Neagră		
MB144	Roci infralitorale superioare expuse, dominate de Mytilidae, din Marea Neagră, cu Fucales	1170; 1160
MB149	Roci infralitorale superioare expuse moderat, dominate de Mytilidae, din Marea Neagră, cu Fucales	1170; 1160
MB14A	Fucales și alte alge pe roci infralitorale superioare adăpostite din Marea Neagră, bine iluminate	1170; 1160
Marea Mediterană		
MA1548	Asociere cu <i>Fucus virsoides</i>	1160; 1170
MB1512	Asociere cu <i>Cystoseira tamariscifolia</i> și <i>Saccorhiza polyschides</i>	1170; 1160
MB1513	Asociere cu <i>Cystoseira amentacea</i> (var. <i>amentacea</i> , var. <i>stricta</i> , var. <i>spicata</i>)	1170; 1160
MB151F	Asociere cu <i>Cystoseira brachycarpa</i>	1170; 1160
MB151G	Asociere cu <i>Cystoseira crinita</i>	1170; 1160
MB151H	Asociere cu <i>Cystoseira crinitophylla</i>	1170; 1160
MB151J	Asociere cu <i>Cystoseira sauvageauana</i>	1170; 1160
MB151K	Asociere cu <i>Cystoseira spinosa</i>	1170; 1160
MB151L	Asociere cu <i>Sargassum vulgare</i>	1170; 1160
MB151M	Asociere cu <i>Dictyopteris polypodioides</i>	1170; 1160

MB151W	Asociere cu <i>Cystoseira compressa</i>	1170; 1160
MB1524	Asociere cu <i>Cystoseira barbata</i>	1170; 1160
MC1511	Asociere cu <i>Cystoseira zosteroides</i>	1170; 1160
MC1512	Asociere cu <i>Cystoseira usneoides</i>	1170; 1160
MC1513	Asociere cu <i>Cystoseira dubia</i>	1170; 1160
MC1514	Asociere cu <i>Cystoseira corniculata</i>	1170; 1160
MC1515	Asociere cu <i>Sargassum</i> spp.	1170; 1160
MC1518	Asociere cu <i>Laminaria ochroleuca</i>	1170; 1160
MC3517	Asociere cu <i>Laminaria rodriguezii</i> pe straturi detritice	1160

3. Grupul 3: Bancuri de crustacee

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codurile conexe din anexa I (Directiva privind habitatele)
Oceanul Atlantic		
MA122	Comunități de <i>Mytilus edulis</i> și/sau balani de pe rocile litorale atlantice expuse valurilor	1160; 1170
MA124	Comunități de midii și/sau balani cu alge marine de pe rocile litorale atlantice	1160; 1170
MA227	Recife bivalve în zona litorală atlantică	1170; 1140
MB222	Recife bivalve în zona infralitorală atlantică	1170; 1130; 1160
MC223	Recife bivalve în zona circalitorală atlantică	1170
Marea Baltică		
MB231	Sedimente infralitorale baltice dominate de bivalve epibentonice	1170; 1160
MC231	Sedimente circalitorale baltice dominate de bivalve epibentonice	1170; 1160; 1110
MD231	Sedimente biogene circalitorale din largul Mării Baltice, caracterizate de bivalve epibentonice	1170
MD232	Sedimente circalitorale din largul Mării Baltice, din pietriș de cochilie, caracterizate de bivalve	1170

MD431	Sedimente mixte circalitorale din largul Mării Baltice, caracterizate de structuri biotice epibentonice macroscopice	
MD531	Nisipuri circalitorale din largul Mării Baltice, caracterizate de structuri biotice epibentonice macroscopice	
MD631	Nămoluri circalitorale din largul Mării Baltice, caracterizate de bivalve epibentonice	
Marea Neagră		
MB141	Roci infralitorale inferioare din Marea Neagră dominate de nevertebrate	1170
MB143	Roci infralitorale superioare expuse, dominate de Mytilidae, din Marea Neagră, cu alge cu aspect de frunze (fără Fucales)	1170; 1160
MB148	Roci infralitorale superioare expuse moderat, dominate de Mytilidae, din Marea Neagră, cu alge cu aspect de frunze (altele decât Fucales)	1170; 1160
MB242	Bancuri de midii în zona infralitorală a Mării Negre	1170; 1130; 1160
MB243	Recife de stridii pe roci infralitorale inferioare din Marea Neagră	1170
MB642	Nămoluri infralitorale terigene din Marea Neagră	1160
MC141	Roci circalitorale din Marea Neagră dominate de nevertebrate	1170
MC241	Bancuri de midii pe nămoluri circalitorale terigene din Marea Neagră	1170
MC645	Nămoluri circalitorale inferioare din Marea Neagră	
Marea Mediterană		
MA1544	Facies cu <i>Mytilus galloprovincialis</i> în ape îmbogățite cu materie organică	1160; 1170
MB1514	Facies cu <i>Mytilus galloprovincialis</i>	1170; 1160
	<u>Bancuri de stridii infralitorale mediteraneene</u>	
	<u>Bancuri de stridii circalitorale mediteraneene</u>	

4. Grupul 4: Bancuri de alge marine calcaroase

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codurile conexe din anexa I (Directiva privind habitatele)
Oceanul Atlantic		
MB322	Bancuri de alge marine calcaroase pe sedimente grosiere infralitorale atlantice	1110; 1160
MB421	Bancuri de alge marine calcaroase pe sedimente mixte infralitorale atlantice	1110; 1160
MB622	Bancuri de alge marine calcaroase pe sedimente nămolose infralitorale atlantice	1110; 1160
Marea Mediterană		
MB3511	Asociere cu rodolit în nisipuri grosiere și pietrișuri fine amestecate de valuri	1110; 1160
MB3521	Asociere cu rodolit în nisipuri grosiere și pietrișuri fine sub influența curenților de fund	1110; 1160
MB3522	Asocierea cu alge marine calcaroase (= Asocierea cu <i>Lithothamnion corallioides</i> și <i>Phymatolithon calcareum</i>) pe pietrișuri și nisipuri grosiere mediteraneene	1110; 1160
MC3521	Asociere cu rodolit pe sedimente detritice de coastă	1110
MC3523	Asociere cu alge marine calcaroase (<i>Lithothamnion corallioides</i> și <i>Phymatolithon calcareum</i>) pe sedimente detritice de coastă	1110

5. Grupul 5: Bancuri de bureți, corali și bancuri coraliene

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codurile conexe din anexa I (Directiva privind habitatele)
Oceanul Atlantic		
MC121	Comunități faunistice de turf pe roci circalitorale atlantice	1170
MC124	Comunități faunistice pe roci circalitorale atlantice cu salinitate variabilă	1170; 1130
MC126	Comunități de peșteri și surplombe circalitorale atlantice	8330; 1170

MC222	Recife de corali de apă rece din zona circalitorală atlantică	1170
MD121	Comunități de bureți pe rocile circalitorale din largul Atlanticului	1170
MD221	Recife de corali de apă rece din zona circalitorală din largul Atlanticului	1170
ME122	Comunități de bureți pe rocile batiale superioare atlantice	1170
ME123	Comunități mixte de corali de apă rece pe rocile batiale superioare atlantice	1170
ME221	Recife de corali de apă rece batiale superioare atlantice	1170
ME322	Comunitate mixtă de corali de apă rece pe sedimentele grosiere batiale superioare atlantice	
ME324	Agregare de bureți pe sedimentele grosiere batiale superioare atlantice	
ME422	Agregare de bureți pe sedimentele mixte batiale superioare atlantice	
ME623	Agregare de bureți pe nămolurile batiale superioare atlantice	
ME624	Câmp de corali drepti pe nămolurile batiale superioare atlantice	
MF121	Comunitate mixtă de corali de apă rece pe rocile batiale inferioare atlantice	1170
MF221	Recife de corali de apă rece batiale inferioare atlantice	1170
MF321	Comunitate mixtă de corali de apă rece pe sedimentele grosiere batiale inferioare atlantice	
MF622	Agregare de bureți pe nămolurile batiale inferioare atlantice	
MF623	Câmp de corali drepti pe nămolurile batiale inferioare atlantice	
Marea Baltică		
MB138	Roci și galet infralitorale baltice caracterizate de bureți epibentonici	1170; 1160
MB43A	Sedimente mixte infralitorale baltice caracterizate de bureți epibentonici (Porifera)	1160; 1170

MC133	Roci și galet circalitorale baltice caracterizate de cnidari epibentonici	1170; 1160
MC136	Roci și galet circalitorale baltice caracterizate de bureți epibentonici	1170; 1160
MC433	Sedimente mixte circalitorale baltice caracterizate de cnidari epibentonici	1160; 1170
MC436	Sedimente mixte circalitorale baltice caracterizate de bureți epibentonici	1160
Marea Neagră		
MD24	Habitate biogene circalitorale din largul Mării Negre	1170
ME14	Roci batiale superioare din Marea Neagră	1170
ME24	Habitat biogen batial superior din Marea Neagră	1170
MF14	Roci batiale inferioare din Marea Neagră	1170
Marea Mediterană		
MB151E	Facies cu <i>Cladocora caespitosa</i>	1170; 1160
MB151Q	Facies cu <i>Astroides calycularis</i>	1170; 1160
MB151α	Facies și asociere de biocenoză coraligenă (în enclavă)	1170; 1160
MC1519	Facies cu <i>Eunicella cavolini</i>	1170; 1160
MC151A	Facies cu <i>Eunicella singularis</i>	1170; 1160
MC151B	Facies cu <i>Paramuricea clavata</i>	1170; 1160
MC151E	Facies cu <i>Leptogorgia sarmentosa</i>	1170; 1160
MC151F	Facies cu <i>Anthipatella subpinnata</i> și alge roșii rare	1170; 1160
MC151G	Facies cu bureți masivi și alge roșii rare	1170; 1160
MC1522	Facies cu <i>Corallium rubrum</i>	8330; 1170
MC1523	Facies cu <i>Leptopsammia pruvoti</i>	8330; 1170
MC251	Platforme coraligene	1170
MC6514	Facies de nămoluri lipicioase cu <i>Alcyonium palmatum</i> și <i>Parastichopus regalis</i> pe nămoluri circalitorale	1160

MD151	Biocenoza rocilor de la marginea platformei continentale mediteraneene	1170
MD25	Habitate biogene circalitorale din largul Mării Mediterane	1170
MD6512	Facies de nămoluri lipicioase cu <i>Alcyonium palmatum</i> și <i>Parastichopus regalis</i> pe nămoluri circalitorale inferioare	
ME1511	Recife batiale superioare mediteraneene de <i>Lophelia pertusa</i>	1170
ME1512	Recife batiale superioare mediteraneene de <i>Madrepora oculata</i>	1170
ME1513	Recife batiale superioare mediteraneene de <i>Madrepora oculata</i> și <i>Lophelia pertusa</i>	1170
ME6514	Facies batiale superioare mediteraneene cu <i>Pheronema carpenteri</i>	
MF1511	Recife batiale inferioare mediteraneene de <i>Lophelia pertusa</i>	1170
MF1512	Recife batiale inferioare mediteraneene de <i>Madrepora oculata</i>	1170
MF1513	Recife batiale inferioare mediteraneene de <i>Madrepora oculata</i> și <i>Lophelia pertusa</i>	1170
MF6511	Facies batiale inferioare mediteraneene de nămoluri nisipoase cu <i>Thenea muricata</i>	
MF6513	Facies batiale inferioare mediteraneene de nămoluri compacte cu <i>Isidella elongata</i>	

6. Grupul 6: Izvoare și infiltrații

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codurile conexe din anexa I (Directiva privind habitatele)
Oceanul Atlantic		
MB128	Izvoare și infiltrații în roci infralitorale atlantice	1170; 1160; 1180
MB627	Izvoare și infiltrații în nămoluri infralitorale atlantice	1130; 1160
MC127	Izvoare și infiltrații în roci circalitorale atlantice	1170; 1180
MC622	Izvoare și infiltrații în nămoluri circalitorale atlantice	1160

MD122	Izvoare și infiltrații pe rocile circalitorale din largul Atlanticului	1170
MD622	Izvoare și infiltrații în nămolurile circalitorale din largul Atlanticului	

7. Grupul 7: Sedimente moi (la o adâncime mai mare de 1 000 de metri)

Codul EUNIS	Denumirea tipului de habitat EUNIS	Codurile conexe din anexa I (Directiva privind habitatele)
Oceanul Atlantic		
MA32	Sedimente grosiere litorale atlantice	1130; 1160
MA42	Sedimente mixte litorale atlantice	1130; 1140; 1160
MA52	Nisipuri litorale atlantice	1130; 1140; 1160
MA62	Nămoluri litorale atlantice	1130; 1140; 1160
MB32	Sedimente grosiere infralitorale atlantice	1110; 1130; 1160
MB42	Sedimente mixte infralitorale atlantice	1110; 1130; 1150; 1160
MB52	Nisipuri infralitorale atlantice	1110; 1130; 1150; 1160
MB62	Nămoluri infralitorale atlantice	1110; 1130; 1160
MC32	Sedimente grosiere circalitorale atlantice	1110; 1160
MC42	Sedimente mixte circalitorale atlantice	1110; 1160
MC52	Nisipuri circalitorale atlantice	1110; 1160
MC62	Nămoluri circalitorale atlantice	1160
MD32	Sedimente grosiere circalitorale din largul Atlanticului	
MD42	Sedimente mixte circalitorale din largul Atlanticului	
MD52	Nisipuri circalitorale din largul Atlanticului	
MD62	Nămoluri circalitorale din largul Atlanticului	
ME32	Sedimente grosiere batiale superioare atlantice	

ME42	Sedimente mixte batiale superioare atlantice	
ME52	Nisipuri batiale superioare atlantice	
ME62	Nămoluri batiale superioare atlantice	
MF32	Sedimente grosiere batiale inferioare atlantice	
MF42	Sedimente mixte batiale inferioare atlantice	
MF52	Nisipuri batiale inferioare atlantice	
MF62	Nămoluri batiale inferioare atlantice	
Marea Baltică		
MA33	Sedimente grosiere hidrolitorale baltice	1130; 1160; 1610; 1620
MA43	Sedimente mixte hidrolitorale baltice	1130; 1140; 1160; 1610
MA53	Nisipuri hidrolitorale baltice	1130; 1140; 1160; 1610
MA63	Nămoluri hidrolitorale baltice	1130; 1140; 1160; 1650
MB33	Sedimente grosiere infralitorale baltice	1110; 1150; 1160
MB43	Sedimente mixte infralitorale baltice	1110; 1130; 1150; 1160; 1170; 1650
MB53	Nisipuri infralitorale baltice	1110; 1130; 1150; 1160
MB63	Nămoluri infralitorale baltice	1130; 1150; 1160; 1650
MC33	Sedimente grosiere circalitorale baltice	1110; 1160
MC43	Sedimente mixte circalitorale baltice	1160; 1170
MC53	Nisipuri circalitorale baltice	1110; 1160
MC63	Nămoluri circalitorale baltice	1160; 1650
MD33	Sedimente grosiere circalitorale din largul Mării Baltice	
MD43	Sedimente mixte circalitorale din largul Mării Baltice	

MD53	Nisipuri circalitorale din largul Mării Baltice	
MD63	Nămoluri circalitorale din largul Mării Baltice	
Marea Neagră		
MA34	Sedimente grosiere litorale din Marea Neagră	1160
MA44	Sedimente mixte litorale din Marea Neagră	1130; 1140; 1160
MA54	Nisipuri litorale din Marea Neagră	1130; 1140; 1160
MA64	Nămoluri litorale din Marea Neagră	1130; 1140; 1160
MB34	Sedimente grosiere infralitorale din Marea Neagră	1110; 1160
MB44	Sedimente mixte infralitorale din Marea Neagră	1110; 1170
MB54	Nisipuri infralitorale din Marea Neagră	1110; 1130; 1160
MB64	Nămoluri infralitorale din Marea Neagră	1130; 1160
MC34	Sedimente grosiere circalitorale din Marea Neagră	1160
MC44	Sedimente mixte circalitorale din Marea Neagră	
MC54	Nisipuri circalitorale din Marea Neagră	1160
MC64	Nămoluri circalitorale din Marea Neagră	1130; 1160
MD34	Sedimente grosiere circalitorale din largul Mării Negre	
MD44	Sedimente mixte circalitorale din largul Mării Negre	
MD54	Nisipuri circalitorale din largul Mării Negre	
MD64	Nămoluri circalitorale din largul Mării Negre	
Marea Mediterană		
MA35	Sedimente grosiere litorale mediteraneene	1160; 1130
MA45	Sedimente mixte litorale mediteraneene	1140; 1160
MA55	Nisipuri litorale mediteraneene	1130; 1140; 1160
MA65	Nămoluri litorale mediteraneene	1130; 1140; 1150; 1160
MB35	Sedimente grosiere infralitorale mediteraneene	1110; 1160
MB45	Sedimente mixte infralitorale mediteraneene	

MB55	Nisipuri infralitorale mediteraneene	1110; 1130; 1150; 1160
MB65	Nămoluri infralitorale mediteraneene	1130; 1150
MC35	Sedimente grosiere circalitorale mediteraneene	1110; 1160
MC45	Sedimente mixte circalitorale mediteraneene	
MC55	Nisipuri circalitorale mediteraneene	1110; 1160
MC65	Nămoluri circalitorale mediteraneene	1130; 1160
MD35	Sedimente grosiere circalitorale din largul Mării Mediterane	
MD45	Sedimente mixte circalitorale din largul Mării Mediterane	
MD55	Nisipuri circalitorale din largul Mării Mediterane	
MD65	Nămoluri circalitorale din largul Mării Mediterane	
ME35	Sedimente grosiere batiale superioare mediteraneene	
ME45	Sedimente mixte batiale superioare mediteraneene	
ME55	Nisipuri batiale superioare mediteraneene	
ME65	Nămoluri batiale superioare mediteraneene	
MF35	Sedimente grosiere batiale inferioare mediteraneene	
MF45	Sedimente mixte batiale inferioare mediteraneene	
MF55	Nisipuri batiale inferioare mediteraneene	
MF65	Nămoluri batiale inferioare mediteraneene	

ANEXA III

SPECIILE MARINE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 5 ALINEATUL (3)

1. [...]
2. pește-fierăstrău pitic (*Pristis clavata*);
3. pește-fierăstrău cu dinți mici (*Pristis pectinata*);
4. pește-fierăstrău cu dinți mari (*Pristis pristis*);
5. [...]
6. rechin pelerin (*Cetorhinus maximus*) și rechin alb (*Carcharodon carcharias*);
7. micul rechin lanternă (*Etmopterus pusillus*);
8. pisică de recif (*Manta alfredi*);
9. diavol-de-mare (*Manta birostris*);
10. diavol-de-mare (*Mobula mobular*);
11. diavol-de-mare mic de Guineea (*Mobula rochebrunei*);
12. diavol-de-mare japonez (*Mobula japanica*);
13. diavol-de-mare (*Mobula thurstoni*);
14. diavol-de-mare cu corn (*Mobula eregoodootenkee*);
15. [...]
16. diavol-de-mare chilian (*Mobula tarapacana*);
17. diavol-de-mare cu coada scurtă (*Mobula kuhlii*);
18. diavol-de-mare mic (*Mobula hypostoma*);
19. Dipturus nidarosiensis [*Raja (Dipturus) nidarosiensis*];
20. vulpe-de-mare albă (*Raja alba*);
21. pește-ghitară (*Rhinobatidae*);
22. rechin călugăr (*Squatina squatina*);
23. somon (*Salmo salar*);
24. păstrăv de mare (*Salmo trutta*);
25. coregon oxirinc (*Coregonus oxyrhynchus*).

ANEXA IV

LISTA INDICATORILOR DE BIODIVERSITATE PENTRU ECOSISTEMELE AGRICOLE MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 9 ALINEATUL (2)

Indicator	Descriere, unități și metodologie pentru determinarea și monitorizarea indicatorului
Indicele fluturilor de câmp	Descriere: Acest indicator este compus din specii considerate caracteristice pajiștilor europene care se găsesc într-o mare parte a Europei, vizate de majoritatea programelor de monitorizare a fluturilor. Acesta se bazează pe media geometrică a tendințelor speciilor. Unitate: Indice. Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de Butterfly Conservation Europe, Van Swaay, C.A.M, <i>Assessing Butterflies in Europe - Butterfly Indicators 1990-2018</i>, (Evaluarea fluturilor din Europa – Indicatorii privind fluturii 1990-2018), Raport tehnic, Butterfly Conservation Europe, 2020.
Stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate	Descriere: Acest indicator descrie stocul de carbon organic din solurile minerale cultivate la o adâncime de 0-30 cm. Unitate: tone de carbon organic/ha. Metodologie: astfel cum se prevede în anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999, în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră și astfel cum se susține în Studiul-cadru privind utilizarea și ocuparea terenurilor (LUCAS) Soluri, Jones A. et al., <i>LUCAS Soil 2022</i>, Raport tehnic al JRC, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2021.
Ponderea terenurilor agricole cu elemente de peisaj de mare diversitate	Descriere: Elementele de peisaj de mare diversitate, <u>cum ar fi zone tampon, garduri vii, arbori sau grupuri de arbori, rânduri de arbori, margini de câmp, petice de teren, șanțuri, cursuri de apă, zone umede mici, terase, formațiuni din piatră, ziduri de piatră, iazuri mici și elemente culturale</u>, sunt elemente de vegetație naturală sau seminaturală permanentă prezente într-un context agricol, care oferă servicii ecosistemice și sprijin pentru biodiversitate.

	În acest scop, elementele de peisaj trebuie să fie supuse la cât mai puține perturbări externe <u>negative</u> pentru a asigura habitate sigure pentru diferiți taxoni și, prin urmare, trebuie să respecte următoarele condiții: a) nu pot fi utilizate în scopuri agricole productive (inclusiv pășunatul sau producția de nutreț), <u>cu excepția cazului în care o astfel de utilizare este necesară pentru conservarea biodiversității</u> și b) nu ar trebui să li se aplice tratamente cu îngrășăminte sau pesticide, <u>cu excepția tratării cu consum redus de factori de producție cu gunoi de grajd solid.</u> Terenurile lăsate în pârloagă, <u>inclusiv temporar</u>, pot fi considerate elemente de peisaj de mare diversitate dacă îndeplinesc criteriile de la literele (a) și (b) de mai sus. Arborii productivi care fac parte din sistemele agroforestiere <u>durabile</u> [...] <u>sau arborii din livezi bătrâne extensive de pe pajiști permanente</u> și elementele productive din gardurile vii [...] pot fi, de asemenea, considerate elemente de peisaj de mare diversitate dacă îndeplinesc criteriul (b) de mai sus și dacă recoltarea are loc numai în momentele în care nu ar compromite nivelurile ridicate de biodiversitate. Unitate: Procent (ponderea suprafeței agricole utilizate). Metodologie: astfel cum a fost elaborată la indicatorul I.21 din anexa I la Regulamentul 2021/2115, pe baza <u>celor mai recente versiuni actualizate a</u> anchetei LUCAS privind elementele de peisaj, Ballin M. et al., <i>Redesign sample for Land Use/Cover Area frame Survey (LUCAS)</i>, Eurostat 2018, iar pentru terenurile lăsate în pârloagă, <i>Farm Structure, Reference Metadata in Single Integrated Metadata Structure</i>, publicație online, Eurostat, <u>și, după caz, în ceea ce privește elementele de peisaj de mare diversitate pentru care nu se aplică metodologia sus-menționată, elaborată de statele membre în conformitate cu articolul 11 alineatul (4a).</u> <u>Metodologia LUCAS este actualizată periodic pentru a spori fiabilitatea datelor utilizate în Uniunea Europeană și la nivel național de către statele membre atunci când pun în aplicare planurile lor naționale de refacere a naturii.</u>
--	---

ANEXA V

INDICELE PRIVIND PĂSĂRILE COMUNE SPECIFICE TERENURILOR AGRICOLE LA NIVEL NAȚIONAL

Descriere

Indicele privind păsările specifice terenurilor agricole (Farmland Bird Index – FBI) sintetizează tendințele populației de păsări comune și larg răspândite specifice terenurilor agricole și este conceput ca un indicator pentru evaluarea stării biodiversității ecosistemelor agricole din Europa. FBI la nivel național este un indice compozit, pentru mai multe specii, care măsoară rata de schimbare a abundenței relative a speciilor de păsări specifice terenurilor agricole în anumite locuri de anchetă la nivel național. Indicele se bazează pe specii selectate în mod special care depind de habitatele de pe terenurile agricole pentru hrănire și/sau cuibărit. Indicii privind păsările comune specifice terenurilor agricole la nivel național se bazează pe seturi de specii care sunt relevante pentru fiecare stat membru. Indicele se calculează prin raportare la un an de bază în care valoarea indicelui este de obicei stabilită la 100. Valorile tendințelor exprimă evoluția generală a dimensiunii populațiilor de păsări specifice terenurilor agricole relevante într-un interval de mai mulți ani.

Metodologie: Brlík et al. (2021): „Long-term and large-scale multispecies dataset tracking population changes of common European breeding birds” (Set de date pe termen lung și la scară largă pentru mai multe specii, care urmăresc modificările populațiilor de păsări europene comune aflate în perioada de reproducere). Sci Data 8, 21. <https://doi.org/10.1038/s41597-021-00804-2>

„Statele membre cu populații de păsări specifice terenurilor agricole mai diminuate de-a lungul timpului” înseamnă statele membre unde cel puțin jumătate din speciile care contribuie la indicele național privind păsările comune specifice terenurilor agricole înregistrează o tendință negativă pe termen lung a populației. În statele membre în care nu sunt disponibile informații privind tendințele populației pe termen lung pentru anumite specii, se utilizează informațiile privind stadiul european al speciilor.

Statele membre în cauză sunt:

Cehia

Danemarca

Estonia

Finlanda

Franța

Germania

Ungaria

Italia

Luxemburg

Țările de Jos

Spania

„Statele membre cu populații de păsări specifice terenurilor agricole mai puțin diminuate de-a lungul timpului” înseamnă statele membre unde mai puțin de jumătate din speciile care contribuie la indicele național privind păsările comune specifice terenurilor agricole înregistrează o tendință negativă pe termen lung a populației. În statele membre în care nu sunt disponibile informații privind tendințele populației pe termen lung pentru anumite specii, se utilizează informațiile privind stadiul european al speciilor.

Statele membre în cauză sunt:

Austria

Belgia

Bulgaria

Croația

Cipru

Grecia

Irlanda

Letonia

Lituania

Malta

Polonia

Portugalia

România

Slovacia

Slovenia

Suedia

Lista speciilor utilizate pentru indicele privind păsările comune specifice terenurilor agricole în statele membre

Austria
<i>Acrocephalus palustris</i>
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus spinoletta</i>
<i>Anthus trivialis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Jynx torquilla</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Lullula arborea</i>
<i>Miliaria calandra</i>
<i>Oenanthe oenanthe</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Perdix perdix</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Serinus citrinella</i>
<i>Serinus serinus</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Turdus pilaris</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Belgia – Flandra	Belgia – Valonia
<i>Alauda arvensis</i>	<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>	<i>Anthus pratensis</i>
<i>Emberiza citrinella</i>	<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Falco tinnunculus</i>	<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Haematopus ostralegus</i>	<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Hippolais icterina</i>	<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Hirundo rustica</i>	<i>Hirundo rustica</i>
<i>Limosa limosa</i>	<i>Lanius collurio</i>
<i>Linaria cannabina</i>	<i>Miliaria calandra</i>
<i>Motacilla alba</i>	<i>Motacilla flava</i>
<i>Motacilla flava</i>	<i>Passer montanus</i>
<i>Numenius arquata</i>	<i>Perdix perdix</i>
<i>Passer montanus</i>	<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Perdix perdix</i>	<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Phoenicurus ochruros</i>	<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Saxicola torquatus</i>	<i>Sylvia communis</i>
<i>Sylvia communis</i>	<i>Vanellus vanellus</i>
<i>Vanellus vanellus</i>	

Bulgaria
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Coturnix coturnix</i>
<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Emberiza hortulana</i>

<i>Emberiza melanocephala</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Miliaria calandra</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Perdix perdix</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Upupa epops</i>

Croatia
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus campestris</i>
<i>Anthus trivialis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Coturnix coturnix</i>
<i>Emberiza cirrus</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Emberiza melanocephala</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Jynx torquilla</i>

<i>Lanius collurio</i>
<i>Lanius senator</i>
<i>Lullula arborea</i>
<i>Luscinia megarhynchos</i>
<i>Miliaria calandra</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Oenanthe hispanica</i>
<i>Oriolus oriolus</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Pica pica</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Upupa epops</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Cipru
<i>Alectoris chukar</i>
<i>Athene noctua</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Cisticola juncidis</i>
<i>Clamator glandarius</i>
<i>Columba palumbus</i>
<i>Coracias garrulus</i>
<i>Corvus corone cornix</i>
<i>Coturnix coturnix</i>

<i>Emberiza calandra</i>
<i>Emberiza melanocephala</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Francolinus francolinus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Chloris chloris</i>
<i>Iduna pallida</i>
<i>Linaria cannabina</i>
<i>Oenanthe cypriaca</i>
<i>Parus major</i>
<i>Passer hispaniolensis</i>
<i>Pica pica</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sylvia conspicillata</i>
<i>Sylvia melanocephala</i>

Cehia
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Ciconia ciconia</i>
<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius collurio</i>

<i>Miliaria calandra</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Perdix perdix</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Serinus serinus</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Danemarca
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Corvus corone</i>
<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Gallinago gallinago</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Miliaria calandra</i>
<i>Motacilla alba</i>
<i>Motacilla flava</i>

<i>Oenanthe oenanthe</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Perdix perdix</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Sylvia curruca</i>
<i>Turdus pilaris</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Estonia
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>
<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Linaria cannabina</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Vanellus vanellus</i>
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]

[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]
[...]

Finlanda
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>
<i>Corvus monedula</i>
<i>Crex crex</i>
<i>Delichon urbica</i>
<i>Emberiza hortulana</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Numenius arquata</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>

<i>Sylvia communis</i>
<i>Turdus pilaris</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Franța
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Alectoris rufa</i>
<i>Anthus campestris</i>
<i>Anthus pratensis</i>
<i>Buteo buteo</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Coturnix coturnix</i>
<i>Emberiza cirrus</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Emberiza hortulana</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Lullula arborea</i>
<i>Melanocorypha calandra</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Oenanthe oenanthe</i>
<i>Perdix perdix</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Sylvia communis</i>

<i>Upupa epops</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Germania
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Athene noctua</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Limosa limosa</i>
<i>Lullula arborea</i>
<i>Miliaria calandra</i>
<i>Milvus milvus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Grecia
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Apus apus</i>
<i>Athene noctua</i>
<i>Calandrella brachydactyla</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Carduelis chloris</i>
<i>Ciconia ciconia</i>
<i>Corvus corone</i>
<i>Corvus monedula</i>
<i>Delichon urbicum</i>

<i>Emberiza cirrus</i>
<i>Emberiza hortulana</i>
<i>Emberiza melanocephala</i>
<i>Falco naumanni</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Hirundo daurica</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Lanius minor</i>
<i>Lanius senator</i>
<i>Lullula arborea</i>
<i>Luscinia megarhynchos</i>
<i>Melanocorypha calandra</i>
<i>Miliaria calandra</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Oenanthe hispanica</i>
<i>Oenanthe oenanthe</i>
<i>Passer domesticus</i>
<i>Passer hispaniolensis</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Pica pica</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Streptopelia decaocto</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>

<i>Sylvia melanocephala</i>
<i>Upupa epops</i>

Ungaria
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus campestris</i>
<i>Coturnix coturnix</i>
<i>Emberiza calandra</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Lanius minor</i>
<i>Locustella naevia</i>
<i>Merops apiaster</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Perdix perdix</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Sylvia nisoria</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Irlanda
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Columba oenas</i>
<i>Columba palumbus</i>
<i>Corvus cornix</i>

<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Corvus monedula</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Fringilla coelebs</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Chloris chloris</i>
<i>Motacilla alba</i>
<i>Passer domesticus</i>
<i>Phasianus colchicus</i>
<i>Pica pica</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
Italia
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus campestris</i>
<i>Calandrella brachydactyla</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Carduelis chloris</i>
<i>Corvus cornix</i>
<i>Emberiza calandra</i>
<i>Emberiza hortulana</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Jynx torquilla</i>
<i>Lanius collurio</i>

<i>Luscinia megarhynchos</i>
<i>Melanocorypha calandra</i>
<i>Motacilla alba</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Oriolus oriolus</i>
<i>Passer domesticus italiae</i>
<i>Passer hispaniolensis</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Pica pica</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Serinus serinus</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus unicolor</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Upupa epops</i>

Letonia
<i>Acrocephalus palustris</i>
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Carpodacus erythrinus</i>
<i>Ciconia ciconia</i>
<i>Crex crex</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Locustella naevia</i>

<i>Motacilla flava</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Lituania
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Ciconia ciconia</i>
<i>Crex crex</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Luxemburg
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Emberiza citrinella</i>

<i>Lanius collurio</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Sylvia communis</i>
Malta
<i>Calandrella brachydactyla</i>
<i>Linaria cannabina</i>
<i>Cettia cetti</i>
<i>Cisticola juncidis</i>
<i>Coturnix coturnix</i>
<i>Emberiza calandra</i>
<i>Lanius senator</i>
<i>Monticola solitarius</i>
<i>Passer hispaniolensis</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Serinus serinus</i>
<i>Streptopelia decaocto</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia conspicillata</i>
<i>Sylvia melanocephala</i>

Țările de Jos
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>
<i>Athene noctua</i>
<i>Calidris pugnax</i>

<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Coturnix coturnix</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Gallinago gallinago</i>
<i>Haematopus ostralegus</i>
<i>Hippolais icterina</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Limosa limosa</i>
<i>Miliaria calandra</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Numenius arquata</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Perdix perdix</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Spatula clypeata</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Tringa totanus</i>
<i>Turdus viscivorus</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Polonia
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>

<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Ciconia ciconia</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Emberiza hortulana</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Limosa limosa</i>
<i>Miliaria calandra</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Serinus serinus</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Upupa epops</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Portugalia
<i>Athene noctua</i>
<i>Bubulcus ibis</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Chloris chloris</i>
<i>Ciconia ciconia</i>

<i>Cisticola juncidis</i>
<i>Coturnix coturnix</i>
<i>Delichon urbicum</i>
<i>Emberiza cirrus</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius meridionalis</i>
<i>Linaria cannabina</i>
<i>Merops apiaster</i>
<i>Miliaria calandra</i>
<i>Milvus migrans</i>
<i>Passer domesticus</i>
<i>Pica pica</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Serinus serinus</i>
<i>Sturnus unicolor</i>
<i>Upupa epops</i>

România
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus campestris</i>
<i>Calandrella brachydactyla</i>
<i>Ciconia ciconia</i>
<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Emberiza calandra</i>
<i>Emberiza citrinella</i>

<i>Emberiza hortulana</i>
<i>Emberiza melanocephala</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Lanius minor</i>
<i>Linaria cannabina</i>
<i>Melanocorypha calandra</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Perdix perdix</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Upupa epops</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Slovakia
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Emberiza calandra</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Chloris chloris</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Locustella naevia</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Serinus serinus</i>
<i>Streptopelia turtur</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Sylvia nisoria</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Slovenia
<i>Acrocephalus palustris</i>
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus trivialis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Columba oenas</i>
<i>Columba palumbus</i>
<i>Emberiza calandra</i>
<i>Emberiza cirrus</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Jynx torquilla</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Lullula arborea</i>
<i>Luscinia megarhynchos</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>
<i>Picus viridis</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Saxicola torquatus</i>
<i>Serinus serinus</i>
<i>Streptopelia turtur</i>

<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Upupa epops</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

Spania
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Alectoris rufa</i>
<i>Athene noctua</i>
<i>Calandrella brachydactyla</i>
<i>Carduelis carduelis</i>
<i>Cisticola juncidis</i>
<i>Corvus monedula</i>
<i>Coturnix coturnix</i>
<i>Emberiza calandra</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Galerida cristata</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Linaria cannabina</i>
<i>Melanocorypha calandra</i>
<i>Merops apiaster</i>
<i>Oenanthe hispanica</i>
<i>Passer domesticus</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Pica pica</i>
<i>Pterocles orientalis</i>
<i>Streptopelia turtur</i>

<i>Sturnus unicolor</i>
<i>Tetrax tetrax</i>
<i>Upupa epops</i>

Suedia
<i>Alauda arvensis</i>
<i>Anthus pratensis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>
<i>Corvus frugilegus</i>
<i>Emberiza citrinella</i>
<i>Emberiza hortulana</i>
<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Hirundo rustica</i>
<i>Lanius collurio</i>
<i>Motacilla flava</i>
<i>Passer montanus</i>
<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Sturnus vulgaris</i>
<i>Sylvia communis</i>
<i>Vanellus vanellus</i>

ANEXA VI

LISTA INDICATORILOR DE BIODIVERSITATE PENTRU ECOSISTEMELE FORESTIERE MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 10 ALINEATUL (2) ȘI ALINEATUL (2a)

Indicator	Descriere, unitate și metodologie pentru determinarea și monitorizarea indicatorului
Lemn mort pe picior	Descriere: Acest indicator arată cantitatea de biomasă lemnoasă nebiologică pe picior de pe terenurile împădurite și de pe alte suprafețe împădurite. Unitate: m³/ha. Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de FOREST EUROPE, <i>State of Europe's Forests 2020</i> (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, și în descrierea inventarelor forestiere naționale <i>Tomppo E. et al.</i>, National Forest Inventories, <i>Pathways for Common Reporting</i> (Modalități de raportare comună), Springer, 2010, în având în vedere metodologia prevăzută în anexa V din Regulamentul 2018/1999 în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră.
Lemn mort căzut	Descriere: Acest indicator arată cantitatea de biomasă lemnoasă nebiologică doborâtă pe terenurile împădurite și pe alte suprafețe împădurite. Unitate: m³/ha. Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de FOREST EUROPE, <i>State of Europe's Forests 2020</i> (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, și în descrierea inventarelor forestiere naționale <i>Tomppo E. et al.</i>, National Forest Inventories, <i>Pathways for Common Reporting</i> (Modalități de raportare comună), Springer, 2010, în având în vedere metodologia prevăzută în anexa V din Regulamentul 2018/1999 în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră.

Ponderea pădurilor cu structură plurienă	Descriere: Acest indicator se referă la ponderea pădurilor disponibile pentru aprovizionarea cu lemn (FAWS), cu o structură plurienă a pădurilor, în comparație cu structura echienă a pădurilor. Unitate: Procent de FAWS cu structură plurienă. Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de FOREST EUROPE, <i>State of Europe's Forests 2020</i> (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, precum și în descrierea inventarelor forestiere naționale din <i>Tomppo E. et al.</i>, National Forest Inventories, <i>Pathways for Common Reporting</i> (Modalități de raportare comună), Springer, 2010.
Conectivitatea pădurilor	Descriere: Conectivitatea pădurilor este gradul de compactitate a suprafețelor acoperite de păduri. Acesta este definit în intervalul 0-100. Unitate: Indice. Metodologie: astfel cum a fost elaborată de FAO, Vogt P., et al., FAO – <i>State of the World's Forests: Forest Fragmentation</i> (Situția pădurilor la nivel mondial: fragmentarea pădurilor), Raport tehnic al JRC, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2019.
Indicele privind păsările comune specifice pădurilor	Descriere: Indicatorul privind păsările specifice pădurilor descrie tendințele în ceea ce privește abundența păsărilor comune specifice pădurilor în ariile lor de răspândire din Europa de-a lungul timpului. Acesta este un indice compozit creat pe baza datelor de observare a speciilor de păsări caracteristice habitatelor forestiere din Europa. Indicele se bazează pe o listă specifică a speciilor din fiecare stat membru. Unitate: Indice. Metodologie: Brlík et al. <i>Long-term and large-scale multispecies dataset tracking population changes of common European breeding birds</i> (Set de date pe termen lung și la scară largă pentru mai multe specii, care urmăresc modificările populațiilor de păsări europene comune aflate în perioada de reproducere), Sci Data 8, 21. (2021)

Stocul de carbon organic	Descriere: Acest indicator descrie stocul de carbon organic din litiera și din solurile minerale, la o adâncime de 0-30 cm, din ecosistemele forestiere. Unitate: tone de carbon organic/ha. Metodologie: astfel cum se prevede în anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999, în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră și astfel cum se susține în Studiul-cadru privind utilizarea și ocuparea terenurilor (LUCAS) Soluri, Jones A. et al., <i>LUCAS Soil 2022</i>, Raport tehnic al JRC, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2021.
<u>Ponderea pădurilor în care predomină specii indigene de arbori</u>	<u>Descriere: Ponderea pădurilor și a altor suprafețe împădurite în care predomină (acoperire de peste 50 %) specii indigene de arbori</u> <u>Unitate: %</u> <u>Metodologie: astfel cum a fost elaborată și utilizată de FOREST EUROPE, <i>State of Europe's Forests 2020</i> (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, precum și în descrierea inventarelor forestiere naționale din <i>Tomppo E. et al.</i>, National Forest Inventories, <i>Pathways for Common Reporting</i> (Modalități de raportare comună), Springer, 2010.</u>
<u>Diversitatea speciilor de arbori</u>	<u>Descriere: Acest indicator descrie numărul mediu de specii de arbori prezente în zonele forestiere</u> <u>Unitate: Indice</u> <u>Metodologie: pe baza FOREST EUROPE, <i>State of Europe's Forests 2020</i> (Starea pădurilor Europei 2020), FOREST EUROPE 2020, precum și în descrierea inventarelor forestiere naționale din <i>Tomppo E. et al.</i>, National Forest Inventories, <i>Pathways for Common Reporting</i> (Modalități de raportare comună), Springer, 2010.</u>

ANEXA VII

LISTA EXEMPLELOR DE MĂSURI DE REFACERE MENTIONATE LA ARTICOLUL 11 ALINEATUL (8)

1. Refacerea zonelor umede, prin reumidificarea turbăriilor drenate, îndepărtarea structurilor de drenare a turbăriilor sau eliminarea polderelor și întreruperea excavării turbăriilor.
2. Îmbunătățirea condițiilor hidrologice prin sporirea cantității, a calității și a dinamicii apelor de suprafață și adaptarea nivelurilor apelor subterane pentru ecosistemele naturale și seminaturale.
3. Eliminarea tufărișurilor nedorite sau a plantațiilor alogene de pe pajiști, zone umede, păduri și terenuri cu vegetație rară.
4. Aplicarea paludiculturii.
5. Restabilirea cursului sinuos al râurilor și reconectarea meandrelor tăiate artificial sau a brațelor moarte.
6. Eliminarea barierelor longitudinale și laterale (cum ar fi digurile și barajele), acordarea unui spațiu mai generos dinamicii râurilor și refacerea unor porțiuni de râuri cu curgere liberă.
7. Renaturalizarea albiilor râurilor, a lacurilor și a cursurilor de apă de șes, de exemplu prin îndepărtarea fixării artificiale a albiei, optimizarea compoziției substratului, îmbunătățirea sau dezvoltarea acoperirii habitatelor.
8. Refacerea proceselor de sedimentare naturală.
9. Crearea de tampoane riverane, de exemplu păduri riverane, zone tampon, fânețe sau pășuni.
10. Creșterea caracteristicilor ecologice ale pădurilor, cum ar fi arborii mari, bătrâni și bolnavi (arbori de habitat), precum și cantitățile de lemn mort căzut și pe picior.
11. Depunerea de eforturi în direcția unei structuri forestiere diversificate în ceea ce privește [...] **de exemplu, compoziția** și vârsta **speciilor**, permiterea regenerării naturale și a succesiunii speciilor de arbori.

11a. Sprijinirea migrației proveniențelor și a speciilor acolo unde ar putea fi necesară din cauza schimbărilor climatice.

12. Sporirea diversității forestiere prin [...] **refacerea** mozaicurilor de habitate neforestiere, cum ar fi porțiuni deschise de pajiști sau lande, iazuri sau zone stâncoase.
13. Utilizarea de abordări forestiere de tip „aproape de natură” sau „acoperire continuă”; introducerea de specii indigene de arbori.
14. Îmbunătățirea dezvoltării pădurilor native seculare și a arboreturilor mature (de exemplu, prin abandonarea recoltării **sau prin gestionare activă care favorizează dezvoltarea funcțiilor de autoreglare și o reziliență adecvată**).
15. Introducerea unor elemente de peisaj de mare diversitate pe terenurile arabile și pe pajiștile utilizate intensiv, cum ar fi zone tampon, margini de câmpuri cu flori autohtone, garduri vii, arbori, păduri mici, ziduri de terase, heleșteie, coridoare ecologice și zone de tip „stepping stones” etc.
16. Creșterea suprafeței agricole care face obiectul unor abordări de gestionare agroecologică, cum ar fi agricultura ecologică sau agrosilvicultura, culturile multiple și rotația culturilor, gestionarea integrată a dăunătorilor și a nutrienților.
17. Reducerea intensității pășunatului sau a regimurilor de cosit pe pajiști, dacă este cazul, și restabilirea pășunatului extensiv cu animale domestice și a regimurilor de cosit extensiv acolo unde acestea au fost abandonate.
18. Oprirea sau reducerea utilizării pesticidelor chimice, precum și a îngrășămintelor chimice și a îngrășămintelor de origine animală.
19. Oprirea aratului pajiștilor și a introducerii semințelor de ierburi productive.
20. Eliminarea plantațiilor de pe fostele sisteme dinamice de dune continentale pentru a reactiva dinamica naturală a vântului în favoarea habitatelor deschise.
21. Îmbunătățirea conectivității între habitate pentru a permite dezvoltarea populațiilor de specii și pentru a permite schimburi individuale sau genetice suficiente, precum și migrația speciilor și adaptarea la schimbările climatice.
22. Permitearea ca ecosistemele să își dezvolte propria dinamică naturală, de exemplu prin abandonarea recoltării și promovarea naturaleții și a vieții sălbatice.

23. Eliminarea și controlul speciilor alogene invazive și prevenirea sau reducerea la minimum a noilor specii introduse.
24. Reducerea la minimum a impactului negativ al activităților de pescuit asupra ecosistemului marin, de exemplu prin utilizarea unor unelte cu un impact mai redus asupra fundului mării.
25. Refacerea zonelor importante de reproducere a peștilor și a zonelor destinate puietului.
26. Furnizarea de structuri sau substraturi pentru a încuraja întoarcerea vieții marine, de exemplu recife de corali/stridii/galet.
27. Refacerea „câmpiilor” de iarbă de mare și a pădurilor de varec prin stabilizarea activă a fundului mării, reducerea și, dacă este posibil, eliminarea presiunilor sau prin propagare și plantare activă.
- 27a. Refacerea sau îmbunătățirea stării populațiilor speciilor indigene caracteristice care sunt vitale pentru ecologia habitatelor marine prin măsuri pasive sau active de refacere, de exemplu prin introducerea de puiet.**
28. Reducerea diferitelor forme de poluare marină, cum ar fi încărcarea cu nutrienți, poluarea fonică și deșeurile de plastic.
29. Sporirea spațiilor verzi urbane cu caracteristici ecologice, cum ar fi parcurile, arborii și fâșiile forestiere[...], acoperișurile verzi, pajiștile cu flori sălbatice, grădinile, horticultura urbană, străzile pe care sunt plantați copaci, pajiștile și gardurile vii urbane, heleșteele și cursurile de apă, **ținând seama, printre altele, de diversitatea speciilor, de speciile indigene, de condițiile locale și de reziliența la schimbările climatice.**
30. Oprirea, reducerea sau remedierea poluării cu produse farmaceutice, substanțe chimice periculoase, ape urbane și industriale uzate și alte deșeuri, inclusiv deșeuri și materiale plastice, precum și lumină în toate ecosistemele.
31. Transformarea siturilor dezafectate, a fostelor zone industriale și a carierelor în situri naturale.
-